

வ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநா என்று வழங்கு

பவாநிகூடற் புராணம்.

இஃது

கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக்குப்பை
செட்டிபாளையம் மஹாவித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ
வாகுதேவமுதலியாரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.

இதனை :

தேவாரப்பதிகம், புராணசாரம், பவாரிப்
படம், இவைகளுடன் கோயமுத்தூர் வித்துவான்
மகா-ந-ஸ்ரீ கந்தசாமிமுதலியாரவர்களாலும், பவானி வித்
துவான், மகா-ந-ஸ்ரீ பாலபாரதி முத்துசாமி
ஐயாவர்களாலும், தில்லியம்பூர்வித்துவான்
ஸ்ரீ. வெங்கடராமஐயங்காரவர்களா
லும், ஆராய்ச்சிசெபவித்து

கோயமுத்தூர் மகா - ந - ஸ்ரீ

தம்பியண்ண முதலியாரவர்கள் துமாரர்

மகா - ந - ஸ்ரீ

ப. குட்டியண்ண முதலியாரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

பாஸ்ட்டர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சித்திரபாத-ஸ்ரீ அடியி.

விளம்பரம்,

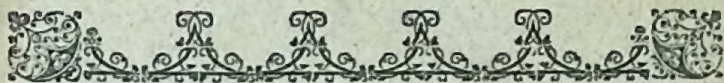
இப்புத்தகம் கோயமுத்தூரில் போரேகவு
ண்டர் ஷாப்பிலும் பவாநி புஸ்தகக்கடையிலும்
நரோடு புஸ்தகக்கடையிலும் என்னிடத்தி
லும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கி

சித்திரபாதுலு, } ப. குட்டியண்ணழதலியார்.
ஆடிமீ ௨௭௭.

சாவுக்கார்.

கோயமுத்தூர்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தேவாரம்

திருநணு - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டெருதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலும்ந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்திருநணுவே
நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினன்மற்றொருகைவீணை
யேந்தி, யீட்டுந்துயரறுக்கு மெம்மானிடம்போலு மிலேகுழ்சா
னி, லோட்டர்தருமருவீவீழும்வினசகாட்டமுந்தாழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்திருநணுவே. (உ)

மந்நீர்மைகுன்றியழலால்வலிகுறையவழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்திருநனுவே. (அ)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்குடையான்மனைக
டோறுங், கையாற்பலியேற்றகன்வனிடம் போலுங்கழல்கணை
டிப், பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்பேற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்திருநனுவே. (க)

ஆடையொழித்தங்கமணைதிரிந்துண்பாரல்லல்பேசி
மூடுருவமுகந்தாருரையகற்றுமூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்திருநனுவே. ( )
கல்வித்தகத்தாற்றிறாகுழ்கடற்காழிக்கவுணிரோர்
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனென்று
சொல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநனுவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே. ( )

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சங்கமேச்சாரர்-தேவியார்-

வேதாம்பிகையம்மை.

இது - பவானியென்னும்நதி - காவிரிநதியுடன் சேருமிட
மாதலால், பவானிசூடலெனப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

சோதனபத்திரம்.

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
சு	கசு	களறத்தேரு	கழறத்தேரு
சு	உ0	நாவல்	நாவால்
கந	உ	புணரவைக்கெல்லாம்	அவுணர்கட்கெல்லாம்
கரு	கசு	தினேசவுனக	திகழ்சவுனக
சுக	உக	கேட்டபொற்	கேட்டபோற்
சுந	கஅ	பாசினே	பாசினழ
சுஎ	கஉ	னிதள்கடித்	னிதழ்கடித்
சுஅ	அ	முடிபிழந்தன	முடிபிளந்தன
எசு	உந	குறியகர்	குறிகால்
அந	சு	பொக்கிமில்	பொக்கமில்
சு0	கந	ரருடனேத்த	ரருடழைத்த
சுக	கக	நாரணவெனதிதுதி	நாரணவெனத்துதி
சுசு	சு	ரடையின்சே	ரடையினசே
க0ந	உக	திழ்பொற்றீர்த்த	திகழ்பொற்றீர்த்த
க0சு	கசு	தனக	தமக
க0எ	கஎ	துயருளந்தவனை	துயருழந்தவனை
க0சு	ந	பாசினே	பாசினழ
கக0	ந	கோலமாழிகை	கோலமாளிகை
ககஅ	உஉ	யழைத்தால்	யழைத்தா
கஉஉ	கஎ	டிதளொடுஞ்	டிதழொடுஞ்
கஉஅ	க0	தாமகவளி	தாய்மகவளி
கஉசு	கஎ	றருந்ததுப்பற்றான்	றருந்தவப்பேற்றான்
கநக	கசு	மலற்கர	மலர்க்கர
கநந	ந	இன்னெறி	இந்நெறி
கநசு	சு	பொன்னினறுந்	பொன்னிநறுந்

சோதனபத்திரம்.

பக் கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
க௭௯	௯௭	தார்ப்பத்	தார்ப்பத்
௧௪0	௫	வேந்தன்னகரின்	வேந்தந்நகரின்
௧௪௨	௧	றகமை	றகமை
௧௪௫	௧௨	மலற்	மலர்ப்
௧௫௯	௧	கக்கர	சக்கர
௧௬௨	௨௭	பத்தியோ	சத்தியோ
௧௭௮	௨௨	நித்தமாய்ச்சேவன்	நித்தமாஞ்சேவன்
௧௮௪	௧	தமாவத்தி	தமாதவத்தி
”	௭	வரருதி	வாருதி
௧௮௫	௧௯	களிற்றினான்	களிற்றினள்
”	௨௨	சதிரிலை	சதிரிலை
௧௮௬	௧௯	கறனெறி	கறனெறி

சாற்றுக்கவிகள்.

கோயமுத்தூர் வித்துவரன்

கந்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருந்தம்.

இட்டியண்ண லிட்டமுறுந் திருநண்ண

வண்ணமெலா மியற்பாவல்லோர்

கிட்டியண்ணந் திருந்துணர்

வாசுதேவக்கவிஞன் கீர்வாணத்தை

யொட்டியண்ண வழுதெனச்செய்தானதனைத்

தம்பியண்ண னுதவுஞ்சேயாங்

குட்டியண்ண னச்சியற்றிக் கரலிகித

வழுவகற்றிக் குறைதீர்த்தானே.

குணியமுத்தூர்க்கணக்குக்

கருப்பண்ணபிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருந்தம்.

நத்தூருங்கரதலத்தான் புழுவ்தரி

காவனஞ்சூழ் நண்ணவூரின்

புத்தூருமமுதகதை வாசுதேவக்கவிஞன்

புகன்றூனிந்நாட்

கொத்தூரும் பிழைதிருத்திக் கந்தசாமிக்

குரிசில் கொடுப்பக்கோய

முத்தூரு மந்நகருமுடையகுட்டி

யண்ணனச்சின் முடித்தான்மாதோ.

சாற்றுக்கவிகள்.

பவானி இயற்றமிழ் வித்தவான்
பாலை பாத்தி. ஸ்ரீ. முத்துசாமையாவர்களியற்றியது
அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

சிட்டரிதயங்குலவு மறைவல்லி
பங்கரருள் சேரிலந்தை
மட்டினார் நனாமான்மியம்
வாசுதேவகவிவாணர் கோன்றிங்
கட்டியெனவோதிடு புராண
மச்சிட்டனன் கனிவுகூர்ந்து
குட்டியனைவேள் கோபமுத்தூர்
கொடம்பியணக் குரிசில்சேயே.

பவானியில் தாசில்தாரராயிருந்து இப்பொழுது
கவான்மென்டில் உபகாரச்சம்பளம் பெற்றுவரும்
ம-நா-நா-ஸ்ரீ ஸ்ரீனீவாசையங்காரவர்கள் மைத்துனர்
இயற்றமிழ் வித்துவான்

ஸ்ரீ. வெங்கடராமையங்காரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

திட்டநண்ணப்ப்வானிகுடல் மான்மியத்தைச்
செழுந்தமிழிற் சிறக்கச்செய்தான்
கட்டுபண்ணிற் கனாந்துருகக்
கவிபொழியும் வாசுதேவக் கவிஞரோறு
கட்டமெண்ணி யடைந்தோரை
யாதரிக்குந் தம்பியண்ணன் களிக்கவந்த
குட்டியண்ணன் மற்றதனைக்
குவலயத்திலச்சியற்றிக்குணம்பெற்றானே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவாநிகூடற்புராணசாரம்.

சீர்பெற்றோங்கிய காவேரி நதியோடு பவாநிநதி கூடுமிட
மென்று பொருள்படுகிற பவாநிகூடல் என்னுமித்தலத்திற்கு
நண்ணுவூர் அல்லது திருநாறு, தக்ஷிண அளகை, தக்ஷிண
வதரிகாச்சிரமம், தக்ஷிணப் பிராயாகை, திரிவேணிசங்கமம்,
சங்கமக்ஷேத்திரம், தென்கயிலை, பராசரக்ஷேத்திரம், வக்கிரபு
ரம்முதலிய டலகாரணப்பெயர்களுள்ளன. தரிசித்தோர்க்கு யா
தொருதீங்கும் நண்ணுத தலமாகையால் நண்ணுவூர் அல்லது
திருநாறு வென்றும்; அளகாபுரிவாசியாகிய குபேரன் வசி
த்துப் பூசித்துத் தன்பேர் இத்தல நாயகருக்கும் தலத்திற்கும்
வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதினூற் தக்ஷி
ண வளகையென்றும்; வசிட்டர், நாரதர், பராசர், வியாசர்,
பரத்துவாசர், கண்ணுவராதி மகரிஷிகள் வடபதரி தாச்சிரமத்
தைப்போல வசித்துச் சித்திமுத்திகளை அடைந்த காரணத்தா
லும், வேதரூபமாய் விளங்கிய புராதன இலங்கை மரமாகிய
வதரி மரமானது தலவிருட்சமா யிருத்தலாலும், தக்ஷிண வதரி
தாச்சிரமமென்றும்; கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்னுமஹா

ந்திகள் மூன்றும் சேரும் தலத்தை வடபிரயாகை யென்பது போல முறையேதத் சமான்மாதிய காவேரி, பவாசி, அமுதநதி என்னு மூன்று மஹாநதிகளும் சேருமிட மாகையாற்றக்கூழி ணப் பிரயாகை யென்றும்; அதே காரணத்தால் திரிவேணி சங்கமமென்றும்; சங்கமக்ஷேத்திரமென்றும்; சிவபெருமா னுக்கு வடகயிலையைப்போல மனோஹரமான தக்ஷிணக்ஷேத்திரமாகையாற் றென்கையிலையென்றும்; பராசர மு னிவர் அமிர்தலிங்கப் பிரதிட்டை செய்திருந்து பூசுத்த தல மாகையால் பராசரக்ஷேத்திரமென்றும்; வக்கிராகாசன் கதியு டைந்தபொழுது தன்பெயர் இத்தலத்திற்கு வழங்கப்படவே ண்டமென்றுவேண்டி வரம்பெற்றபடியால் வக்கிரபுரமெ ன்றும், வழங்கப்படுகிறது.

இத்தலமானது கொங்கு மண்டலத்திலே பத்மிகிரி, சங்க கிரி, திருச்செங்கோடென்கிற நாகிகிரி, மங்கலிகிரி, வேதிகிரி என்னும் பஞ்சகிரி மத்தியப்பிரதேசமாய் பவாசிநதி காவேரி நதியுடன்கூடும் கூடுதுறையாயும்; புராணங்கள் பதினெட்ட னுள் ஒன்றாகிய பிரமகை வர்த்தத்துள் உத்தரகாண்டம் எழு பதாம் அத்தியாயத்தில் புகழப்பட்டுள்ளதாயும்; சைவசம பராசரியராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் பதிகம்பாடி பருணப் பெற்றதாயும் இருக்கின்றது. இத்தல விசேடங்கள் பலவுள. அவைவருமாறு :

(க.) பூரிமஹாலிஷ்டனு வானவர் தேவர்களுக்குப்பெரிந்தளி ரது எஞ்சிய அமிர்தத்தை ஓர்குடத்திலிட்டு இத்தலத்தில்சதா வ

சித்திருக்கும் பராசமுனிவருக்குக் கொடுத்தருள அதையவர் இத்தலத்தில் நதிக்கரையி னோர்புரத்திற் புதைத்து வைத்துத் தவஞ்செய் திருந்தபொழுது அவ்வமிர்த குடத்தைக் கவரவ் வந்த வக்கிராசுரன், தண்டகாசுரன், வஞ்சகாசுரன், வீராசுரன் என்னு மசுரர்களுக்குப் பயந்து முறையிடச் சிவபெருமான் தமதருட்சத்தியாகிய வேதார்பிகை யிடத்துச் சண்டகாதினி வீரை, சயந்தி, சயமர்த்தனி என்னும் நான்கு துர்க்கையர்க ளை வரவழைத்து அவர்களால் வக்கிராசுரனாதியரை வதை த்து அத்துர்க்கைகள் நால்வரையும் நாரற்றிசைக்குங் காவலாய் நிறுத்தியருளினர். சில நாட்சென்ற பின்னர்ப் பராசமுனி வராதியோர் அமிர்த குடத்தை யகழ்ந்தெடுத்தபோது அது கடினமாய்த்திரண்டிருத்தலை நோக்கி யதனையே அமிர்தலிங் கமாக்கிப் பூசித்துச் சித்திமுத்திகளை யடைந்தார்கள். அவ்வமி ர்தலிங்கம் மூலத்தானமாகிய சங்கமேஸ்வரருக்கு நிருதி திக் கிலிருக்கின்றது. அவ்வமிர்தகுடம் பதித்திருந்து அகழ்ந்தெடு த்த இடத்தில் அமுதநதியுற்பவித்துக் காவேரி நதியுடன் பவர னிநதி கூடுமிடத்திற் சேருகிறது இவ்வமிர்தநதி யந்தரவா கினி.

(2.) அங்கதேயத்திலிருந்த எக்கியசருமன் என்னும் வேதிய னது குமாரனாகியதருமசன்மா வென்பவன் தருப்பை, சமித்து முதலியவை கொணரும்பொருட்டு ஓர்வனத்துக்குச் சில சிறுவருடன் சென்றகாலையில், அங்கு வைகாசுச முனிவரது புத்திரராகிய மாலுதான மகாரிஷி ஓர்புரதில் அருந்தவஞ்செ ய்திருந்தார், அவர்மீது சிறுவர்கள் கல்லும் மண்ணும்வாரி

எறிய அவர் நிறுவர்களைக்கல்லாகும்படி சபித்தார். அச்சாபவ சத்தால் தருமசன்மா கல்லாண்மை யுணர்ந்த அவன்றந்தையா கிய எக்திய சன்மன் அக்கல்லை எடுப்பிவித்து இத்தலத்திற்குவ ந்து பஞ்சாஷ்டா மந்திரோச் சாரணத்துடன் தீர்த்தத்தில் மு முக்காட்டினான். உடனே கல்லுருப்போய் கல்லுருப்பெற்ற தருமசன்மன் அனேகங் காலம் வசித்துப் பூசித்துப் பின்னர் முத்தியையும் எளிதி லடைந்தான்.

(௩.) இராஜரிஷியென்று புகழ்பெற்ற விசுவாமித்திர ரிஷி யானவர் வசிஷ்ட மகாரிஷியால் பிரம்மரிஷி என்று ஒப்புக் கொள்ளாத நிமித்தம் இத்தலத்திற்குவந்து பெருந்தவஞ் செ ய்து பின்னர் வசிஷ்டரால் பிரம்மரிஷி என்று புகழப்பட்ட டார்.

(௪.) காலிரி நாட்டைபாண்டதந்துவர்த்தனச்சோழனுக்கு ப்புத்திரப் பேறில்லாது வருந்துகையில் அங்குவந்த- சங்கு கண்ணன் என்னும் பெரியவரால் இத்தல விட்டத்தையுணர் ந்து இங்குவந்து பூசித்து ஆலயவலம் வரும்போது ஆலயத்தி லுள்ள தலவிருக்ஷமாகிய இலந்தை மரத்தினின்றும் ஒருகனி விழ அக்கனியைப் பூசித்த அவ்வரசன் மனைவி கருப்பவதியா ப்க் குலவர்த்தனனென்னுங் குமாரனைப் பெற்றான்.

(௫.) மருத்தன் என்னும் அசுரன் தேவர் முனிவர்முதலாயி னோருக்குப் பல இடுக்கணிழைத்த காரணத்தால் அவனை ச்சயிக்கலாற்றாது பிரமேந்திராதிகள் முறையிட அதற்கிரங்கிச் சிவபெருமான் உக்கிர வடிவங்கொண்டு அம்மருத்தாசுர

னை வதைத்தருளினார். அம்மருத்தாகரன் கதியடையும் பொழுது தன் பெயரைச் சூடியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடி இத்தல நாயகருக்கு மருத்துலிங்கம் என்று ஒரு பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

(சு.) சங்கமேஸ்வரஸ்வாமி சன்னிதிக்கு ஆக்கினேபார்ஸ்வத்தில் ஸ்ரீகாயத்திரிமந்திரமே சிலாவடிவமாய்க்காவேரிமேல்களாயிலிருக்கின்றது. அதற்குக் காயத்திரிசிலை யென்றுபேர், அதன் சமீபத்தில் காவேரியில், காயத்திரி தீர்த்தம், சாவித்திரி தீர்த்தம், சாஸ்வதி தீர்த்தம் என்னுந் தீர்த்தங்கள் மூன்று மிருக்கின்றன. இதை இக்காலத்தில் காயத்திரி மடுவென்று வழங்கப்படுகிறது. இது எண்ணிய வரங்களை எல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கத்தக்க புண்ணியத்தீர்த்தம். தேவர்களால் செய்யப்பட்ட தேவதீர்த்தமும், விஷ்ணுவினால் செய்யப்பட்ட சக்கிர தீர்த்தமும், சூரியனால் செய்யப்பட்ட சூரிய தீர்த்தமும் சிறந்தவைகள். அன்றியும் காவேரியின் கீழ்க்கரையில் உரோமசரிஷி பூசித்த உரோமசலிங்கமும், உரோமச தீர்த்தமும் இருக்கிறது. காயத்திரிசிலையிலிருந்து காயத்திரிஜபம் செய்தால் எழுத்தொன்றிற்குக் 12காடிபலனாகப் பலிக்கும். இத்தலத்தில் இராமன் அருச்சுனன் முதலாயினோர் நோற்றுச் சத்துருஜயத்தை யடைந்தார்கள்.

(எ.) மதுகைடவர் என்பவர்கள் வேதத்தையபகரித்துக் கொண்டு பாதலத்தில் ஒளித்துக்கொள்ள அவ்வசூரர்களை மகாவீட்டுணுவானவர் கொன்று அவர்களாற் கவரப்பட்டவேத

த்தை மீட்டருளியபோது வேதமானது தலையடி தெரியாமல்
 சிக்காயிருந்தமையால் பிரமேந்திரரதிகள் வேண்டுகோ
 ளின்படி அம்மகர விஷ்ணுமூர்த்தியே வேதவியாசராயவதார
 ன்செய்து இத்தலத்திற்குவந்து பூசித்து அனுக்கிரகம்பெற்று
 இத்தலத்தின் வடக்கிலுள்ள மலையின்மீதிருந்து வேதத்தை
 நான்காகப் பகிர்ந்து காண்டம், அனுவாதம், பிரஸ்நம் என்று
 வகை தொகைப்படுத்திக் கொடுத்தருள வேதமர்னது இக்கா
 லத்தும் அவ்வாறே நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அம்மலையை
 அக்காரணம்பற்றி வேதகிரியென்று கூறப்படும். இதுவே
 இக்காலத்தில் ஊராச்சிக் கோட்டை மலையென்று வழங்கப்
 படுவது.

(அ.) பிரமதேவரானவர் தாமே படைத்த திலோத்தமை
 யின்மீதுமோகங்கொண்ட காரணத்தால் சிருட்டித்தொழில்
 ின்றுவிட இத்தலத்திற்குவந்து முனிவரால் பஞ்சாக்ஷர மந்தி
 ரோபதேசம் பெற்றுப்பூசித்துச் சிவபிரானைத் தரிசிக்கப்பெ
 ற்று அவரால் நேரே சிவ பஞ்சாட்சர மூலமந்திரத்தை உப
 தேசிக்கப்பெற்றுச் சிருட்டித்தொழிலை வழுவாது நடத்தினார்.

(ஆ.) கலிங்கதேயத்தில் இலிங்கி, வீருடாகபி, என்றிரண்டு
 பேர் விபூதி ருத்திராக்ஷதாரிகளாய் வசிப்பவர்கள் ஒரு நாள்
 நட்பவனத்தில் வீளையாடும்போது ஒரு பெண்புரர்வுடன்
 ஆண்புரர்ச் சேருவதைப்பார்த்து இலிங்கி யென்பவன் இகழ்
 ந்ததை யுணராது வீருடாகபி, தன்னை இகழ்ந்ததாக நினை
 த்து அடிக்க, இலிங்கியும் அடித்து ஒருவர்க்கொருவர் சண்

டையிட்டிறந்தார்கள். அவர்கள் சிவசின்னந்தரித்த புண்ணியவசத்தாலும் பவானிப்புராணங்கேட்டபுண்ணியவசத்தாலும் அந்தக்கலிங்க தேசத்தரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் குமாரர்களாகப்பிறந்து பாராவதன் வலிமுகன் என்று பெயர்பூண்டு இத்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்திபெற்றார்கள்.

(க0.) கலிங்க தேசாதிபதியாகிய சுதாமனென்பவனதுகுமாரனாகிய விஸ்வதாமன் என்பவன் வேட்டையாடிக்கொண்டுவரும்போது தூரத்தேகண்ட ஒரு பசுவை மாணென்று நினைத்துக் கொன்றுவிட்டான். அது பசுவென்றுணர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் நல்வினையாற்கண்ணுவ மகாரிஷி எதிர்ப்பட அவரால் இத்தல மேன்மையுணர்ந்து காயத்திரிசிலையிலிருந்து பஞ்சாக்ஷர ஜெபம் செய்த புண்ணியவசத்தால் அக்கோஹத்தி தோஷம் நீங்கி அனேகம் பணிவிடைபுரிந்து தன் தேயத்திற் சென்றரசாண்டிருந்தான்.

(கக.) அவந்தி தேசத்தில் சங்கோசன் என்னுங்கொடும்புலையன் இத்தலபுராணத்தைக்கேட்டு இத்தலத்தின்பேரில் விசுவாசியாயிருந்தாலும் புலேக்குலப் பழக்கத்தால் அரசனரண்மனையிற்றிருட, அவனை அரசன் சிரச்சேதம் செய்யும்படி விதித்தான். அங்ஙனமே கொலையாளர் கொலைக்களத்தில் அச்சங்கோசனை வெட்டும்பொழுது அவன் பவாநிபுரவாசனே? ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதினால் வெட்டப்பட்டகத்தியானது வெட்டாமல் அவன்கழுத்தில் மாலையாய்விழுந்தது. பின்னர் அப்புலையன் சிவகடாட்சத்தால் கதியடைந்தான்.

VIII

(கஉ) இங்ககாத்தில் வசித்த பிங்கலையென்னும் அழகிய விலைமாதா தினம் ஒன்றிற்கு நூறு பொன்றருபவரையே சேர்வதென்னும் பிரதிக்கினையோடு வாழுங்காலத்தில் சுணந்தனன் என்னும் வணிகன் அவள்பேரில் மோகித்துத் தன்னிடத்தப்போதிருந்த தொண்ணூறு பொன்னுடன் சென்று அவளை வேண்டினபொழுது அவள் குறைந்த பத்துப்பொன்னும் சேர்த்துக் கொடுத்தாலன்றி இணங்கேனென்று மறுக்க அவ்வணிகன் அக்குறைப்பொன்னுக்காக அன்றிரவெல்லாம் வருந்திமுயன்றும் அகப்படா தொழிந்தமையால் அவன்விடிந்தவுடன் நினைத்த வாமருளத்தக்கக திரிவேணிசங்கமதீர்த்தத்தில் சென்று மறு ஜன்மத்திலாயினும் அவள் தனக்கு மனைவியாகவரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டாள். அவ்விலைமாதும் அவ்வாறே அத்தீர்த்தத்தில் சென்று மறுஜனனத்தில் அவனுக்குத் தான் தங்கையாக வரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டாள். இவ்வாறுமாராக விரும்பிய அவ்விருவ ரொண்ணமும் தப்பாது நிறைவேறும்பொருட்டு அவர்கள் ஓரோதாய் வயிற்றில் புராக் களாகப்பிறந்து அனேகநாள் ஒன்றாகக் கூடிவாழ்ந்திருந்து பின்னர்க் கதியடைந்ததார்கள்.

இன்னும் இத்தல மேன்மைகள் அளவிறந்தவைகளிருக்கின்றன. அவற்றைப் புராணமுகத்தானும் பெரியோர் வாக்காறு முணர்க.

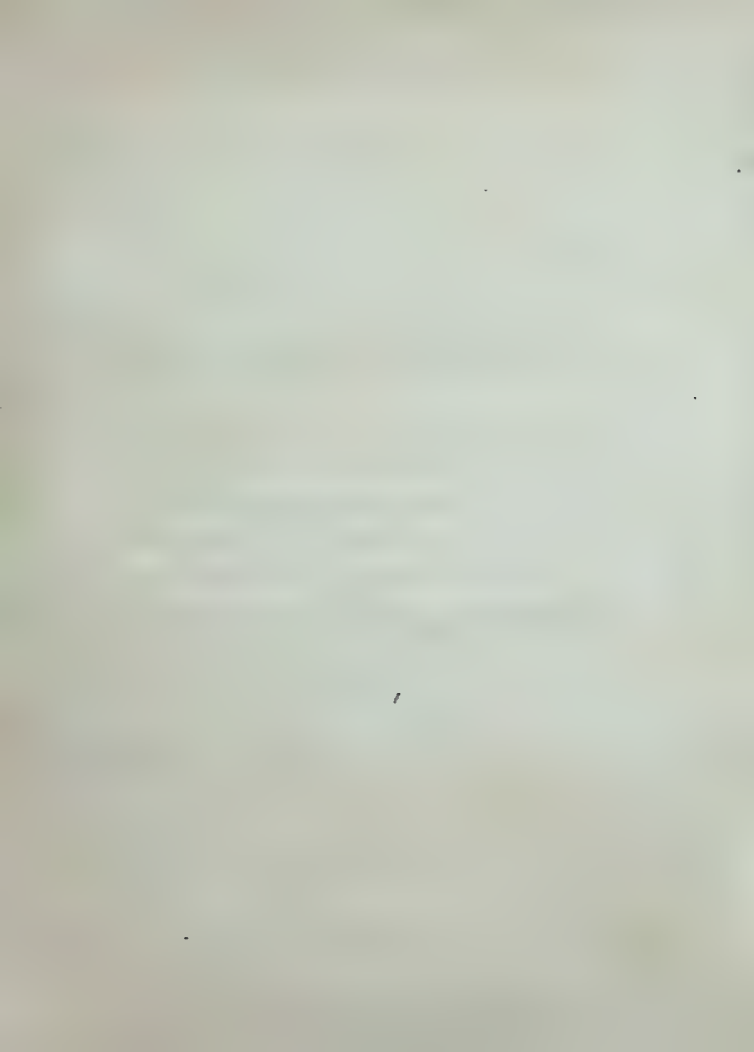
இவ்வாறு நிறப்புற்றோங்கிய இத்தலத்தில் யாவராயினும் எல்ல சத்பிராமணாளுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவர்கள்

உண்ட அன்னத்தின் அவிழ் ஒன்றுக்கு அனந்தங்காலமாகக் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள், சுவர்னதானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கோதானம் முதலான தானங்கள் செய்வோர் விஷ்ணுப் பிரம்மேந்திராதி பதவிகளைப் பெறுவார்கள். காசி காஞ்சி அவந்தி முதலிய ஸ்தலங்களில் செய்யும் தானதருமங்களை இத்தலத்தில் செய்தால் அவைகள் ஒன்று அனந்தானந்தமாய் விர்த்தியாகும். இத்தலத்தில் ஒருநாள் உபவசித்தால் அது சாந்திராயண முதலிய மகாவிரத பலனைத்தரும். இச்சங்க முகத் தீர்த்தக்கரையில் மொர்த்தாதி பிதிர்கடன்களைச் செய்து திலதர்ப்பணஞ் செய்தால் திலம் ஒன்றுக்கு அனேக யுகங்களாகப் பிதிர்கள் சுவர்க்கத்திலிருந்து மகிழ்வார்கள். ஆலயத் திருப்பணிசெய்து திருவிழாவாதிகள் நடத்துவோர் அடையு ம்பலம் ஆதிசேடனாகும் சொல்லத்தரமல்ல, ஆகையால் இச் சிறுவசனத்தில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதென்றுணர்க.

பவாநிகூடற் புராணசாரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவாநிகூடம் புராணம்.

பா யி ர ம்.

விநாயகர்வணக்கம்.

மாமலர்க்குவளையொண்கண்மறைக்கொடியொருபால்வைகுந்
தேமலர்வதரிமூலச் சிவபரஞ்சுடரைவாழ்த்தக்
காமலர்க்கரத்தி னுலைங் கரத்தினையொருபந்தாடும்
பூமலர்களிற்றின்செய்ய பொன்னடிவணக்கஞ்செய்வாம். (க)
சுற்றியானேபுரந்திமெச் சுதன்கரல்புரத்தைத்தூரந்தசெங்க
ணெற்றியானேமுகன்வதரி நிழலோன்றலமரன்மியநிகழ்த்தப்
பத்தியானேந்துருகவுயர் பரமஞானப்பொருள்பணிக்குஞ்
சத்தியானே முகவனிரு சரணமெமது தலைக்கொள்வாம். (உ)

நடேசர்துதி.

படித்துநான்முகத் தானு முனிவருங்கண்ணருவிகொடு
பணியச்செப்புட்
கொடித்துழாயனுமமரர் கோமரனுமனந்தத்
ஞாவைமூழ்கத்

தடித்துநேர்மருங்குன்மலைக் கொடியுவகைபூப்பவொளி
தழைக்கமன்று

ணடித்துவேதாந்தமுடிக் கெட்டாதபாஞ்சுடனா
நாடல்செய்வாம்.

(ந)

சங்கமேசர்துதி.

பண்ணாமறையோனும் பாலாழிதயின்றோனும்
படிவம்வேறாய்

வீண்ணாடிமண்ணிடந்துங் காண்பரியபேரொளியாய்
மெய்யன்புள்ளோ

ருண்ணாடும்பூரணமாய்ப் புவனசராசரவுயிருக்
குயிராய்ஞானக்

கண்ணாகண்ணாவில் வீற்றிருந்தசிவக்கொழுந்தைக்
கருத்துள்வைப்பாம்.

(ச)

அழலானவிழியின்மதன் புரம்பொடித்து
முப்புரந்தனாக்ஞானம்

தழலானையானினாகள் செவிமடுப்பவின்னிகைக
டயக்குஞ்செவ்வேய்ங்

குழலானைக்கொடியாகக் கெரண்டானைக்கூற்றினுயிர்
குடித்தசெம்பொற்

அழலானைக்கனியிலந்தை நிழலானைப்பிறவியறக்
கருதிவாழ்வாம்.

(ஊ)

வேறு.

பொங்குபொன்னிபவானிசூழ் புகழ்நனாவமர்ந்த
மங்கைநாயகிமகிழ்ந்துநா லெட்டறம்வளர்த்த
செங்கைநாயகிவேதநாயகி சிவமுணர்ந்தோர்
தங்கனாயகிபங்கது சங்கமலிங்கம்.

(சு)

வேதநாயகிதுதி.

பண்பெற்றமறைக்கிழுவன் கையாறக்கடுங்கால

படர்காலாற

வெண்பத்துநான்குநா றுயிரந்தா யருஞ்சுமக்கா

திழைப்பிங்காறத்

தண்பெற்றபெருங்குணை யதுகொழிக்குங்கடைக்கணருள்

தந்தாட்கொண்டென்

புண்பெற்றபவந்துடைத்த வேதநாயகிமலர்த்தாள்

போற்றல்செய்வாம்.

(எ)

விநாயகர்துதி.

நல்லவைநீடி மல்கத் தீயவைநலிய நாயேன்

சொல்லவை நல்லோர்குழல் துலங்கிடத் திருநண்ணுவாழ்

வல்லபையிடத்துவைத்த வாரணமுகவன் றெய்வப்

பல்லவமருட்டும் பைம்பொற்பதயுகம்பணிதல்செய்வாம்.(அ)

முருகக்கூடவுள் துதி.

உருக்கரத்தினயிலாழி யவன்கணுநான் முகன்மொழு

முயர்வான்செல்வத்

தருக்கரத்தினிரைகளும்வேய்ந் தவனுதற்கணுதித்து

நீசாசார்கனாய

செருக்கரத்தி என்கங்கலங்க வுலகமெலாமகிழ்ந்துகளி

சிறப்பச்செய்ய

திருக்கரத்தினொருதனிவேற் படைவாங்கு

முருகன்மலர்த்திருத்தாள்போற்றி.

(க)

சுரகண்டேசர்துதி.

எளிகண்டதிரணமென வல்வினையும்பல்பிணிகளெனைத்தும்நீற

வளிகண்டசுதைதகரும் மரசெனப்பேரழகுமுயரறிவுமோங்கப்

புளிகண்டமுன்னூலுமணிமார்புந்திருவடிவும்பெரலிந்துவைகுந்

திரிகண்டசுரகண்டமாதேவன்றிருத்தாளெஞ் சிரத்தின்வைப்

[பாம்.

வயிரவக்கடவுள்துதி.

பொருதலையுளும்வேணிப் புனிதனே பரமென்றுள்ளங்

சருதலையயநீயென்னக் குடிலையுங் களறத்தேறு

வொருதலையுகிராற்கிள்ளி யும்பர்மாலுதிரம் வாங்கும்

விரிதலைச்சூலச்செங்கை விமலனை வணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

தகந்நாமுர்த்திதுதி.

நிறைமதிமுகமு முக்கணுமூரல் நிலவுசெவ்

வாயுமீரண்டு

கறைமலர்க்கரமுஞ் சிவமணிவடமும் ஞானமுத்திகையுமாய்

நால்வர்க்

கறநெறியுணர்ந்தி யருள்செய்துகல்லா லணிநிழலினிது

வீற்றிருந்த

மறைமுதல்நடுவீ றறியொணாளுன வடிவினைக்கருத்தினில்

வைப்பாம்.

(கஉ)

திருநந்தீசர்துதி.

பணியுந்திங்களும் பகையறப்புனைசிவபரஞ்சுடர்த்திருமுன்றிற்

றணியுநெஞ்சராய்த் தாழ்ந்திடும்வானவர் தடநெடுமுடிமோலி

மணியுங்கற்பக மாலையுஞ்சிந்திட வந்துதாக்கிய செங்கை

யணியும்வேத்திரப்படையுளநந்தியெம்மடிகள்சேவடிபோற்றி.

சண்டேசர்துதி.

வெள்ளியங்கடவுளோதிமந்தேட மிளிர்முடிக்காட்டிடைநாகப்

பள்ளியன்காத்த பசுக்குலங்கறந்த பாற்கலசங்களைத்தாளாற்

றள்ளியதாதைவெய்யதாளிணையைத்தடிந்தொருமடந்தைபங்காள்

பெராளளியகமலத்திருவடிநீழலொன்றினோடிபணிந்தயம்வரம்

ஞரியமூர்த்திதுதி.

மாயிருஞாலங்கோத்த வல்லிருட்படலம் வாங்கி

யாயிரங்கரத்தாற்றைவர் தனைத்துயிர்க் கறிவீந்தல் பாற்

சேயிருவிசம்புபோற்றுந்திருநனாவுடையாள் செல்வக்

கோயில்வாழிரவிப்புத்தேள் குரைகழல் வணக்கஞ்செய்வாம்.

ஆதிகேசவப்பெருமாஸ்துதி.

அஞ்சிறைவண்டினங்குழுமி யலம்பமுகையுடைந்தமட

லவிழந்தசெம்பொற்

சஞ்சமகலினி துறையு மணிமார்பும்வனமாலை
 சமழதிணடோளும்
 பஞ்சவீதப்படைககரமு மணிமுடியும்பார்முழுது
 மளத்தபைம'பாற்
 செஞ்சரணவியு மலரும் நினைந்தாதிசேசவனைத்
 தியானஞ்செய்வாம்.

(கக)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் துதி.

அடலயிற்சூலப் பொருபடைத்திருக்கை யமலனதருளிஞற்
 கொடிய
 விடலையிற்றீய வஞ்சகவமணர் வீக்குகற்றூ'னாடு
 மிட்ட
 கடலையும்பிறவிக் கடலையும்பஞ்சாக் கரவருட்பாதையிற்
 கடந்து
 நடலைவாழ்வொழித்துமுத்திவாழ்வடைந்தநாவினுக்கனாயர்தா
 டொழுவாம்.

(க௭)

திருநானசம்பந்தநாயனார் துதி.

பொய்கைவரத்திருத்தோணி புரத்தமர்ந்தாரொடுஞ்சயிலப்
 புனிதப்பாவை
 கைகளைற்றிருமுலைப்பால் கறீதுட்ட வழுதுண்டு
 கடல்குழுவைய
 முய்வான்சைவநெறி தழைத்தோங்க வமணிருள்போ
 யொழியச்சேர்கால்
 வைபவமடேற வருள்பொழியுங் கவுணியர்கோன்
 மலர்த்தான்போற்றி.

(க௮)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் துதி.

தடத்தலர்கமல முகிண்முலைக்கனிவாய்த் தண்ணைகைக்
கரியமென்கூந்தல்

வடத்தளிருதரமாகதப்பசுந்தோண் மதாரிவிழிமலை
மடந்தை

யிடத்திறைபவனை யிருபதஞ்சிவப்ப விரவினிற்
பாவைபாற்றாது

நடத்தியவாஞ்ச் சுந்தரப்பெருமா ணைகமலர்ச்சேவடி
தொழுவாம்.

(௧௯)

மாணிக்கவாசகர் துதி.

பெருகியுவுட் டெழச்சொரியுந் திருமுகமுங்கரநான்கும்
பிறையூர்கற்றை

விரிகிளர்வேணியுங்குனித்த திருத்தாளும் பேருணர்வின்
விளைந்தவன்பாற்

பருகிபருளானந்தக் கண்ணீருமஞ்சலியும்
பரிவுமாடி

யுருகியடி நிழல்சேர்ந்த வாதலூரடிகள்பத
முளத்துள்வைப்பாம்.

(௨௦)

அறுபத்துமூவர்துதி.

பத்தியினற்பாவணையாற் பரியவயிராக்கியத்தாற்
பரிவாலுண்மைச்

சித்தநிலையொருமையினற் றிருப்பணிகள் செய்வதினற்
சேர்ந்தசித்த

சத்தியினுலத்துவித சுகானந்தவடிவுடைய
 துணைத்தாணிமுன்
 முத்திபெறு மறுபத்துமூவாடி யார்க்கடிமை
 முயன்றுவாழ்வாம்.

(௨௧)

குருவணக்கம்.

சுத்தனையமலர்க்கொன்றை வேணியுமான் மழுவுதுதற்
 கண்ணுங்கோடி
 பீர்தனையதிருக்கயிலை யிருக்கையுநீத் தெழுந்தருளி
 பிரங்கவண்டார்
 கொந்தலர்குழாவதெண் டிறைமேவிக்கருணையலை
 கொழிக்குநோக்கந்
 தந்தெனையாட் கொளுந்திருச்சிற் றம்பலதேசிகனை
 யகத்தவிசின்வைப்பாம்.

(௨௨)

தலவடியார்துதி.

மங்கலஞ்சேர் திருநாவுடையானே யுயர்வேத
 மடந்தைபாகச்
 சங்கமாயனையீர வும்பகலும் வழிபாடுதனவா
 தரற்றிச்
 செங்கைமலர் குவித்திறைஞ்சிச் சினகரத்தைவலஞ்சூழ்ந்து
 திருத்தொண்டேத்தும்
 பொங்குபுகழ் வேதியர்கள்முதலாய சைவர்களைப்
 போற்றல்செய்வாம்.

(௨௩)

மருவலருந்திருவதரி வனத்துறையுந் தனிமுதலின்
வடிவங்காட்டு

முருவலர்பொற் கண்டிகையும் வெண்ணீறுஞ்சாதனமு
முவந்தவேடப்

புரவலரைப் பகலிரவும் வேதநாயகிபாகன்

பொன்னங்கோயிற்

நிருவலகுப் பணிமுதலாந் திருப்பணிகள்புரிபவனாச்

சிந்தைசெய்வாம்.

(௨௪)

அவையடக்கம்.

னபந்தமிழ்தூல் வழியொன்றுந் தெரியாததெறியேனைப்
பவாந்கூட

லெந்தைபிரா னருளிர்ப்பச் சங்கமசேத் திரப்புகுந்தே

னெனையங்குள்ள

புந்தியுளேரரிந்தநகர் வடமொழியைத் தென்மொழியாந்

புரிநீயென்ன

வந்தவருள் தலைக்கொடியா னுய்வதற்கோ

ருறுதியென வகத்துளெண்ணி.

(௨௫)

மாயவனு மலரோனு மண்ணிடந்தும் வான்பரந்தும்

வரம்புகாணு

நாயகன்வாழ் வதரிவன மகிமையையா யிரநாவல்

நாகர்வேந்தன்

நேயமொடுபகலிரவாய் நிகழ்த்தினுமோயா

வகண்டரிறைவையேழை

யாயவென்றன் புன்னுவிற்கொலப்படுமோ வென்னுமென
தாசைகனோ. (உசு)

வேறு.

மதாரிசெடுங்கட் டிருமகன்கொழுனன் மாசுணப்பாயலிற்
றுஞ்சு

மதிலைத்திருப்பா லாழியைச்சுணக்க னருந்திடப்
புத்ததுபோலங்

சதிர்மதியுரிஞ்சுந் திருமதிற்புறம்பு காவிரிபவாநிகூழ்
கிடந்த

வதரிமப்பதிமான் மியஞ்சொல்வா னடியேன் மனத்திடை
கினைத்ததுமன்றே. (உஎ)

ஒன்னோளிபரப்பி யுலகெலாம்விளக்கு முவாமதிக்
கடவுளின்முன்னர்

வெண்ணைச்சமட்டும் வெருளுநீத்தேகி மின்னிடுமின்மினி
போலங்

தென்னுமுத்தமிழை மாசறவுணர்ந்து திருந்ண
விமலனுக்குள்ளன்

புன்னாவலர்முன் பேதையேன்புன்ன வுரைத்திடும்
புன்றமிழ்மாதோ. (உஅ)

சோதகமகரயாழ்வாரம்பொழுக்குந் தும்புரு
காரதாமுத

தேமார்விமலன் செவியிடையண்டங் கிழிபடமுழங்கிய
குடித்தி

யோதையும்புகல்போன் மொழிந்துளோர் தமிழ்த்தே

னுண்ணுமவ் வல்ம்புரிக்குழைதாழ்

காதினுக்கெளியேன் புன்றமிழ்மொழியுங் கருணையிற்

புகுந்திடுமன்றே.

(உசு)

மன்றுளோருவப்ப வெழிலிழுந்நீரின் மாசுதீத்துதவல்போல்

யான்சொல்

புன்றமிழ்வதரி புரவனமகிமை பொருந்தலாற்

போதமிக்குணர்ந்த

நன்றியோர்குற்ற முளவெனினீக்கி நலமெனக்கைக்கொள்

வார்கற்றோ

ரொன்றிடுந்துணிவா விந்நகர்மகிமை யினிதெடுத்தியம்பயா

னமைந்தேன்.

(ரு0)

முதனால்.

பெருமையிற்சிறந்த புராணமுவாறுட்

பிரமகைவர்த்தனமென்னு

மருமைசால்புராணத் துத்தரகாண்டத்

தெழுபதாமத்தியாயத்துட்

குருமணிகொழிக்கும் பொன்னியிற்பவானி

கூடியசங்கத்துநாப்பண்

மருமலர்வதரி காவனமகிமை வரன்முறைவிளங்கிய

தன்றே.

(ருக)

பதிகம்.

தன்னிகரில்லா நெய்சாரணியந் தங்கிய

சவுனகாதியருக்

குன்னருஞ்சுதன் வரன்முறைவழுவா துணர்த்து
மான்மியவரலாறும்

பொன்னிறைதருவச் சிவணன்வந்து புனிதனைப்
பூசனைபுரிந்து

நன்னகர்கண்டு தன்றிருநாம நாட்டியநன்னலப்
பேறும்.

(102)

பரம்பொருளுணர்ந்த பராசரணமுதம்

பதிதரு சிவக்குறியாக்கி

வரம்பெறவழிபட் டருத்தவம்புரிந்த வளமும்

மருத்தினைக்கவர்வான்

சரத்தவன்வந்த வடிவரைத்துர்க்கா கன்னியருத்தியிர்
வைத்தப்

புரத்தனிதற்கு திசைக்குநற்காவல் புரித்திடும்

புண்ணியகதையும்.

(103)

வக்கிரப்பொருதா ருயிர்துறந்தீசன்

வண்பதமன்னியவாறு

மிக்குயாமுத விவிக்கதாபனமும் விதித்திட முறைமையும்
வினைநீர்

பொக்கமின்மாறு தானமாமுனிவன் புகண்மையும்
தருமசன்மன்றன்

ஞெக்கவெஞ்சாபத் தொலைத்தருள்பெற்ற தொன்மைசால்
புண்ணியப்பேறும்.

(104)

ஞன்னியவிகவா மித்திரன்யிரம

மோயொருநனுமொன் னொளிகா

வள்ளிலைநெடுவேற் றந்துவர்த்தனன்பே
 றடைந்ததும் புணரவைக்கெல்லாம்
 வள்ளலாமருத்தன் காதையுமாயோன்
 சக்கரதீர்த் தத்தின்வளனு
 முள்ளருங்காயத் திரிசிலைமாண்பு
 முத்தமவேத வெற்பியல்பும்.

(௩௫)

மலரயனடைய வரம்பெறுவளனும்
 வாணுதற்பிங்கலை யென்னும்
 விலைமகள்பெற்ற மேன்மையுஞ்சூதன்
 விளம்பிடச் சவுனகராதி
 யலகின்மாதவத்தேரார் மகிழ்ச்சியரன்வதரி
 யடவியை யடைந்துமாமேருச்
 சிலையணிகரத்தெம் மடிகளோப்பூசை
 திருத்தியமேன்மையின் சிறப்பும்.

(௩௬)

மதித்தவ்வகைய சருக்கமுவாராய்
 வண்கவிதொளாயிரத் தொன்றாய்
 முதற்பகர்வடநூல் பெயர்த்தருந்தமிழான்
 மொழிந்தனன் வளந்தருபவானிப்
 பதித்திருமகிமை பரமனதருளாற்
 பவுத்திரவரநதி குலத்தி
 லுதித்தவன்வாசு தேவன்முத்தமிழ்கற்
 றுயர்ந்தவர் செவிக்கமுதென்ன.

(௩௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

புராணவரலாறு

மன்றுளோன்றிரு வடிமலர்வணங்கி யைம்புலனை
வென்றுளோர் சகமாயையை வேரறவெறிந்து
கொன்றுளோர்கிவக் குறிப்பெனுங் குறைவிலாநிறைவில்
கின்றுளோர்தவ நிலைபெறு நைமிசாரணியம். (க)

மரணவைத்தலால் வன்னியை வளர்த்தலான் மகத்தால்
வரனவெண்பிறை சுமத்தலான் மாரணைத் தெறலாற்
தேனலர்த்த பூங்கொன்றை நீரோந்தலாற் நெய்வ
ஞானநாமக ஞெத்தது நைமிசாரணியம். (உ)

வேதமங்கல வோதையும் விழுமியசைவ
போதநூல்பயின் முழக்கமும் புராணவாரமுத
நெதந்திரு வடிமலர்வணங்கி னோர்க்கு
நாதமுத்திசை விழுங்கிய நைமிசாரணியம். (ங)

மடவலம்புதண் மலர்ச்சினை மரந்தொறுங்கின்னோ
பூவவாகினைப் புட்குழாங்கேள்வியின் புணர்ப்பா
லோவிலாசமப் பொருளெடுத்த துரைத்திடுங் குதலை
நவமுத்திய தொனியது நைமிசாரணியம். (ச)

அரியநாண்மலர்த் தருக்கன்வாய்த் தளிரயின் றருக்கன்
பரியின்வெவ்விடாய் தணிவன பரந்துசூழ்ந்திமைய
கிரியைமூடிய பனியெனக் கேள்கிளர் சுவர்க்க
புரியைமூடுவ மகத்தெழுமாகுதிப் புகையால்.

(௫)

ஏமவண்கிரி வளைந்தபேர யெறிந்தலைபுரளு
நாமநீர்க்கடல் வழிகொடு நைமிசாரணிய

வோமசாலையைத் தினம்வலம் வருதலாலுடன்மேற்
றாமசாமமுநீங்கிலன் வெண்மதித் தோன்றல்.

(சு)

இனையவொப்பருங் கடவுண்மாவனத்திடை யிருப்போர்
வினையைவேரற வென்றவர் வெண்ணிலாக்குழவி
புனையுமீசனே பொருளலால் வேறிலையென்ன
நினையுஞ்சூர்தம் முயிரெனயாவையு நினைப்பார்.

(எ)

ஆய்ந்ததுண்பெருங் கேள்வியோரறுவகைப் பகையைக்
காய்ந்தநெஞ்சினர் கனிவொடு கமண்டலதண்ட
மேந்துசெங்கைய ரிழிவுறுமுலகியல் பனைத்தும்
வாந்திசெய்திடும் பொருளெனக் கண்டிடு மனத்தார்.

(அ)

இப்பெருந்தவர் குழாத்தொடு மிருவீனைப்பாக
மொப்பநோற்றுநோற் றொளிவிடு முயர்சிவஞாந
வைப்பெனத்தினே சவுனகமாமுனி யிருக்கைக்
கற்புதத்தனிச் சூதனங்கொருதின மடைந்தான்.

(சு)

வந்தமாமுனிக் கெழுந்தெதிர் மகிழ்ச்சியான்முகமன்
றந்துவேங்கையி னதழ்விரித்திருத்தியுட் டயவான்

முத்தபாத்திய வருங்கிய முதலியவுதவிக்
கத்தமூல பலாதிகள் கனிவுகூர்ந்தருத்தி.

(க0)

மற்றுமாங்குள முனிவர்க ளிருடியர்மருங்கு
சுற்றிவேறுவே றிருந்திடத் துகளறுத்துள்ள
முத்தும்வைதிகச் சவுணகர்முதலினோர் விடையப்
பந்தகத்தியகுதனைப் பார்த்திவை பகர்வார்.

(கக)

ஞானந்தானுருக் கொண்டெனநைமிச மென்னுங்
கானந்தங்கோற் றிருந்தயரங் கனிந்தநின்செய்ய
வானனும்புய முகுத்திபுராண வாரமுத
பானங்கேள்விவாய்ப் பருகிடநெடுந்தினந் தகைத்தோம். (கஉ)

கறுத்தவோதியர் தோன்புணர் காமுகர்க்கின்பம்
வெறுத்தலின்றியே மிகமிகவிளைதல்பேரற் பிறவி
யறுத்ததீயருள் சிவகதைபனைத்தையு முணரத்
திறத்துனோமலாற் றெவிட்டிலங் கேட்கவேதிளைத்தேம். (கக)

ஆதலாலெம தகத்தவா லீதெனப்பின்னு
மோதுவார்தவச் சூததீமுத்தையி லொருநாள்
வேதநாரதன் வசிட்டனாதியர் கதிவிரும்பு
முதருத்தவர் புரிந்தயாகாதியின் முடிவின். (கச)

செம்பொருற்கதிர் மணிகளாற் கற்பகத்தெய்வ
வம்புலாமலர் மாலையாற் றருப்பைசூழ்நூபத்
ம்பபந்தியால் விளங்கிய சாலையாய்த்தாகி
வம்பொருகனத் தமர்ந்துமா முனிவர்க்கு முவைக்கண். (கரு)

அருத்திமிக்கபே ரறிவுசா லருந்தவர்கேட்ப
மரித்தவர்க்குவீ டருள்செயுங் கரசியின்மகிமை
விரித்துரைத்தநாண் மீட்டுந்தென் னளகையாய்க்காடு
புரத்தின்மிக்கதோர் சிவதலமுளதெனப் புகன்றாய். (௧௬)

ஏற்றமிக்கதா யுபர்தவ வனத்ததாயெவரும்
போற்றுதீர்த்தமூர்த் தங்களின் விசேடமாய்ப்புலிக்கண்
ஹற்றிசைக்குளு மொப்பிலாநலத்ததாய்த் தனத
ஹற்றுமர்ச்சனைக் கினியதாய்ச் சிறந்ததென்றதைந்தாய். (௧௭)

அன்னகின்றிரு வாக்கருளமுதினை யடியோ
முன்னைநல்வினைப் பலத்தினு லுணர்ந்தனமுனிவோர்
மன்னவந்நகர் மகிமையுந் தீர்த்தத்தின்வளமுங்
கின்னராகிடன் பூசித்துக் கிடைத்திடும்பேறும். (௧௮)

மூலமூர்த்தியின் விசேடமு முபஸிடமுடிசேர்
கோலவண்கனி வனத்திருப் பெருமையுங்குணத்தாற்
சாலநங்களுக் குணர்த்தெனச் சவுனகராதி
மேலருந்தவர் வினவவுஞ்சூதனும் விரிப்பான். (௧௯)

பூவனத்துளபுங்கவன் காண்பரும் புனிதன்
பாவனப்பத மலர்பெறுஞ் சத்திரிபாதச்
சேவன்முத்தராய்த் தெளிந்தீ ருமக்கரிதுலகின்
யாவதிபாவையு மங்கையினெல்லிய லுணர்ந்தீர். (௨௦)

என்னவுண்மைசால் நயனுரைநிரப்பிநீர் வினவு
மன்னுமாதலப் பெருமையை யாயிரமுகத்தாற்

பன்னிவேதமே பகர்த்திடவேண்டும தல்லான்
முன்னியெம்மனோர் மொழிந்திட முடியுமோமுடியா. (உக)

பரத்திடிய பீரமகைவர்த்தனப் பரவை
யருந்திமாதவ வியாசமாலனைவரு முய்யச்
சொரிந்தகாதையஞ் சுதையினிற் சிறித்யாந்துகமர்ந்
தருந்துளீருமக் சறிந்தவாறியம்புதுங் கேண்மின். (உஉ)

வேறு.

குருவனர்திங்கன்கோடி யோருருக்கொளல்போ லோங்கு
மொருபெருங் கயிலைவெற்புக் குத்தாதிசையின்பாங்க
ரருமணிகுயிற்றித்தெய்வ வாடகத்தகடு வேய்ந்த
திருவனர்மாடகூடஞ் செறிந்தசீ ரளகைமூதார். (உங)

அதிர்சூர் பரவைச்சூழ ல்கனிலவுலகுண்மேருக்
சதிர்வரைத்தென்பாற் பைம்பொன் கான்றுகுஞ்செம்புத்திவி
னிதியெனக்கருமநேம நியதிக ணிலைவழாமற்
புதிதெனநோலாபின்ற புண்ணிய பூமிதன்னுள். (உச)

கலைமெலா முணர்ந்துவெய்ய கலியிருளொதுக்கினூல
விலைமாவேந்தர்போற்ற மன்னுயிர் புரந்துமேருச்
சிலையணிகாத்தானாடற் றிருச்சிலம் பொலிகேட்டுண்ணு
மலைமமான்றருமச்செக்கோன்மனுமுறைநடாத்துங்கொங்குள்
குணாதருகடலும்விந்தக் குன்றமுங் குன்றத்தூய
காதலந்தனக்குத்தெய்வக் குறுமுணிகளிப்பாற்றந்த
வினாவினிற் பிறப்பைபீக்கும் விமலமாய்க் குடபாற்சைய
வண்பினின்றுமுதும் பொண்ணி மாததிதனக்குமேல்பால்.()

அலம்புரி பவந்தேதாங்கு மருந்தவத் தூருவரச
னலம்புரி தவத்தால்வேத நாயகியருளேநல்ல
சலம்பயி னதியாய்த்தன்பேர் தரித்திருகரையுந்தூய்
வலம்புரி யினங்கள்வீசி வருதிரைப்பவரடிகீழ்பால். (௨௭)

முன்னேவல்வினேதீர் சீவன்முத்தர்க ளிமையமீன்ற
கன்னிராயகன்னுணீழ விரண்டறக்கலத்தல்போலப்
பொன்னிடாங் கடவுள்யாற்றிற் பொருதிரைப்பவரடிகூடித்
தன்னுருவொன்றாந் தெய்வச்சங்கம வடபாகத்தின். (௨௮)

ஏகமாங் குடிசைவேரா யெழுதருமறையே மெய்யாய்ச்
சரகையேசினையாயந்தச் சடைகளே தளிர்ப்பூங்கொத்தா
யாகமாதிகள்ரயரயஞ் செழுத்தருங் கணிக்கானந்த
போகமேரசமாய்த் தோன்றிப்பொலிந்ததோர் வதரிச்சாகை.

ஆகியுடுவுமீறு மில்லதோ ரகண்டாகாரச்
சோதியின்படிவாயந்தச் சுந்தர வதரிப்டாங்கர்
வேதியர்முதலோரேத்த விலிங்கமாய் விளங்கிவேத
மூதரும்பொருளாய்ப்பண்டே முனோத்ததோர் சுடம்புமூர்த்தம்.

அத்துவாவடிவாயுண்மை யறிவினுக் கறிவாயான்ம
தத்துவவதீதானந்தச் சங்கமவிலிங்கந் தன்னை
முத்தருங்கடந்தயோக முனிவரு மும்முக்கோடி
சித்தரும்பூசித்தேத்தச் சிறக்குமத் தெய்வத்தானம். (௨௯)

செக்கர்வான் பருதிப்புத்தேள் செங்கரம்புகுதற்கொண்ணு
தெக்கணுந்தருக்களேவந் திலந்தையம் புறவமாகித்

தொக்கதாற்பாமஞான சொரூபமாய் விளங்குமந்தத்
தெக்கணவளகைமேன்மை தேவர்க்குந் தெரிக்கொணுதால்.
புறையுதல்வேதானந்த வல்லிபால்வயங்கியங்க
ஞானநிலா லந்தஞான வுத்தமவனத்து வாழ்ங்
கணையடி சீவந்தீய கடும்புலி நிராகளாதி
நிறைவிலங் கனைத்துமொன்றாய் நீர்குடித் துறவினவையும். (9)

செல்லெலா மிலிங்கமந்தக் காவிரிபவாநி ஞாங்கர்ப்
புல்லிய தருக்கனெல்லாம் புலவரப் புறவமாக்கள்
சொல்லெலாஞ் சுருதிசோலைச் சுரும்பெலா மலம்புமோதத
யில்லெலாந் திரள்பூணாக விஞ்சையர் வீணுகானம். (10)

சொல்லருங் கதிக்கோர்மூலத் தோற்றமா யிருக்குமந்த
வெல்லியில் தலத்துமேன்மை யியம்பிடப் புவனமூன்றுள்
வல்லவப் யாவொன்ன வழுத்தலுஞ் சவுனகாதி
தெல்லருந் தவத்தோர்பின்னுஞ் சூதனை வினாவலுற்றார். (11)

செய்விய வணையதானஞ் நெந்ததென் னளகையான
தெய்வீத மிகக்கூடுகானங் கெய்திய நலம்பாதென்ன
வெய்விய வகந்தைசெற்றோர் வினாவிட விறம்பூதெய்தி
வெனவிட பவந்தீர்குத மாமுனி யுரைப்பதானான். (12)

நைமிசாரணியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

சூ. 5 - பிருத்தம் (௭௩.)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூ ன் று வ து

குபேரன் சிவார்ச்சவிராச்சருக்கம்.

வரம்பெறநாண் மலருநறு மலையசமுங் கலவையுங்கா
மருங்கலோலக்

கரங்கொடுவந் தினிதேத்திக் காவிரியும் பவாரியுஞ்சூழ்
கடவுள்வைப்பிற்

பரம்பொருளாய்த் திருவதரி நிழன்முளைத்த

சிவக்கொழுந்தைப் பழுத்தவன்பு

கிரம்பமலர் கொடுதனதன் வழிபாடுபுரிந்தடைர்த

கிலைனமசொல்வாம்.

(க)

சிந்தைதெளிந் துணர்ந்துளீர் கேண்மினென முனியினிது

தெருட்டிமுன்னர்ப்

பந்தமல விருள்சேக்கும் பாணுவெணுங் கைலைவட

பாலின்ஞாங்கர்

சந்தநக வெயில்புடைசூ முளகையென வுரைத்திமத்

தலத்துமேவுங்

கொந்தலர்தார் படிவைசிர ஸாவென்போ னவன்புதல்வன்

குபேரனென்பான்.

(உ)

காமீருநான் குளமலக் கடவுண்மரபிடைபுதித்த
கயவான்மேலை

வரமலியு முதுக்குறைவால் வளமையினு லிளமைமுதன்
மலரின்மேலோன்

சிரமருவு திருக்கரத்தோன் வழிபாடோ ரணுத்துணையுந்
திறம்பானுகிப்

பரமவுணர் வாற்சைவ தூன்முறையாற் சிவார்க்கனைசெய்
பணியினின்றான். (௩)

உழுதுவரி யளிபுடைகுழ் நறுந்தார னிவ்வண்ண
மொருகாட்போலப்

பழுதகலம் போன்பாற் புரமெரித்த குறுமூற்
பவழக்குன்றைத்

தொழுதுவழி படமகிழ்கூர்ம் தருட்கடைக்க னோக்களித்துத்
தொழுக

ஓழுதுமவண் வரக்கேட்பக் கொடுத்துவட திசைக்கிறைமை
முறையின்கா. (௪)

அண்டர்பிரா னிவ்வண்ண மருள்செய்யப் பெற்றோளு
யளகையாவி

தென்டிசைக்கு மேலாயவடதிசைக்கு மிருநிதிக்கு
மிறைபோனுகித்

தென்டிசைகு முலகனைத்துஞ் சிறந்திடவச் சிரவணனாய்த்
திசுழ்த்துதெய்வத்

தண்டளிர்ப்பும் புட்பகத்துக் குரியோனாய்ச் சிவபூசா
தரனாய்வாழ்ந்தான்.

(16)

மதிக்கதிர்வெண் பிறைவேணி மலைமகன்பாகனைமீள்
வாராமுத்திக்
கதிக்கொருசுந்தாமணியை வரன்முறையா லருமறைநூல்
கரைந்தவாற்றால்
விதிக்கரிதா மாதலத்தும் வேதநூ லெடுத்தெடுத்து
விரிக்குந்தெய்வ
நதிக்கரையு மியக்கர்பிரான் பூசித்துமகிழ்ந்துறையு
நாளிலோர்நாள்.

(17)

விஞ்சரிச்செங் கதிர்மணித்தார் வேய்ந்துநற வுண்டளிபரண்
மிழற்றுந்தெய்வ
மஞ்சரிக்கொத் தணிநிரைத்த புட்பகமானத்திவர்ந்து
வடதிக்கேந்தல்
சஞ்சரித்து வான்வழியாய் வரும்பொழுது சார்துமா
தனமுழுத்துங்
குஞ்சரத்தின் கோடுகளுங் கொழித்துவரும்பொன்னியைக்கண்
குளிர்க்கண்டான்.

(18)

பூவலயத்துள்ளோரைப் பொன்னுலகத் தோராக்கப்
புகுந்ததேயோ
பாவவிருளிரியவருட் பானுவடிவாயெழுந்து
பரந்ததேயோ

தேவதொழுஞ் சிவபெருமான் கருணைமடை திறந்தொழுகிச்
செல்வதேயோ
மூவகையில் யாதேயோ வெனவருங்கா விரித்தரங்க
முழக்கக்கேட்டான். (அ)

பார்கடம்மே னெளிந்தலைக டவழ்வதெனப் பகீரதியும்
பரவும்பொன்னி
பார்கவரும் பூந்தரங்கத் திவலைகளா னனைந்துமட
லவிழ்த்துசெந்தே
அற்கடையு முவட்டெடுக்குஞ் சோலைகளுந்தனமு
டடலைத்தோற்றந்
தீர்க்குமருங் கணிவதரித் தருநெருங்கு பெருவனமுஞ்
செந்தட்டார்த்தான். (ஆ)

கடுங்கனல்கால் விழிகொலைசெய் வள்ளுகார்க்கா லுணங்கு
புலாங்கமமும்பேழ்வாய்க்
கொடும்புலியும் புல்வாயுங் குடவிரையும்பனைக்கைமதக்
கும்பகாவு
பெந்தளகப வயப்போத்துமாகுவு நாகமுமொன்று
யன்புசுபித்து
கெடுத்தகைக்கோர் துறைகுழுமிநீருண்டு விலையாடு
நிலைமைகண்டான். (க)

பாதபெறித் தகைதலைக்கொன் தவத்தோரு பருந்திசையாழ்
தழைக்கத்தாக்குங்

கரதலத்துமுனிவோருங் கின்னரருங்காந்தருவ

கணமுங்காலா

விரதமுளோனிகல்கடந்த யோகியரும்போகமெலா

மெள்ளிநீத்த

விரதமறைதூலோரு மனையதிருத்தீரமெலாம்

விளங்கக்கண்டான்.

(கக)

எண்டிசைசூழ் பெரும்புவன மொருமூன்று ளித்தலத்துக்

கிணையாய்வேறு

கண்டறிந்தோ மிலெடுநொட் கௌரிநாயகனமலக்

கழல்பூசித்துத்

தொண்டிபடு தவப்பலேனா கண்பெற்றபெரும்பேரோ

தோன்றக்கண்டு

கொண்டதிந்தமாதலத்தை யெனமயிர்க்கூச் செறிந்துகரங்

கூப்பிநின்றான்.

(கஉ)

ஒப்பிலான்கருணையினா லுலமெழுகுபோலுள்ள

முருகியிந்த

வைப்பினிடைமாதொருபா லமர்ந்தவனைப்பூசிப்பான்

மனத்துஞன்ன

வப்பொழுதங்கவனருளா லிருவிசம்பி னிடையிருந்தோ

ரமுதவாணி

யெப்பயனுமடைந்தநீதிக் கிழவனிருசெவிதுளைப்ப

வெழுந்ததன்றே.

(கங)

முன்பயிலுந்தவப்பேற்றாற் பிங்கலநீவிவபூசை

முறையினுற்றற்

சென்புசிறந்துளநீனந்தா யாதலாலப்படியே

யாணைப்பூசித்

தின்புறுதற்கொருதான மியம்புதுங்கேளெழுந்துகரை

யெறிந்துபாவத்

தூன்பமகற்றிடும்பொன்னி நதிக்குடபால் பவாநியெனுந்

தூறைக்குக்கீழ்ப்பால்.

(கச)

இன்னவிருகடவுணதி நடுவணருமறைவடிவா

மிலந்தைஞாங்கர்

முன்னேவினைக்கருமருத்தாய்ச் சோதிமயமாயிலிங்க

மூர்த்தமாகி

மின்னவீர்செங் கோட்டுவரைக் கைநான்குரோசத்தின்

மேல்பால்வைதும்

பொன்னுலகும்பூவுலகும் புயங்கலேகமுந்தொழுடப்

புனிதத்தானம்.

(க௭)

வேறு.

பண்டொர்வைகலிற் பாற்கடற்றெள்ளமு

தூண்டதேவர்க ளோங்குடற்றுணவர்

தண்டவெஞ்சமர்க் கஞ்சித்தளர்த்துபூ

மண்டலத்துளிம் மாதலத்தெய்தினார்.

(க௮)

ஐயர்போரி லவுணர்க்குலைந்திடு
மெய்யர்சால வெருக்கொளுஞ்சிந்தையர்
கையர்முப்புரங் காய்ந்தவன்வாழ்ந்திடுஞ்
செய்யசெம்பொற் சினகரநண்ணினார். (௧௭)

சலந்தருந்திறற் றுனவர்போர்க்குடைந்
துலந்தநெஞ்சர்கை யுச்சிசுவித்துளார்
மலிந்தபொன்னி பவாநியின்சங்கம
விலந்தைமூலத் திஹவனைவாழ்த்தினார். (௧௮)

அந்தரத்தர் துதிப்ப வருட்கடல்
கந்தநந்தி கணுதிபர் சூழ்தர
மூந்தைமூல விலிங்க முகத்திடை
வந்துதோன்றினன் மாலயன்காண்கிலான். (௧௯)

தூயசுந்தரச் சோதியைக்காண்டலும்
வாயுவிந்திர னுதியவரானவர்
மரபைசேர்திதி மைந்தர்களாலுள
மேயதுன்பமும் வீட்டுவிளங்கினார். (௨௦)

காமதேனுவின் கீரமூங்கற்பகப்
பூமலர்த்திருத் தாமமும்புட்கர
வாமநீர்த்திரு மஞ்சனமும்விரைத்
தூமதீபசுகந்த பலன்களும். (௨௧)

மற்றுமுள்ளன வான்பொருளுக்கொடு
நெற்றியாரழ னேத்திரமூர்த்தியைப்

பற்றினால்வழி பாடுசெய்யும்பர்க்குக்
கொற்றம்யாவுங் கொடுத்தனன்கோதிலான். (௨௨)

அமராரணநூன்முறையாற்புனற்
தமரவேணித் தலைவனைப்பூசித்துச்
சமரவாட்கைத் தைத்தியராம்பெருந்
திமிரவாருதியைச் செயித்தேறினார். (௨௩)

அன்றுதொட்டந்த வைப்புலகியாலினும்
வென்றிகால்விசையாபுரி வீறெலாந்
துன்றுவீர புரியென்று தொல்பெய
ரென்றுமோங்கிய தீசனருளினால். (௨௪)

சேமமார்வச் சிரவண நீசிவ
பூமியாமிந்தப் புண்ணியத் தானத்தை
சேமமாகி யிலந்தை நிழற்கண்வாழ்
வாமதேவை வழிபடு வாயெனா. (௨௫)

நிலையழுத்தந் திருமுடி மேலொரு
மலரைவிட்டு வணங்கினும் வாய்த்தீர்தும்
பலனையார்சொலப் பாலர்முன் னூனுவல்
நிலையிதுண்மை யெனநீனை நீயெனா. (௨௬)

மெய்வழங்கி விசம்பினின் றிவ்வணந்
தெய்வவாணி தெருட்டலுஞ் சென்னிமேற்
கையழுந்த முகிழ்த்துக் கதியடைந்
துய்வதாயின வென்றுள் ளுருகினான். (௨௭)

இரங்குநீர்மைய னுகியம் கீரிரு

மருங்கி ரண்டரை நாழிகைமத்தியு

ணெருங்கிலந்தை நிறைபெருங் காவன

வரங்கொள் வைப்பினை யுட்பரினவாழ்த்தினான். (௨௮)

வேறு.

வஞ்சவல் வினையைவெய்ய வடவைமாமுகத்திற்பட்ட

பஞ்செனத் தகிக்கும்பொன்னி பவாபிசூழ் கிடந்தநாப்பண்

விஞ்சிய தலத்தைக்காண்பான் விமானம்விட்டிழிந்துசெங்கை

யஞ்சலிமுகிழ்த்துச் சூழ்வந் தடிக்கடிவணங்கிப்புக்கான். (௨௯)

மனிதர்கள்பிறவிநேரய்க்கு மாத்திரையனைய செய்ய

கனிதிரள்வதரித்தெய்வக்கானகங்காணப் பெற்றோர்க்

கினியொரு பிறப்புமுண்டோர் வெனநினைந் தெய்திக்கண்கள்

பனிவரத் தனதனங்குப் பராசரனிருக்கை கண்டான். (௩௦)

காண்டலு முனிவர்கோனைக் கழலிணையிறைஞ்சி யன்பு

பூண்டிநின்றருகுமுள்ளப் புருடவாகனனைப் போத

மாண்டகு தவக்குன்றன்னான் வாழ்த்தருண் மகிழ்ந்துநல்கி

யாண்டொரு தருப்பையாற்செய் யருந்தவிசிருக்கையீந்தான்

பின்னருமிநைஞ்சியந்தப் பெருந்தவிசிருந்த தெய்வக்

கின்னரர்பிரானேநோக்கிக் கிளரருந் தவத்தோன்கூறு

முன்னைநீவருந்திநோற்று முயல்தவப் பலத்தாலிந்த

நன்னாதிநடுவட்டோன்று நற்றலங் காணப்பெற்றாய். (௩௧)

அதிர்கடலுலகத்துள்ளோர் யாரெனும்புகூர்ந்து
கதிதருமீனையதெய்வக் கடவுண்மர தானங்காணில்
வதிவுநிற்கணப்போதேனும் வசித்திதின் மலர்வெண்டிந்கள்
பொதிசடை முடியெம்மண்ணல் பூரணவருள்பெற்றுய்வார்.
இருமையாலிந்தவைப்பி னிதயமும்வாக்கு மெய்யு
மொருமையா லுள்ளன்பூறி யுறையினு முமைகோன்செய்ய
திருமலர்ப்பதங்கள்பூசை திருத்தினுங் கருத்திலுன்னுங்
கருமம்யாதெனினுமுற்றிக் கவலைதீர்போகந்துய்ப்பார். (௩௪)

ஒப்பிலாண்கருணைகூர்ந்திங் குவகையி னுறைதலாலிவ்
வைப்பிடை மலரோனாதி வானவர்முனிவ ரானோர்
விப்பிரரமுதகீத விஞ்சையரியக்கர் சித்த
ரிப்பதிநீங்காரேற்ற மின்னமு முரைத்தங்கேணீ. (௩௫)

அடவியிலுறைந்துநீர்கா லடகிவையயின்று மைந்தீ
யிடையினினின்றும்பஞ்ச விர்த்ரியந் தகித்துநோற்போ
ரடைவுறும் பெரும்பேறிந்த வருட்பெரும் பவாநிகூடற் :
கடவுண்மாதானந்தன்னிற் கங் தலுனொழிந்தோ னெய்தும்.

தலமதிண்மேலாமிந்தத் தலத்தியாரொனினுந் தானந்
திலமனவாற்றினொஞ் சிலம்பதா மிங் குதூலோர்
குலமதினெருவற்கன்னங் கொடுத்திதற் கோடிதூலோர்க்
கலகிண்மாதலத்திலன்ன மருத்திய பலன்வந்தெய்தும். (௩௬)

பரசுகவிலிங்கதூறு பதிட்டைசெய் தன்புபூண்டு
புரிசைசூழ்காசிதன்னிற் பூசித்தப் பெறும்பேறிந்த

வரசிவபவாநிபொன்னி மருவருட் டானந்தன்னி
லொருசிவ விலிங்கந்தாபித் துஞற்றுபூசனைப் பேறீயும். (௩௮)

ஞானநாயகியானந்த லகரிநான் மறைப்பிராட்டி
யானவளருளேயிந்த வருட்பெரும் பவாநியென்னு
மாநதியிந்தவைப்பின் வரணத்தொழுகு மந்தப்
பரணியமருந்திஞார்கள் பண்டமுதுண்டோரொப்பார். (௩௯)

ஒருபொழுதுண்டுசொல வுறுப்பொறுத்தடைந்து கங்கை
வருபிரயாகைமூழ்கி மகம்பலபுரிந்து மென்னுங்
குருநிழன் மணிகால்பொன்னி குடைந்தொருவதரிச்சாகைத்
திருநிழலமர்ந்ததேவ தேவனைத் தெரிசிபார்க்கே. (௪௦)

வேரிகீருட்டச்சூழ்ந்து விரிசினே விளங்குமேரிப்
பாருளசுயம்புத்தானம் பயில்சிவ கோசம்யாவுஞ்
சேருவதிதயாற்பூசை செய்திடும் பலமாமிர்தப்
பூரணவதரிச்சாகைப் புனிதனைப் பூசைசெய்தால். (௪௧)

அருந்தனபதியிவ்வண்ண மாதிநூன் மொழியென்றுள்ளந்
தெரிந்துகொள்ளினையதானஞ் சேர்ந்தருந்தவங்கனோற்றுத்
தருந்தனவமுதலிங்க தாபனஞ் செய்தியாமிங்
கிருந்தன நித்தானந்த வினையில் பேரின்பம்வேண்டி. (௪௨)

வச்சிரவணநீயிந்த வதரிமா நிழற்கண்வாழு
முச்சிரப்படைக்கைமூக்கண் மூர்த்தியை யிமையமீன்ற
பச்சிளங் கொங்கைவேதப் பாவைநாயகனை யன்டா
லிச்சையிற் பூசையாற்றி யெய்துதி யரும்பேறென்ன. (௪௩)

இனையேருண்மையிங்ஙன் பராசரணிடம்பக் கேட்ட
களை கழுவியக்கட்டுகோமான் கண்கணீர்த் தானைகால
மனநீனைந்துருகிக்காய வரணியுந் தூக்கிரோக்கித்
தனைமொரு சிறிதுபோது மறந்தனன் றகைக்குமன்பால். (ச)

கேடிதுபோ திருந்துபின்னர் நிகரறுமுனிவற் போற்றிக்
கடிதெழுத் தமலன்புசை கடைப்பிடித்துருகு மன்பாற்
குடினொபோ ரிரண்டுக்கூடுங் கோதகல்தானந்தோய்ந்து
முடிவது கடன்கன்யாவும் விதிவழிமுடித்த பின்னர். (சௌ)

கண்டிகை மாரஞ்சென்னி கனங்கரம் வினங்கிறீற்றின்
புண்டரந் துலங்கரோமம் பொடித்திடத் தேவராவின்
றண்டருபயமுங்கக்கா சலமுமைத்தருவின் போதுங் [கான்.
கோண்டணி மணியடியும்பர் கொணர்ந்திடக் கோயில்புக்
கூங்கமோராமும்வேத மனைத்தையு முணர்ந்தவைவ
மங்கலமறையோர்சொன்ன வாகமவழித்தாய் வந்து
சங்கைவிலிங்கொனச் சயம்புவை யபிடேகாதி
தங்கருத்தவப்பெயறு தனித்தனி சிறப்பித்தாட்டி. (சௌ)

பஞ்சகேவலியத்தாலேந்து பரிமளவமுதாற்றெய்வ
மஞ்சடைப்புடைரற் பாலாண்மதக்கனாற் றதியானெய்யா
லஞ்செழுக்கன்னந்தாற்றா லரும்பலவருக்கச் சாற்றால்
விஞ்சிடபகங்கற்பூர வினரகமுற் சாந்தச்சேற்றால். (சௌ)

கந்தனாழ்முனிவந்தாபித் தருமறைசெயித்த செம்பொன்
மந்திரக்கலசீரால் வானவர்வடித்த தெய்வச்

சந்தனக்குழம்பாற்கங்கைச் சகத்திரதாரைநீரார்
பிந்துரப்போர்வையான்றன் நிருமுடிஞளிரவாட்டி. (சக)

போற்றருங்கிருமெய்யீரம் புலர்த்தியற்புதமா யார்க்குஞ்
சாற்றருங்கிருவொற்றாடை தரித்திருட் களங்கம்வாங்கத்
தோற்றியதபனரென்னச் சுடர்வீடு மணியிராசி
யேற்றியகலன்கள்வெவ்வே நிலங்கிடப் புனைந்துபின்னும். (1)

கந்தமுமலரும்பாலக் கதையும்வென் னறுதஞ்சைப்
பைந்தளிர்க் கரந்தைக்கற்றைப் படலையுங்கடுக்கைத்தாரு
மைந்தரு மலரும்வில்வ வலங்கலுநலங்கொள் பைம்பொற்
சுந்தரப் பணிகன்யாவும் தனித்தனி சுடாச்சூட்டி. (ருக)

வாய்மலர்ந்தெழுந்துசாம மறையொலிதழங்க விண்ணோர்
தூய்மலர்மாரிதூர்ப்பத் துந்துமிமுழங்கத் தூவெண்
சாமரை யிரண்டிபாலுஞ் சாரதிரட்டத்தெய்வத்
தேமலர்க்குமுலாராடற் சிலம்பொலி யெழுந்துதேங்க. (ருஉ)

முறைதெரிபராசனாகி முனிவரருரைத்த வாற்றா
னிறைதருதூபதிப கிவேதனமுறையார் செய்து
துறைதிக்கழ் சடையுளானைச் சோடசவுபசாரத்தார்
குறைவற விதிவழாது பூசித்தான் குழைந்தகின்றான். (ருச)

தூயவானிமுதின்வெந்த சுவையறு பதமுமுக்க
னாயகற்களவிலாது நிவேதித்தானலஞ்சேர்வைப்பின்
மேயவட்டேந்துவேத மந்திரவிதிவழாது
தாயனையானைப்போற்றித் தனிவலஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்தான். (1)

தூர்த்திருமென்னானுக்கு துலாம்பசம் பொன்னுற்செய்து
 சரத்தனிவிடைக்கெலாம்வெண்டரளவாண்மணிகள் கோத்து
 புரித்ததுபருதித்தேவும் பூரணமதியு நரணக் [ப
 கர்த்தையஞ் சடையானுன்னம் களித்திடக்கனிவி னிட்டான்.
 பின்னருந் தனதன்செங்கை பெருமணிமுடிமேற்கூப்பித்
 தன்னிருகண்ணாந்தத் தாரைநீர் வழிந்தோராக்
 கன்னலஞ் சிலையாற்காய்ந்த கடவுளைப் பவாநிகூட
 லென்னையாளுடைமருக்க னிறைவனைத்துதிக்கலுற்றான். (1)

வேறு.

கங்கைமணி வேணியகலாதா பவாநி
 மங்கையரு னான்மறை மடந்தைரணவாள்
 வெங்கடனிராயக விலந்தைநிழல் வாழுஞ்
 சங்கரபுராதன் சதாசிவ மகேச. (1௨)

சேயகனகாசல சிலாதர முகுந்த
 சாயகவிஞ்சகிர தாரணவுணர்ந்தோர்
 தாயகசெனந்தர சடாமகுட லோக
 நாயகபராபர நிராய கீரீச. (1௩)

மங்கன கரம்பொலி பவாநிதே பான்னி
 சங்கம மனோரா தயாபர கணிச்சிப்
 புங்கவ வண்டபரி பூரணபுங்க
 கங்கணம காவதரி காவன மகேச. (1௪)

போதசரணஞ்சுருதி ஈயபிராண
 ஈதசரணஞ்சரண நாகணிசுழைப்பூம்

காதசரணங்கொடிய காலனுயிருண்ட
பாதசரணஞ்சரண மென்றடிபணிதான். (௬௪)

கிறந்துத னுயிர்க்குயிர தாயுளதுதேசாய
கிறைந்துகூடர் னெறதமு ஸீசினிடைவந்து
பிறந்தது சுனாபமெனு மோர்மணியிறைத்தா
ருறைந்தசடை நாயகனுவப்புற உணிந்தான். (௬௫)

கீழ்முறைமெய் யன்புட னியக்கர்பதிமுக்கட்
செம்மலை யருச்சனை செயக்கருணை தங்கு
மைம்மலர் விழிச்சுருந் மங்கையொரு பங்கார்
கைம்மழுவ லானுவகை யிற்களிசிறந்தான். (௬௬)

மாலுமலர் மேலவனும் வானகமுமன்னுங்
கோலவன மாயளவில் கோடியுக்கேடிக்
சரளவும் வருத்தியறி தற்கரியபெம்மான்
மூலமே யிலிங்கமுதன் மூர்த்தியினுதித்தான். (௬௭)

சேணிரவி மட்கவிரி செஞ்சுடர்களுற்றும்
வேணிநுடியும் பள்ளி வெண்குழையு மூரல்
வாண்முகமும் வாண்மகளிர் பங்கலகீரவ
காணிலைசெய் கந்தரமு நான்குபிடரோளும். (௬௮)

மல்லல்செறி வெள்ளிய வராகவெண்டருப்போ
டல்லியுளமையு மராவணியு வேத
வல்லியொரு பங்கும்வா தாபாடும்வன்னிக்
கொல்லியின் மனப்பட மொழித்தவிருதாளும். (௬௯)

உத்தரதி சாபதியு ளத்துவகை வெள்ளந்
தத்திலை யாதலைக டள்ளவீனி துள்ளப்.
பத்திசெயு மன்பர்கள் பவக்கடல் குடிக்குஞ்
சத்தியுள கைப்படைக ஞந்தனிதயங்க. (௯௯)

நந்திமுதலாயகண நாதர்புடை சூழக்
கந்தருவர் இன்னார்கள் கானவிசைநீட
வந்தரரிரங்கிமுடி யஞ்சலி பணிப்ப
வந்தேளிதி னின்றனன் மறைக்குமினமெட்டான். (1)

ஆரணமுடிக்கு மரிதாகிய வகண்ட
பூரணன் வெளிப்பட விபூதியணிகண்டி
தாரண வியக்கர்பதி தாளில்முனம்வீழு
மோரணி மரத்தினுரு குற்றெதிர்விழுந்தான். (௧௦௦)

தேடினனிரங்கின னெழுத்துமுடிசெங்கை
சூடினனெடுத்தா வெனத்தொனி முழக்கிப்
பாடின னடித்தன னரும்பர வசத்திற்
புடின னிருங்கருணை யங்கடல் குளித்தான். (௧௦௧)

இன்னணம் வழுத்திறையை நோக்கியருளிச
னுன்னரிய பூசையி னுறுவகை மிக்கே
பின்னுளம் நனைத்தவரம் யாதெனினுநீதான்
பன்னுதி யளிககுது மெனப்பர னுரைத்தான். (௧௦௨)

தோழனுமயின்று கருதிக்கொடி மணுளன்
ருக்கினை வணங்கியிரு தாமரை மலர்த்தாட்

காளென விருந்திடு மெனக்கரிதி யாதிவ்
வாளிரவி சூழலகி நென்றினம் வழுத்தும். (௭௧)

வேறு.

ஏகநாயக பம.யனேற் கன்றுநீ யிதைய
வோகையாற்றரு முத்தர வளகைபோலிந்தச்
சாகையம்பதி தனக்குநின் தனக்குமப்பெயரோ
யாகவேண்டிமென் வரமிதென் றடிமலர் பணிந்தான். (௭௨)

முக்கணக்கனு முகமலர்ந் தன்பனை நோக்கி
பக்கணத்திலாங் கவ்வரங் கொடுத்தலு மகில
திக்கனைத்தினுந் தெக்கண வளையையாய்த்திருப்பேர்
தொக்கதாலன கேசனாய் சோதியுஞ் சிறந்தான். (௭௩)

தொல்லரும்புக ழிமையவர் மலர்மழைநூர்த்தா
ரல்லநீர்த்தமெய் யன்பர்களுரவென வார்த்தார்
எல்லையில்தவக் குபேரனுக்கிவ்வணம் வேத
வல்லியாயகன் வரங்கொடுத் திவிக்கத்துண் மறைந்தான். (௭௪)

வெற்றிவெள்விடை யண்ணல்பால் விழுமியவரங்கள்
பெற்றுமேம்படு தவத்தனாய்ப் பிறங்கிய தனதன்
மற்றும்பெரு வதரியந் தருமிடை வனத்தை
முற்றுமாநகர் முறைநெறி விதித்திடவுன்னு. (௭௫)

தனத்தினுன்மயன் றனையழைத் தினிதபசரித்திவ்
வனத்தையிண்டுதென் னளகையாய் வளங்கொள்வரன்பதிக
ளனைத்தினுக்குமோர் திலதமாயமையெனக் களிகூர்ந்
தினித்தநிந்தையா னம்முறை யியற்றுவா னிசைந்தான். (௭௬)

பாங்கொச்சனும் படர்விறை களைத்துவண் பணைக
 ளோங்கிவாக்குறுதி தருக்கலோ யெறித்துமிக்கு ஈந்தோர்
 வரங்கிடோரறு வளைப்பதை ஆமித்தல்பொன்மறித்துத்
 தேக்குமன்பர்க்கென்னதபோற் சுச்சுமத்திருத்தி. (௭௭)

காப்புறப்பறங் களைதிரள்காவிரி பவாநி
 காப்பனாற்கட றழுவிநீர்கிரிமா ககம்போற்
 சேப்புறங்கதீர்த தினகமண்டலத் தடவிப்
 பார்ப்பதாடெனப் பரந்தூழ் மூதெயில்பதித்தான். (௭௮)

உடுத்தமேகலை யாமெனவோர்புரு மருங்கு
 மடுத்தவாறதே யாறையின் கிடங்கரா உமைத்தான்
 உடுத்ததம்மிய கருகைமொனருளினற் பிறவி
 தடுத்தமேவருங் கதிபுகும்வாணவர் தச்சன். (௭௯)

ஆழினைக்கொள்வோ ணுறக்குபாற் கடலிலையணி வீபா
 லெழிகர்புகழ புரவிவாவினாப்புற விவந்த
 சூழினைக்குலப் பத்தியுஞ் சுடர்வீடுமாட
 மாழினைக்குல நினாகனும் தனித்தனிவகுத்தான். (௮௦)

கிரமாமணி மேடையுக் தெற்றியுமாக் குப்
 பகரொனாடுவழிற் சதுக்கமும் பரிந்தவெவ்வேறு
 யிகலிலாதமைத் திடெனதயந் கருவனமேனோத்து
 மகாதேவாண வனமென மறுகலொகிறைத்தான். (௮௧)

ஆதிநாணுவ வந்தனர்க்குலைய பொருபா
 னீதினாவணர் கிருபர்மந்திரநீரை யொருபாற்

நீதினமாமதி யமைச்சர்க டிரண்மனையொருபாற்
கோநின்மாரிதி வலையர்தங்குழாத்திட மொருபால். (௮௨)

தடங்கொள் கரவிக் கணியதாய்ச் சைவர்மாமுனிவர்
மடங்கொண்ணில சிறப்புறவகுத்துமற்றுள்ளோர்க்
கிடங்கள் வறுவே றழகுறவியற்றினான் வேலை
விடங்கொள்கண்டனுக்கடிமைசால்மயனனுமேலோன் (௮௩)

கொன்றைதாதகி குங்குமங் குருந்தமந்தார
மன்றன்மாதவி பரகிரி சன்பகம்பவகுளங்
துன்றுசந்தனங் கூவீளங் கோங்கமசோக
வின்றந்தன வனம்பல குழவுகிறைத்தான்.

எடவிழ்ந்தசெங் குழுதமிந் தீவரமெழிற்பூந்
தோடலர்ந்தபைங் குவளை யஞ்சுரும்புகுழ்கமலங்
காடலர்ந்தென வலர்ந்தபூந் தடங்களுக்கழுநீ
ரோடையும்புற வணியதா யோங்குறவியற்றி, (௮௫)

உருத்தயங்கிய வுத்தரவுளகைக்கு மேலாய்த்
திருத்திமற்றைய புறவணியுளவெலாந் தெய்வப்
புரத்தின்மேம்படு மாநகர்க்காக்கிவான் பொதுவி
னிருத்தனார்க்குறை யாலையப்பணி நிருமித்தான். (௮௬)

தலங்குமாரணப் படிவமாமிலந்தையைச் சூழ்ந்து
வலங்கொள்வான் றட மணிமதிலணியுற ன்குத்துங்
குலங்கொளாடகக் கொடுமுடிக் குன்றமேகிகர
மிலங்கவந்துநின் றேத்தல்போற் கோபுரமியற்றி, (௮௭)

பூதகாயகன் வானவர்நாயகன் புனித
வேதகாயகி நாயகன்வியப்புற விண்ணோர்
காதல்கூடம்ணி மாணசே கரணைகரங்க
னாதிகூடம்முறை வேறுவேறு தழகுறவாற்றி. (அஅ)

மற்றுமுன்னை பணியெலாம்வரன்முறை முன்னால்
சொற்றகாதனதுத் துணையினும் திறம்பிடாதுயற்றிச்
சுற்றுமுதெயி னகரினேச் சுரரொடுஞ் சுவணன்
நெற்றொண்சிவ வருளினும் பாவனஞ்செய்தான். (அக)

விருப்பினால்வகை வருணமும்நகர் விளங்க
நிரப்பிவேண்டிவ நிலைபெறுவளங்களு நிறத்தித்
திருப்பொருந்திய தெக்கணவளகையாய்த் திருப்பே
நிருப்பதாக்கின னங்ககர்க்கிருவிதிக் கிறையோன். (க௦)

செந்தைவாக்குமெய் யொன்றியதெளிவுளோன் சிறப்பால்
வந்தமாதவப் பராசரணடிமலர் ஸணங்கி
யந்தமாமுனி தன்னொடுமெவன்பதித் தமைத்த
சந்தவாமுத விங்கத்தின் சந்திசொர்த்து. (க௧)

ஆவியன்னவப் வராமுகவிங்கத்தின் சீழ்பாற்
நெய்தித்தமொன் றன்னத்தீர்த்தத்தின் விதியா
லொய்விலன்பினிற் குடைந்தபே ரொளிவிடுமுத
பாவனப்படி விவிங்கபூசனை பரித்தாற்றி. (க௨)

அங்கனாக வருள்பெரி தடைந்துமெய்வேத
மங்ககாயகன் மகிழ்த்துறை தெக்கணவளகைப்

புங்கமாடகர்த் திருத்தெருவலஞ்செய்தப் புரிக்கண்
டங்குபூசுரர்க்கரும்பொருள் விருப்பறத்தந்து. (௯௩)

பணிகொள்வார்சடைப் பரனருள்விடைகொடு பராசன்
றுணைகொடரடொழு தத்தனராசிமேற் குடி
மணிகொள்வான்முடி வச்சிரவணன் மலரலங்க
லணிகொள்புட்பகத் தமர்ந்தன காபுரியடைந்தான். (௯௪)

அலைத்தவெம்பவ மகற்றுவான் வேண்டிஹோரந்தத்
தலத்துவைகிட வேண்டிமென் றருட்சதுர்மறைநூ
லொலித்தகாதலான் யானுமக்குரைப்பதென் னாங்கோர்
திலத்துணைப்பொழு துறையினும் பிறவிலோடசினையும். (௯௫)

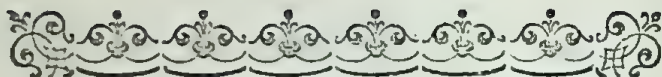
ஞானமிக்கடே ரறிவுளீர்நறுங்கனி வதரி
கானமன்னது கடிகமழ்தெக்கண வளகை
யானதிவ்வண மென்றனனருமறைக் கொடிக
டானிவர்ந்திடத் தாங்கருட்டருவெஹ ஞ்சுதன். (௯௬)

இவையெடுத்தருண் முனிவரனியம்பிடக் கேட்ட
சவுனகாதிமா முனிவர்கடணட்பிலா னந்த
வுவகையங்கடல் குளித்தனர் களித்தனருணர்வுட்
சுவையுறுஞ்சிவ சிவவெணக்கண்கணீர் சொரிந்தார். (௯௭)

குபேரன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-௩-க்கு விருத்தம். (௧௭௦.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமபம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நா லா வி து

ப ரா ச ர ச் ச ரு க் க ம்.

காசலவுரியினக் கணகன் பூசித்து
விராசுதநகர்செய்த மேன்மையீதினித்
தராசெனநிலபெறு சமாதிசைவரும்
பரகரனஞ்செய் பணியிடம்புவாம்.

(க)

தன்னிகர்வேந்லாச் சவுனகாதியர்
பின்னரும்வினவுவார் பிறங்குகேண்மையோ
பன்னமெம்ப் பராசர னமுதலிங்கம்ப
பொன்னகர்பதித்தும் பூசைசெய்ததும்.

(உ)

உன்னரும்புலவர்கட் குணவசாயுயர்
தென்னமுதநகர் சேர்ந்தம் மாமுனி
வல்லல்பால் வந்தும் வகுத்துனாத்தியென்
றொள்ளியோர் வினாவறு முனாந்ததுஞ்சுதனே.

(ங)

கிலையெறி பாற்கட லவதப்பன்னையிற்
றோலவறமகரஞ்சு சுரரும்வாகுகி
கிலபெறு வடத்திடு னிழல்செய்யாடக
மலபெனு மத்திடை மதனஞ்செய்யுளன்.

(ச)

வருந்திமெய் யுணர்வொடும் வழிபட்டோர்க்கெதிர்
பரிந்தருட் சிவம்வெளிப் படுதல்போற்சுர
ரூந்துவான் குறாகட லகடுவாய்விடச்
சுரந்துமே வெழுந்தது தூயவாண்சுதை. (௫)

ஆமரியாங் குதித்திடு மெல்வையார்கலித்
தமரமுங்கீழ்படத் தயித்தியாக்யோ
ரிமையவர் தமககுமுன் பிணாந்துமுந்தினு
ரமைடமாங் குணர்ந்துமா லணங்கிணெய்தினான். (௬)

வந்தமோகினிதிரு வடிவச்செஞ்சுடர்
முந்தியவண்டுபோன் முழித்தானவர்
சின்தைநாந்துருக யிச்சிறியதுண் ணிடைப்
பைந்தொடிநமக்கெனப் பலருபெண்ணினார். (௭)

தடம்புயத்தமரரைச் சயித்துத்தண்துதைக்
கடங்களைக் கதிர்விடுங் கனகவாண்டணிக்
குடம்புரை ஓவிமுலைக் கொவ்வையாய்விட
கடங்களு மளித்துமென் றவசமாயினார். (௮)

அடுத்தள விண்ணவர்க் கருத்துவாணருள்
மடுத்திடு றெஞ்சினான் வலிய னவ்வர்
தடுப்பருங் காமரோய் தலைகொளத்தனி
தொடுத்தவாண் முறுவலான் சுதையவெளவினான். (௯)

அஞ்சனவண்ணமா லணங்கு மோகினி
வஞ்சனைத் தொடர்பினால் மயக்கொளமரர்க்

குஞ்சரவவுணர்கைக் கொடாதுவேறிடத்
தெஞ்சலில் சேமஞ்செய்திருத்திவைத்தபின். (க0)

மாயையான் மருந்தினை மறைத்துநாள்சில
போயபின் எருளிஞற் புலவர்மாதவ
ராய்வுறம் விஞ்சையர் பிதிர்க்களையியோர்க்
கோய்வற வேண்டுவ வுதவிப்பின்னரும். (கக)

மற்றளசுதையினை மாயனோர்பசும்
பொற்றடங் குடத்திடை விரப்பிப்போதவுந்
தற்றனக் கேற்பன கவர்ந்து தன்னழாய்க்
கோற்றவன் மீட்டுந்தன் குறிப்புள்ளெண்ணினான். (கஉ)

பரிந்தருந் தவம்பயில் பராசனாகையோ
ரருத்திடவழங்குவா னெலத்தேற்றமே
தருத்தல விசேடபாயத் தயங்குதீர்த்தங்கள்
பொருத்தான் அலத்தவாய்ப் புகழின்மிக்கதாய். (கங)

அம்புவிபுனதலத் தடைத்திங் வாடகக்
குப்பவாழ்முதினைக் கொடுபராசர
னாபராக் கனித்தியென் றியம்பியல்கினான்
வெம்பணிப் பனகவனும் விடைகொண்டேகினான். (கச)

பத்தியிற்றெங்கொடு பவானிகாவிரி
மத்தியின்பினங்கிய வதரிவைப்பிடை
யத்தியைப்பணித் தழுதகும்பத்தை
முத்திதேர்ப்பாசர முனிக்குல்கினான். (கௌ)

(வேறு.)

வரங்கினன் பவாநிகூடல் வள்ளலார்த முன்னரு
 ளீங்கிருந்த வண்ணமென்கொ லென்றிரங்கி யன்பினுற்
 பாங்கிருந்த வாணவப் பகைச்செருக் கறுத்தரு
 ளோங்கருந் தவத்துளோ ருடன்கலந்துவப்புரு. (கசு)

வடித்திடுந் தவப்பராசன் மாதவத்தின் வள்ளுகதைக்
 கடத்தைநாடி யவுணர்வந்து கவர்வரென்று கரணினுந்
 தொடித்தமால் வரைத்தலங்க டொறுமிருந் தருந்தவ
 மடித்தயோகர் பலரையங்கு வரவழைத் திருத்தினும். (கஎ)

தூயமாமுணிக்கணத் துடன்குதைக் கடத்தையோர்
 சாயைவைத்து வந்துபன்ன சாலேவா யிருக்குநரார்
 வாயிதத்தி லவுணரிந்த வஞ்சகஞ்செய் தெம்மையிம்
 மாயைசெய்து ளா ஹுமேக வண்ணனென்று ளெண்ணினார்.()

வெங்ஃண்வா ளரிக்குழாம் வெகுண்டபோ லெழுந்தெரி
 செங்கணூர் படைக்கலங்கொள் செங்கையார்கள் சேனையோ
 டங்கண்வா னடைந்துதேவ ரஞ்சியோட வந்நக
 ரெங்குநாடி யம்புவிக்க னெண்ணிலரர்கண்ணினார். (கசு)

வந்துகரம ரூபராய் வளைந்துமா திரந்தொறுஞ்
 சந்திலாது றோக்கிநீடு சாதூரங்க சேனையோ
 மித்துகா விரிக்கனரக்க னெண்ணெறு வொழுக்கிடுங்
 கொந்தலர்ப் பொழிற்பவாநி கூடலெல்லை கூடினார். (20)

கங்குலிற் கறுத்திடுங் கனத்தபார மெய்யினார்
 பொங்கமோடி பந்தெனப் பொருப்பையேந்து கையினார்

செங்கனூரில் யோகர்மேற் செந்தெழுந்து காந்தினூர்
மங்குலைப் பிழிந்துகீரை வாய்மடுத்து மாந்தினூர். (௨௧)

இன்னவண்ண மனிகமோ டெழுந்ததான வர்க்கெலா
மன்னர்நால்வ ரிலவனா சுரன்வரத்தின் வந்துளார்
வன்னிமன்ன தண்டகன் மறங்கொள்வீரன் வஞ்சகன்
மன்னுவென்றி வக்கிரா சுரன்சுரர்க் கடந்துளார். (௨௨)

(வேறு.)

கரித்திரனிரதங் கடும்பரியரக்கர் கலந்தநாற்படையினை
நாண்காய்ப்
பிரித்தனார் தண்ட காகரனென்னும் பெற்றியோன்
கொற்றவாட்படைக
டரித்தபோரவுள ரோரொண்ணுயிரவர் தம்மொடும்
விசயமாநகர்க்கு
நருத்துறுதென்பால் மாதவன்மகிழ்த் தம்கலகிரிப்புறத்
திழிந்தான். (௨௩)

காரெனக்கவிந்த படையினுன்வெய்ய கடுங்கண்வீ
நாகரனென்பா
னீரைடாயிரவ ரெறுவ்வித்தடக்கை
யெடுகவேற் றபித்தியரொடுமங்
வீரமாநகர்க்கு மேற்றிசையெல்லை மிடைந்தனன்
வஞ்சகனென்னுஞ்
சூரனுங்குழுவாயிரவுணர் தம்மொடுங்குணதிகை
தொக்கான். (௨௪)

உக்கிரமுகத்தோ மிதித்ததானவரீ ரோன்பதி

னாயிரரோடும்

வக்கிராசூர னென்பவன்பதின யிரமத

வாரண வலியான்

றெக்கணவளகைக் குத்தரபாலிற் றிங்களங்

குழியீற்றிருக்குஞ்

செக்கர்வான்சுடையா னினிதுறைவேதத்தி ருமலைச்

சாரலிற் செறித்தான்.

(௨௫)

கொழுதிவண்டலம்பு மலர்ப்பொழிற்பவாசி கூடன்மா

நகர்த்திருவெல்லை

முழுதுநாச்மருங்கு டிந்நெறிவளைந்து முழங்கிய

கருங்கட லென்ன

விழுதெரிசெற்றத் தானவர்தனம்வந் தியுத்தலு

மெண்ணருந் தவஞ்செய்

தெழுதருமறைதேர் பராசரனாகி யிருடிய

ரொன்செய்வார் திகைத்தார்.

(௨௬)

சுந்தரப்பசும்பொன் னாடகத்தமைந்த துய்யவான்

சுதைக்கடத் தினைப்பூ

பந்தனஞ்செய்து பலாபிரயகனைப் பரபியப்

பராசரன்முதலோர்

கந்தமியிர வதமுதைத்தசலங் களைச்சிற

கறுத்தியிர்க்கத்த

விந்திரபீக் கடத்தினைக்காப்ப தியற்கையென்

றிருடியர்புகழ்ந்தார்.

(௨௭)

அண்டர்கோன்முனிவ ரிருடியர்குழாங்க ளச்சமுற்
றுரைத்த சொற்கேனா

கொண்டிலக்குலவும் வாயுவைவிரிந்த குறாகடற்
குரிசிலேபோகி

மண்டலத்திருந்த மருந்ததுதெரியா வண்ணமண்
புனல்சில மழையாற்

கண்டிடாதாங்கு மறைத்திடப்பெய்து காத்திரென்
றுரைத்தான் விடுத்தான்.

(24)

சங்கமால்வரைவே தாசலம்பதும் சயிலமா
நாகவெற்புயர்ந்த

மங்கலசிரியென் றுரைத்திடும்பஞ்ச
வரைநடு வைகுமாதலத்துட்

டங்கியவேத நாயகிபாகன் சர்வதித்தெக்கணச்
சார்பிற்

பொங்குவான்மேக மண்புனல்கலந்து பொழிந்தது
சுதைக்கடம்புதைப.

(25)

எதிர்த்தவாறடினார் கவர்ந்திடாவண்ண மிரும்புவிக்
ழேறவாழ்ந்து

புதைத்தவாறமுத கடந்தனைமுனிவர் புங்கவன்
சங்கமருளாற்

கதந்தருங்கொடிய வடினரைத்தூர்க்கா கன்னியராற்
கடந்தாங்குப்

பதித்தவாறமுதைச் செபகற்பின்னார் பதிட்டைசெய்
துவிங்கமாப் பதித்தான்.

(26)

புரைதவிரமுத விலிங்கநாயகனைப் புலவருமுனிவரும்
 போற்றக்
 கரதலவிலிங்க மெனப்பெயர்கவித்தக் கடவுடன்
 சந்நிதிக் கீழ்பாற்
 றிரமுறுதேவ தீர்த்தமொன்றாற்றிச் சிவபரஞ்சுடரினைத்
 தியானித்
 திரவொடுபகலொன் றின்றிமாயோகத் திருந்தனன்
 பராசரனென்பான்.

(ருக)

என்றருள்குத முனிவனைமீட்டு மிருமலவலிகடங்
 துயர்ந்த
 வென்றிசான்முனிவர் வினவுவாரந்த வெய்யநாத்
 தூர்க்கையருதித்துக்
 கொன்றதுமன்றோர் கொற்றமும்பின்னர்க் குவிந்தமண்
 புடைபடுங் குடத்தி
 னின்றவாரமுத மிலிங்கமாய்த்திரண்ட நீர்மையு
 மக்குறிநிலையும்.

(ரு2)

தேனலர் துளவோன் றந்ததெள்ளமுதச் சிவக்குறி
 கரதல விலிங்க
 மானதுமந்த வருந்தவக்குரிசு லலையெறிகாவிரி
 பவாநி
 மாநதிநாப்பண் டேவமாதீர்த்தம் வகுத்ததும்
 வரநதியெனுமத்

தூதனுந்தீர்த்த மகிமையுமதனிற் றேயுய்ந்தவ
ரடைவுறும்பேறும்.

(௩௩)

வீசித்தெமக்குணர்த்த வேண்டுமென்றறவோர் வினவலும்
வினம்புவரன் பவாநி

புரித்திருமகிமை சதுர்முகனாலும் புகன்றிடற்கரிதவ
னோருகாட்

டரித்தாமாபதியைக் கண்டெதிர்வணங்கூந் தன்மையோர்
பலன்சிவபுரத்தி

வீருத்திடுமென்றால் வேறினிச்சொலுமா நெங்நனநுங்களுக்
கியம்பீர்.

(௩௪)

பதிவுறுமிப்பி வெள்ளியங்கயிற்றுப் பணியுமேற்
படர்ந்தகான்புனலு

மிதுவெனவுலகை யுண்மையினினேந்த வெதிகளாற்
புகழ்ந்திடப்படுமம்

முதாசர்வதரி மூலநாயகனை மூவிருகாலமும்
பணிந்து

வதிபவர்பலனைக் கற்பகாடவிவாழ் வானவர்களும்
பெறமாட்டார்.

(௩௫)

என்றெக்குடர்ந்த வப்பெருந்தலத்துக் கிணையதோயிற்றிதலை
யருநால்

சாற்றருந்தவமும் தானமும்பலவாய்த் தழைப்பதங்
காதலாள்முன்னுள்

வேற்றொருபுலத்து மன்னவன் மரசித் திங்களிற்
 சிவநிசிவிரத
 நோற்றருந்துலாதா னஞ்செய்தியார்க்கு நுவலரும்
 பரகதியடைந்தான்.

(1765)

பெருந்திருவுடையோ னளப்பருந்தானம் பெரியவர்க்கத்தலத்
 தளித்துப்
 பொருந்திடும்பலனைக் குறையுளோனுதவும் பொருள்கள்யா
 தெனினுமங்குயர்ந்தோர்
 கரந்தனிற்கொடுத்து வணங்கிடிற்பெறுமாற் கங்குலோர்
 பாதியிற்சிவனை

யொருங்குமெய் யுணர்வால் வலஞ்செய்துதொழுவுவா
 ரொருகுடைக் கீழ்நிலம்புரப்பார்.

(1766)

பொருதிரைக்கங்கை நதிக்கரையடைந்து
 பூசுரர்க்காயிரம் பசுக்கள்
 மருமலர்த்துளவோன் முனிமயலொழித்த
 வயிரவன் சர்நிதிமுன்றிற்
 பரிவுடனளித்தோர் பெறும்பலனிந்தப்
 பவாநியம் பதிக்கோளார் மறையோற்
 கொருபெருஞ்சுரபி டளித்தோளான் பெறமா
 லுரைப்பதென் னுமக்கியாம்பலவும்.

(1767)

பரிந்தொருவைகல் வசிக்கினுநினைத்த
 டடிபெலாழுடிக்குமப் பவாநி

புரந்திருக்கலை யேயலால்வேறு

புகலவேண்டுவதிலை யனைத்துந்

தெரிந்துளபராச னங்கோற்றம்

தெரிதலான்மாயையைச் செயஞ்செய்

தருத்தவத்தனைத்து முணர்ந்தனனவனவ்

வடிணரைச்செயிக்குமா றரிதோ.

(௩௯)

நான்காவது பராசரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம். ச-க்கு வீருத்தம், (௨௦௯)

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐ ந் த ர வ து

தூர் கீகையவதாரச் சருக்கம்.

சொற்கவானவர் தொழுந்திரு நனாவுளுதையு
மற்கைவாரண வுரிக்கருணைவாரி யருளால்
விற்கைவாளவுண வேலையைமுன் வேதவுமைபாற்
றுற்கைமாதர்க ளுதித்தவை தொலைத்தல் புகல்வாம். (க)

எதிரிலன்புணர்வு ளீரினிது கேண்மினுல்கிற்
கதிதரும்பதி கலாநிதி குலாமுடியுமா
பதியுவந்திடு டவாநிவள மாநகரலால்
விதிதரும்புவன மீதுதலம் வேறுமுளதோ. (உ)

அனையதென்னகர் வயிற்பயில் பராச னுள்கூர்
முனிவர்தம்மொடு மம்மூரிவடி வாளவுணர்வெவ்
வினையமஞ்சியவர் வீறையற வெல்லமதியம்
புனையுமெந்தைதிரு வாலையமடைந்து புகலும். (ஈ)

ஐயகீர்னரு ணலத்தினிது காறுமடியோந்
துய்யவாரமு திருத்தின மினிச்சுடுதிறற்
கையராமவுணர் கைக்கொளுவ ரென்றுகவலா
மெய்யர்யாவரும் வெருண்டன ரிருண்டமிடறோய். (ச)

வந்தடைந்தமறை மைந்தனெதிர் வந்தமறவி
சிந்தனெஞ்சுடல் சிதைந்திட முனிந்தகழலாய்
மூந்தையண்டமுதல் மூவுலகுமுண்ண முடுகு
மந்தகாரவிட முண்டியிரளித்த வருளோய். (ரு)

பூதநாயக புரந்தரன் முருந்தன்மலரோ
ஐதிராயக மெய்யந்தணர்க னாயகவருள்
வேதநாயகி தன்னுபகமெய் வேதகைசலச்
சோதிநாயக சரண்கரணைதத்துதி செய்தான். (சு)

நிலைண்டவள கேசுர கிரஞ்சனதிரி
குலமக்கள சுபுபமணி மார்பகதையைச்
நாலமக்களை விழிக்கடை நிரம்புதயவாற்
பாலனஞ்செய்தி யெனச்சுருதியிற் பரவிஞன். (எ)

பருதியிற்சொல்பல பேர்கொடு துதித்தனியினுற்
சுருதியிற்வணம் வழுத்தலும் கீரம்புகருணை
விந்தனைக்கடல தாய்கிறை மிலந்தைவிமல
வாசி சோதி வடிவாபவ னுதித்தனைரோ. (அ)

பாஸிலாமதி குலாமுடியும் வெய்யபரசு
மாணும்பென்றி வாநாயமும் வேதமடமான்
முனாநாயகொரு பாகமுடிலங்கு தபனர்
பெருகெடுத்தி கீரப்படை பொலிதவழரும். (க)

(வேறு.)

இன்னவண்ண மெதிர்தோன்று
 மிறைபைப்பராசன் முனிவரொடுஞ்
 சென்னிமிசையஞ் சலிகூப்பித்
 தேவர்தம்மி விந்திரனி
 மன்னுபிரமா திகளின்மிக
 வயங்குநான்கு முகத்தோனி
 துன்னுமாயா கடவுளரி
 லுவணமுடைக்குந் தோன்றனி. (௧௦)
 தரித்தவேணி யுருத்திரர்க
 டம்மிலருள்கூர் சங்கரனி
 விரித்தமறையுட் சாமநீ
 வருணநான்கின் வேதியனி
 தெரித்தகற்றைச் சுடர்விடுமா
 தித்தர்தம்மி ஹபேந்திரனி
 திருத்தமறைதேர்ந் தினிதுயர்ந்த
 தெய்வமுனியி னூரதனி. (௧௧)
 உயர்ந்தகடவுண் மடந்தையரி
 லுபைநீயொளியிற் கதிரோனி
 யிபைந்தயோக பண்டிதரி
 லிலங்குசனற்கு மாரனி
 வயங்குமீசர் தம்மின்மயேச்
 சுரனிமல்கும் பறவைகளி

னயந்தகலுழ னீவரையி

னலஞ்சேர்செம்பொற்சைலநீ.

(கஉ)

மதவாரணத்திற் றிறலயிரா

வதநீநதியின் வரநதிநீ

தெமார்வீரர் தம்மியுயர்

கழற்கால்வீர பத்திரனீ

வீதமாங்கடவுட் கணங்கடமில்

மிக்கவருஞ்சேர் விநரயகனீ

பதமீரிரண்டிண்மேலாய

பதமாய்வினங்கு முத்தியுநீ.

(கங)

மனுக்கடனிற்குவாயம்பு

மனுநீபூத மதில்வானீ

நீனைக்கவுறுமிந் தியங்கடனின்

மனைநீகிகரில் வில்லிகளிற்

றனுக்கையுளவி ராமனுநீ

தருக்கடனிலைந் தாருவுநீ

மனோத்துநீமற் றெங்கெங்கு

மானபிரம நீயாமால்.

(கச)

என்னுமுனிவன் முனிவரொடு

மீடவாரேத்த வெழிற்குருதி

மீடனாயகன்றன் றிருவுள்ளத்

சுவணைபொங்கி மெய்யன்பான்

முன்னேநின்ற முனிவரனை
முறுவல்கூர்ந்து முகநோக்கிப்
பொன்னூர்வேணி வதரிவனப்
புனிதன்றிருவாக்கருள் செய்வான். (௧௫)

புரியுந்தவத்தி லுயர்ந்தவுனைப்
போல்வரொவரிப் புவனத்து
விரியுந்தலத்து மேலாய்நகம்
வியந்ததலமீவ் வதரிவனம்
பரியுநலத்தா னாடியெமைப்
பன்னாள்வழுத்தி மிகநோற்றிங்
கரியதவப்பே றடைந்தவுன
தகத்துநினைத்த தறிந்தேமால். (௧௬)

வெம்போரவுண ரீண்டுபய
வேலைக்கடவு ளாரமுத
கும்பமதுகொண் டகல்வரெனக்
குறிப்புளச்சம் விஷதியவ
ரிம்பர்வியக்கு மிந்நகர்வந்
திண்டற்கேது முற்பவத்தி
னம்புற்றியற்றுந் தவப்பேற்றா
லீறிங்கதனானாடினார். (௧௭)

முத்திபயக்குந் தலமுலகின்
முனிவகேட்டி யயோத்திபுரி

சுத்தியவந்தி நகர்காசி

துவாராபாயா புரிகாஞ்சி

பத்திபயக்கு மாமதுரைப்

பதியில்வேழிற் பவாநிக

ருத்தமமதர மிந்நகர்வா யுயிர்நீத்

தோரெம்முலகடைவார்.

(௧௮)

சாதமாக வுணர்ந்தியெம

தருட்சததிகளாற் றுனவனா

மோதிமுறுக்கி லினதெண்ண

முடித்தம்முனிவ வதுகாறும்

போதமகிழ்ந்தெம் மாலயத்துப்

புனிதபஞ்சக் கரமுன்னி

யேதமகன்றிங் குறைதியென

மீட்டுமமல னியம்புவான்.

(௧௯)

தாமசிலவுங் கருங்கூடீதற்சத்திமடவார்

நால்வர்களெம்

வாமமுயக்கு மறைவல்லிவயினின்றுதிப்பா

ரவராலத்

திமைப்பக்குந் தயித்திபாசை

செகுத்துச்சகத்து மேலாமிக்

காயநகர்க்கு நாற்றினையுங்

காவலாக விருத்துதுமால்.

(௨௦)

அலத்தாரொழுகா துணர்வினெடு
 மனந்தம்பிறப்பிற் செய்ததவப்
 பலத்தாலிந்தப் பதியினிடைப்
 பயிறல்கிடைக்கு மாதலினுற்
 சலத்தாறுவக்குந் தயித்தியரித்
 தலத்துளாவி தனைவிடுக்கு
 நலத்தாலுவர்க்கு மெளிதாக
 நன்கிற்கிடைக்குஞ் சாரூபம்.

(௨௧)

சந்தங்கடிந்த படைமணக்குந் தன்மை
 போலச்செருனர்செரு
 வந்திங்கிறக்கிற் கதியுண்டா மறைதேர்முனிய்
 துண்மையெனச்
 சிந்தைதெளிதி யெனத்தெருட்டி யபையமீத்து
 தேவியைப்பார்த்
 தந்தநிலைமை யருள்செய்து மறைந்தாளிலிங்கத்
 தருண்மூர்த்தி.

(௨௨)

இன்னவாறெம் மிறைநிகழ்த்தி மறைந்தபின்ன
 ரிருடியர்கோ
 னன்னையுலகின் றளித்தமறை யணங்கைவாழ்த்தி
 யெழுத்தஞ்சு
 முன்னியிருந்தால் சராசரங்கட் குயிராயிருந்த
 வொருமுதல்பான்

மன்னுமுமைதன் சத்திகளி னூல்வர்தம்மை
வரநினைத்தாள். (உ௭)

நினைத்தகணத்து முரிபுருவ நெற்றியோடு
நெளிந்தலைகள் -

கனைத்தகடவி னடுவுதிக்குங் கதிர்வாண்முகமுங்
கடும்படைக

ளனைத்துந்தரித்த கரகிரையும் பிற்றைவாளெயிறு
மண்டமிறத்

தோனித்தகழலுந் தழற்சேற்றத் தோற்றமொடுமாவ்
கவதரித்தார். (உ௮)

நாகநடுங்க விருநான்கு

நகமுநடுங்க வரக்கர்ப்படை

சோகமுறச்செந் தீக்கதிர்கால்

குலஞ்சுழற்றுஞ் செங்கையார்

வாகைபுனைந்த முரட்புயத்தார்

மறலிவெருவுஞ் சேற்றத்தார்

சேகுளவுணர் பலகோடி

திரளைமேய்ந்த வாட்படையார். (உ௯)

வியந்தனூலந் தொழுபேக வீளையுலவர்

வீறுடைய

செயந்திபுகழ்வண் கஞ்சுகமெய்ச்செயர்மர்த்
திரைவெஞ்சேற்றமுறிற்

பயந்துமறவி முதலானோர் பணியஞ்சண்ட

காதினியென்

நியைந்தநாமம் பெற்றுள்ளா ரொதிர்வேறொருவ

ரில்லாதார்.

(௨௬)

(வேறு.)

தேவதேவனை யிகழ்ந்துள கொடியனாசீ செகுத்து

நாவைவாங்குகோ நாற்கடற் பொதிதழல விக் கோ

மேவிமேருவைப் பிடுங்குகோ வநீகிலம் வேதப்

பாவையாதுகொல் பணியெயமக் கென்றடிபணிந்தார். (௨௭)

வணங்கியின்னண நின்றவர்வாண்முக நோக்கி

நிணங்கொள் வெம்படைத் தடக்கைமீர் நீவிர்போயிந்த

மணங்கொண் மாநகர்ப் புறத்தலை கடலெனவளைந்த

கணங்கொள் தானவர்க் கடிந்திவண் வருகிறொன்றுனாத்தார்.

அன்னையெம்பெரு மாட்டிபையடிபணிந் தருடஞ்

சென்னிமேற்கொடு சென்றனர் சேண்விசம்புருவுங்

கன்னிமூதெயிற் புறம்புபோய்க் கவிந்துநாற்புறமுந்

துன்னுவோரிடந் துடித்துளந் துணுக்குறவார்த்தார். (௨௮)

வஞ்சிவேய்ந்தவர் வாய்விடும் வலம்புரியோதைக்

கஞ்சிவானவர் செவித்தலம் புதைத்தன ரழல்கால்

குஞ்சிவான்முடி நிகசரர் கோளரிமுழக்கங்

குஞ்சரத்திள் கேட்டபொற் கேட்டனர் குலைந்தார். (௨௯)

மைக்கரும்புயல் வண்ணன்முன் னிழைத்தவஞ் சனம்போ

லிக்கொழுந்தலத் தெதிர்ந்துபோ ரெம்மொடும் புரிவான்

புக்கமாயையின் புணர்ச்சியோ புராரிமாதவர்க்காய்த்
தெரக்கவீரத்திண்டோற்றமோ வென்கொலென் றயிர்த்தார்.
என்றுபற்பல வெருவுறுமனத்தினு ரெண்ணி
கின்றமந்திரற் குணர்த்துவார் தீங்கதாநிமித்த
மீன்றுநங்களுக் கியன்றதா லினிதுறைகனவிற்
றுன்றுதிக்களுத் தோன்றலா லீறெனநினைந்தோம். (௩௨)

எண்ணமெம்மனோர்க் கென்னவாய் முடிந்ததென்றிரங்கித்
திண்ணகீங்கினோர் தேறியின்றொருவழி சேர்ந்தாங்
கண்ணலங்கலி யானேகேற்றானையோ டெகிர்த்து
கண்ணழற்பொறி கிதறினர் கடுத்துலின் றுர்த்தார். (௩௩)

மாநிரந்தொறு மிருந்தவர்வாய்மடித் துறுத்து
மீதுவந்துவந் தெறித்தலும் வெஞ்சிலை குனித்துக்
காதுதூர்க்கைய ரொருவருக் கொருவராய்க் களையில்
சாதுரங்கவாடினிகளு முலைந்திடத் தகைந்தார். (௩௪)

சிலையும்வெல்களுங் குந்தமுநரந்தகத் திராளு
மலைகொங்குலமுங் கணிச்சியுங் கதைகளுமெடுத்து
மலையிஞர்த்தமர் மலைந்தவர்தலைமெலாங் கொடிய
கொலையினிந்தகளை மாநிபாற்றனித்தனி குறைத்தார். (௩௫)

கொயில்வாம்பரி பிராடியுங் கந்துகொல்யானை
நிரைபுந்தேர்களு நிருதருகிறும்மலிக் கழற்காற்
பரையின் மந்தபொற் பத்திரையணங்களுர் சிலைவாய்ச்
சொரியும்வெஞ்சா தானாயாற் சூறையாய்ச் சுழன்ற. (௩௬)

துவசமற்றன மார்பகம்பிளந்தன தெரலையாக்
கவசமற்றன சிலைபலதுணிந்தன கனலாய்க்
குவிசினத்தொடு மெதிரந்தவர் கொடிஞ்சிமான்றேர்போ
யவசமுற்றனர் சிலர்சிலரிரிந்தனரவுணர். (௩௭)

மடங்கல்போற்சிலர் வரளையிறதுக்கி வாய்மடித்துத்
தடங்கொள்வான் றொடு தருக்களைத்தருக்குறு சலத்தாற்
பிடுங்கிமேல்விடச் சயங்கொளும்பிறைமுகக் கணையாற்
கடுங்கனூர்கள்பல் லாயிரங்கண்டமாய்க் கரைத்தார். (௩௮)

மதிக்கொளும்பிறை வரளையிற்றவணர்வெங் குருதி
நதிக்கணெண்ணில நடிப்பனவலகைகள் கவந்தங்
குதிப்போக்கியாங் குவப்பொடு குடங்கரங் கொட்டிக்
கதிக்கவர்ப்பன கூளிகள்களமெலா மன்னோ. (௩௯)

இன்னதன்மையாங் கெய்திடச் சிலரெழுந்தோடி
மன்னர்நல்வர்முன் வாய்புதைத் தினைஞ்சிவானவரை
வெந்துறுச்சயங் கொண்டுளீர் மெல்லியர்வடிவாய்
மன்னிநால்வாந்துந் தானையை மடித்தன ரென்றார். (௪௦)

பேசருந்திறற் றானையைப் பேருலகிருந்த
பாசினாச்சிறு மடந்தையர் படுத்தனரென்ற
வாசகஞ்செவிப் புகுதலுங்கடையுட வடவை
வீசருஞ்சிகை யொடுகொதித்தாலென வெகுண்டார். (௪௧)

அன்றுவாசவன் முதலினோர்பாரையும் மாம்போய்
வென்றவென்றியும் வீரமுமென்செய விறல்வாய்ந்

தின்றோராயிழை நம்பெருந்தானையை யிரியக்
கொன்றபுன்மையே சாலுமென் றோர்ந்துளங் கொதித்தார்;
வருகதேரென வெயிறுதின் றெழுந்தவக்கிரனை
யருகிருந்தபோர்த் தண்டகன் விலக்கினன் யான்போய்க்
கருகருட்குழ லாணாயேரர் கணத்திடை யாவி
பருகிள்வனின் டிருத்தியென் னுரைத்தடி பணிந்தான். (௪௩)
வன்மைமிக்கநம் மாற்றல்புன் மாதர்மேலாற்றல்
புன்மையன் றியும் புவையராருயிர் கோற்ற
றன்மையும்பழு தெனநினைத் துயர்ந்துளதக்கோ
ரின்மைகூர்ந்திடின வென்கல்போல் வெட்கமுற்றெழுந்தான்.
மட்டில்பாரவெஞ் சிலையினைவாய்மடித் தெடுத்தான்
புட்டில்விக்கினான் கவசமும்புயங்களிற் புனைந்தான்
விட்டழன்றவெஞ் சேற்றத்தான்முன்னவன் விடைகொண்
டட்டதிக்குளேரர் டிக்குறக் களத்தடைந் தார்த்தான். (௪௫)
கொற்றவாட்படை தோமரங் கணிச்சிவெங் குலிசங்
கற்றைவெங்கதிர்ச் சக்கரங்கதாயுத முசுண்டி
மற்றுமுன்னன படைக்கல மெடுத்துவா முடிணர்
சுற்றிநுர்திசை தெரிந்தில தூளியின்படலம். (௪௬)

ஆதலத்தடைத் தவர்தமை யணங்களு ரழன்று
மேககரித்தெழு மூடரைவிலக்கியோர் கணத்தின்
பாணகெபற்றியான் வருவலென்றடற்சிலை வாங்கி
பெகயிளையரங் கெதிர்த்தன வடிவாரு மெதிர்த்தார். (௪௭)

அழற்சரம்பல தொடுத்தன ரங்குசமெறிந்தார்
தழற்செய்குலம்விட் டார்த்தனர் தடக்கையார்நேமி
சுழற்றிவிட்டனர் தோமரம்வீசினர் சுடர்போ
னிழற்செய் காலவேல் திரித்தனர் கதங்கவுணிருதர். (சஅ)

அரத்தவேணியன் வயிரவான் சிலைகுழைத்தன்னோர்
சிரத்தையாயுதத் திரள்களைத் திறற்சிலைகுனித்த
கரத்தவாகுவைக் கவசத்தைப் பற்பலகளையா
விரத்தவாறுகத் துணித்தன னிமையவர் மகிழ்ந்தார். (சக)

வந்துவந்தெதிர் மலைந்தவர் வடிக்கணைமழையாற்
செந்தநோக்கிய தண்டசுன்றேரொடுங்கடிதின்
முந்திமூரிவிற் குனித்தவன் வாண்முகநோக்கி
யுந்துசெற்றவெங் கனற்குண னொருமொழி பகரும். (சூ)

மண்ணிடத்துறை பேசையுன் மருங்குலும்வலியு
மெண்ணினோக்கிடி னொக்குமென் றித்துணைப்பொழுதுங்
கண்ணினோக்கியான் முழ்த்தன னன்றியுங் கலைகுழ்
பெண்ணெனப்பொறுத் திருந்தனனாதலாற் பிழைத்தாய். (சூக)

தாரணிக்கண்மின் னொருயிர்தடிந்தன னென்ற
பேரெனக்குவந் துறாமுன் பிழைத்துப்போ வென்னப்
போரரசுக்கோன் புகலலும் புரத்தைமுன் பொடித்த
மூரலானென முறுவல்கூர்ந் தாயிழை மொழியும். (சூஉ)

கொண்டிரத்தமுந் தகைகருகிணங்களுங் கொழுவு
முண்டனப்பருங் கழுதுகள்சுவைக்கவுன் னுடலைத்

தண்டகக்கொடுந் தானவசகத்திர கண்டங்
கண்டமாயொரு கணத்திடைப் படுத்துவன்காண்டி. (௫௩)

என்றலுங்கொதித் திரும்பிலீ ரைம்பது துலாத்திற்
குன்றமன்னதோர் கொடுங்கதை சுழற்றிவா ளெயிறு
தின்றுவீசிஞன் சேணிடிபேரல்வரு பதினேத்
தன்றடக்கையின் றற்சனிவிரலினற் றகர்த்தாள். (௫௪)

லிட்டவெங்கதை பொடிபட வெகுண்டொரு வரிவி
றொட்டளப்பரும் வடிக்கணை துரந்தவ னுதலி
னிட்டபொற்பணித் தோள்களி னழுத்தலு மிமைப்பிற்
புட்டில்வெஞ்சிலைக்கவசமோர் பகழியாற்பொடித்தாள். (௫௫)

வேறு.

காலவங்கியி னோர்தடங் கைத்தலச்
சூலமொன்றவன் மீதுதூக்கவு
மாலமன்னவ னுங்கொரு சூலம்விட்
டேலுமப்படை யிற்றுக வீட்டினான். (௫௬)

கவீராமற் றொன்றெதி ரில்லதோர்
வேகவெம்படைச் சூலம்விடுத்தவ
னாகவெற்பை யகழ்ந்தவ னுவியை
மாகமேற்றினன் வாணவர் வாழ்த்தினார். (௫௭)

தண்டகாகுர னாகந்தரைக்க னோர்
கொண்டல்தாழுங் குவடெனச் சாய்தலுங்
கண்டதேவர்கள் கற்பகப் பூந்தரு
விண்டநாண்மலர் வீசினிங் தேத்தினார். (௫௮)

ஏகவீரை யிறையவள் கோயில்சென்
றோகைகூர வணங்கலு மொண்மறைத்
தோகையநங்கர்க் கீழ்த்திசைச் சூழல்வாய்
வாகைபெற்றங் குறைவர னல்கினான்.

(௫௯)

ஈண்டுதண்ட கணிற்றசொற் கேட்டலு
மூண்டதியின் முழங்கினன் பொங்கினு
னாண்டிவீர வசுரனென்பா னெடுந்
தூண்டிதேரின னாகவந் துன்னினான்.

(௬௦)

கங்கம்வீழ்த்த களத்தின் பரப்பெலாஞ்
செங்கணீருக நோக்கினன் றீப்புகை
தங்குகண்ணினன் றண்டகற் செற்றுளா
ளெங்கெனத்தன் னிதன்கடித் தானரோ.

(௬௧)

கயந்தரிப்பருங் கந்துகம் காற்பல
முயர்ந்த தேரொடு ருத்திரத் தோற்றமா
யியைந்தவீரன்வந் தெய்தலு மீறிலாச்
செயந்திவீரச் சிலைகொடு முந்தினான்.

(௬௨)

சீயவேறெனச் செஞ்சிலை வாங்கியோ
ராயிரம்பதி னாயிரங் கோடியாய்
மேயவன்னவண் மெய்யும் விசம்புமா
கரயமுங்கணை யாகநிரப்பினான்.

(௬௩)

பித்தனங்கை பிடித்தபி னாகநே
ரொத்தவிற்குழைத் தொள்ளியை யாளவன்

பத்திரத்திரன் மாய்த்தவன் பற்றிய
கைத்தலச்சிலை யைக்கடிந் தாளரோ.

(௬௪)

கார்பொழிந்தெனக் கைநொடிப் போதினிற்
தேர்கொடும்பரி சிந்திடத் தானவர்
மார்பகழ்ந்திட வானிகள் செம்புலா
னீர்பரந்திட வெங்கு நிரப்பினான்.

(௬௫)

கொடிதகர்ந்தன குஞ்சர ராசிகள்
முடிபிழந்தன மொப்பரி மாநிரை
யடிதுணிந்தன வாடகத் தேர்கள்போய்ப்
படிபடிந்து கிடப்பன பற்பல.

(௬௬)

ஆதிநூல்வடி வாகிய வம்பிகை
பாதமுன்கியப் பாதகர் தம்பெருந்
தீதில்கொற்றத் திரட்டிதற் றுளையை
வாதநேருறும் பூளையின் மாற்றினான்.

(௬௭)

வெய்துநோக்கிய வீரன் வெகுண்டிழுன்
கைதெரிந்துள விச்சுவ கன்மனாற்
செய்தவெங்கதை வாங்கிச் செயந்திழுன்
பெய்தியுங்கரித் திட்டெறிந் தானரோ.

(௬௮)

உற்றதண்ட மதோடை மதக்கைமா
நெற்றியிற்றூரும் பாயெள்ளி நெய்கமழ்ந்
தெற்றருங்கதிர்ச் சூலமெடுத்தவன்
கொற்றவாவி குடித்திட வீசினான்.

(௬௯)

தடுக்கமற்றொரு சூலந்தறுகணன்
விடுக்கவாங்கதை வீட்டி விரைந்துபோ
யடுத்தவீரன தாகமகழந் துயிர்
மடுத்தமீட்டுஞ் செயந்திதை வந்ததே. (௭௦)

வீறுசால்புய வீரனவ் வாக்கைநீத்
தீறில்தேவுரு வெய்தி விமானமீ
தேறிவென்ற செயந்தியை யேத்திவிண்
னாறுசென்று கயிலையை யண்மினான். (௭௧)

வென்றிவாய்த்த செயந்திவினைந்துபோய்
மன்றல்வார்குழ லரணவல்லிமுன்
னின்றிதாழ்தலு நீயிந்த மாநகர்த்
தென்றிசைக்க னுறையெனச் செப்பினான். (௭௨)

இத்திறத்து நிகழ்ந்தவை யோர்ந்தெழீஇ
மைத்தகார்நிற வஞ்சக னூறரி
யொத்தகிண்வலி யானுருத் தெய்தினான்
மர்த்தினிப்பெயர் மாதவண் முந்தினான். (௭௩)

கொம்பன்னுளைக் கொடியவன் கண்ணூறீ
யெம்பிமார்வலி யீர்ந்திடு நுங்களைக்
கும்பமாவினைக் கோளரி கோறல்போற்
செம்புலாலுடல் சேதித்துங் காண்டியால். (௭௪)

பின்னர்தங்களிற் பித்தினை யாதலாற்
புண்ணுனிப்பனிப் போதினி லாங்கவர்

மன்னுதானத்து நின்னையும் வைப்பதற்
சூன்னிளேமது காண்டி யுணர்விலோய்.

(௪௫)

வேறு.

தானவன் மருத்தினி சாற்றக் கேட்டலு
மானவெஞ் சினக்கனல் மனத்தைத் தீய்த்திட
வானவர்த் தெறுமொரு வயிரவாட்கைகொண்
டானவ டோள்கண்மே லடர்ந்து தாக்கினான்.

(௪௬)

படைச்சுடர் வாளது பருப்பதங்களி
னிடைப்படு மண்ணென விற்றகாலையிற்
றோடைப்புய வஞ்சகன் சோபமுற்றுவாய்
விடப்பருங் கைவலி விறலிற்குட்டினான்.

(௪௭)

ஊழிவான் முகிலிடி யொருபொருப்பிற
வீழுமாதெனவவன் மீதுதாக்கலும்
பாழிமா முடிபடுந் தறுகுபாய்ந்தபோர்ச்
சூழிமால்பானையிற் சோர்ந்து சாய்ந்தனன்.

(௪௮)

பருத்தவெண் புகழ்பெறும் பவாநிகூடலின்
மருத்தினிக் குயிர்தரும் வஞ்சகன்றனை
யுருத்திர கணங்கன்கொண் டோங்குவெள்ளிவெற்
பிருத்தின றிமையவ ரெவரும்வாழ்த்தவே.

(௪௯)

மர்த்தினியருமறை மடந்தை முன்புசென்
றித்திற நிகழ்த்தியாங் கிறைஞ்சநோக்கிச்
சித்திர நகர்க்குமேற் றிசைக்குக் காவலாய்ப்
பத்தியின் வைகெனப் பணித்திட்டாவரோ.

(௫௦)

வாவுமாத் தண்டகன் வீரன்வஞ்சகன்
மூவருங்காளியா மூவர்கையினு
லாவிரீத் தருங்கதி யடைதலீதெனத்
தாவில்சீர் முனிவர்க்குச் சூதன்சாற்றினான்.

(அக)

அடுந்திறற்காளிய ரவுணர் மூவரைத்
தடிந்தவா றுரைத்தனை தயவினின்னமுந்
திடம்பெறு சண்டகா தினியவ் வக்கிரற்
கடந்ததுங் கூறெனக் களறன்மேயினான்.

(அஉ)

ஐந்தாவது துர்க்கையவதாரச்சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச்சுருக்கம் ௫-க்கு விருத்தம். (௨௯௧.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

வக்கிராசுரன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

தக்கிரந் தொறுவரிற் றனிலயின்றுளோன்
சக்கரம் பெறவரு டலைவன் வைகிய
தெக்கண வளகையாந் தெய்வவைப்பிடை
வக்கிரன் பதம்பெறும் வண்மைகூறுவாம். (க)

தவலருங் கேண்மையோர் கேட்கத்தாபத
னுவலுவான் பின்னரு நொசியுதுண்ணிடைத்
துவரிதட் சசிபுணர் தோன்றலாதியோர்
சுவல்பதம் படச்செலத் துரந்தவக்கிரன். (உ)

சீற்றம்வந் துறிற்றனைத் திரணத்தெண்ணுவான்
காற்றென வுலகெலாக் கமனஞ்செய்குவான்
கூற்றமுங் காண்குறிற் குலையுங் கொற்றத்தான்
கீற்றுவெண் பிறையெனக் கிளர்ந்த தந்தத்தான். (ங)

கதங்கொடு கீழல்குழித் தெதிர்த்து கந்துகொண்
மதங்கவிழ் தறுகண்மான் மத்தவாரணஞ்
சதங்கொடு சதப்பெருக் கெண்ணிற்றங்கிய
பதங்கொளும் புயத்தினுன் பசுந்தவாயினுன். (ச)

நனைப்பருங் கற்பக நாடுநதெண்டினா
கனைப்புறு மேரொழு கடலுந்தேர்கொடு
சினப்பருங் காலெனச் சென்றுசுற்றியே
நனைக்குமுன் றுன்பயினிலையுளெய்துவான். (௫)

அன்புறத் தன்னொடொத் தமைந்தமாரத
ரொன்பதி னாயிரத் திரட்டியோருளான்
பொன்பயி னேமியம் பொருப்புமேருவு
மின்புற வ்வினைத்தென வினுகுந்தோள்களான். (௬)

பூண்பொலிந் திலங்குதோட் புலவர்கோன்முதற்
சேண்பயில் சூரர்க டிசையுளோர்சமர்
மாண்புற வந்தெதிர் மலைந்தபோதிவன்
காண்பது பின்னலான் முகங்கள் கண்டிலான். (௭)

இன்னபே ராற்றலி னிருந்துளானேதிர்
மன்னினர் சிலர்கரம் வரய்புதைத்துநின்
றொன்னலர்க் கிடையன யும்பிமாரெலா
மன்னினர் தென்புலங் கன்னிமாதரால். (௮)

கேட்டனன் கடையுங் கிளர்ந்தவங்கிபோ
னாட்டநீர் நெருப்புக் கக்கவெண்பிறைக்
கோட்டெயி றதுக்கிவான் குலையக்கொல்படைத்
தோட்டுணை நோக்கினான் றுரோணநோக்கினான். (௯)

தடையகல் கேசரி சைலமாமுழைஞ்
சுடைபசித் திபங்கண்மே லெழுந்தபோவெழுந்

தடையலர் கொரிந்தகூ ரயிலுமாழியும்
பொடிபட வச்சிர கவசம்பூட்டினான். (௪௦)

கொலைசெயுஞ் சரமெனுங் கொடியநஞ்சுமிழ்
சிலையெனும் பார்த்தனாத் தேவராதியோர்
கிலையில் புற்கள்வராய் கவரவென்றதோண்
மலைமிசை யேற்றினான் மடித்தவாயினான். (௪௧)

எடுத்திட வெடுத்திட வெஃகமெஃகமாய்க்
கொடுத்திடத் தூணியுங் குவவுத்தோட்டநந்
தொடுத்திடக் கட்டினான் சுருகியோன்றரும்
படைக்கல முள்ளன பலவுமேந்தினான். (௪௨)

பரசொடு சூலம்வெம் பாசநாத்தகங்
சரசிரகேடகங் கடிய வாளயில்
சிரசுடைச் சிலவர்கள் தாங்கித்தெண்டிரை
முரசமுங் சீழ்ப்பட வந்துமுந்தினார். (௪௩)

கடகரிபரிபல கட்டி யீர்த்திடுந்
தடநெடுந் தேர்கொடு பாகர்சார்தலுந்
தொடுகழ லவுணர்க டோன்றல்பேரியும்
படகமு முழங்கியாற் பரிக்கவேறினான். (௪௪)

விண்ணவர் வக்கிரன் வீரத்தன்மையைக்
கண்ணுறிஇ கடுங்கினர் கலங்குகொஞ்சினு
ரண்ணலம் பனாடவி யாதிசேடனுந்
தண்ணெனப் பஃறலை துளக்கினானரோ. (௪௫)

தேரொலி மும்மதஞ் சிந்துசிந்துரக்
காரொலி விலாழிவாய் கலுமுந் கந்துகப்
போரொலி யவுணர்தோள் புடைத்துத் தாக்கிய
பேரொலி திசாமுகம் பிதிரவீங்கின. (௧௬)

மாற்றல னொனப்பகர் வறியகாணினை
யாற்றலாற் பற்றிவா யருந்திநீற்றிடச்
சீற்றவென் கணற்கடுங் தீபைமூட்டிடுங்
காற்றெனூந் தளத்தொடுங் களத்தைநண்ணினான். (௧௭)

பங்கமி லெம்பியர்ப் படுத்தபேதைய
ரெங்குளார் வரவென விரைத்தகொற்றவெண்
சங்கொலி யங்குள சண்டகாதினி
மங்கைதன் றிருச்செவி மடுத்தகாலையின். (௧௮)

கறைகழு முத்தலைக் கடியஞ்ஞலங்கொண்
டிறையவன் முப்புர மெரிக்கத் தோன்றிய
முறைமையிற் படைக்கல முழுதுமேந்தியான்
டறைகழு லணங்கம ரகத்தையெய்தினான். (௧௯)

வந்தவ டனைக்குறித் தழற்கண் வாய்ப்பொறி
சிந்தவின் றுன்னையுஞ் சிறிய வெம்பியர்
தந்திறங் கவர்ந்துளார் தமையு மாதபன்
மைந்தன்மா நகர்குடி வைப்பன் காண்டியால். (௨௦)

கொத்தழற் செங்கனான் கூறமுரலுற்
றித்தனை வலியுமுன் னெதிரில் வீரமு

மத்திர மொன்றினு லறஞ்செய் யார்கடங்
கைத்தென விமைக்குமுன் கடிவன்காண்டிநீ. (௨௧)

பிறர்மனை நச்சினோர் பெருமைகேண்மைநல்
லறமினச குறைதல்பேர லடைந்து நின்னுளைச்
செறிபவர் தம்மையுந் திரணப் போதின்னீண்
டெறிசுடர் வாட்சிரா யிடுவன்காண்டிநீ. (௨௨)

கோற்றவை குறுகை கோட்டியிவ்வணஞ்
சொற்றசொற் கால்செவித் துருத்தியுடுபோ
பெற்றெறுஞ் சினக்கன லெழுப்பலிந்திரன்
மற்றெறுஞ் சிலையைவாய் மடித்துவாங்கினான். (௨௩)

வடிக்களை கடையு க வருடநேரெனத்
தொடுத்தனன் றொடுத்தலுஞ் சுருதிநாயகி
யடித்தல நினைந்துபோ ராழிமேலிவார்ந்
தெடுத்தன ளொருசிலை யேமவெற்பென. (௨௪)

வினாவீனிற் குனித்தவன் வீசிகரரசியி
ளிரையினைத் தொலைத்துமே னிரப்பிடும்பல
சரகிரைத் தரரைக டடக்கைமரமத
வரைகளைப் புரவியை மடித்தவாலரோ (௨௫)

இரைந்தன ரவுணரிங் கிருவர்கார்முகஞ்
சொரிந்திடு வடிக்களைத் துங்கமாரியால்
வீரிந்தன கடல்களும் விசும்பும் வேணியுந்
தெரிந்தில வமரஞ் திடுக்கமெய்தினார். (௨௬)

வேறு.

எரியொக் குங்கணரிருவருமிடம்வலங் கறக்காய்த்
திரியக்கண்டிலாத் தேவருந்தீச்சிலை வழங்கு
மரியொக்குஞ்சர வனன்முகம் படப்படப் பஞ்சாய்க்
கரியக்கண்டனர் தானவர் சேனைவெங்கானம், (உஎ)

தன்னையொப்பருஞ் சண்டகாதனியெனும் வீரக்
கன்னிமற்றொரு கன்னலின் வக்கிரன் கடவும்
வன்னெடுத்தந் தேரினைப் பாகரைவயிரக்
கொன்னுதிச்சர தாரையாற் குலைந்திடக் குமைத்தார்.()

ஒல்லையிற்பருந் தரையிடைக் குதித்தொரு நொடியிற்
கொல்லையிற்படைக் கூற்றனான் குரைகழன்முழங்கப்
பல்விதப்பதி னாயிரயோசனைப் படிவாய்
வல்லையிற்றனி தோன்றினன் வரிசிலையோடும். (உசு)

அருவரைப்புயத் தவுணர்கொ னுற்றலினமைந்த
வருவநோக்கினு டானுமவ்விருமடங் குருவா
யிருமைப்பிற்பொலிந் தீண்டினுளியைவ ரெவரும்
வெருவவெஞ்சிலை குனித்தனர்வினோத்தனர் வெம்போர்.

மங்குறையந்திடு வானகநோக்கினும் வனோந்த
வங்கண்மாலில நோக்கினுமரசையை நோக்கிப்
பொங்குமோரெழு புணரியைநோக்கினும் புவன
மெங்குநோக்கினு மிவர்கிலை யுமிழ்ந்திடுஞ் சரங்கள்.(ருக)
பட்டதரினவ ராக்கையைக் கரியவாம் பரியை [றுகக்
யெட்டியீர்த்துடற் குறைகவைத் தென்றோடொன்றி

கட்டியாடுவ கவந்தம்பந் தெறிந்திரு காங்கள்
கொட்டியாடுவ பூதமூலகையின் குழாமும். (௩௨)

இன்னவாறம ரியற்றுவேற் சயமகளென்னும்
பொன்னஞ்சுபுயப் பொருப்பின்மே லழற்சரம்போத
மின்னெயிற்றவன் விடுத்தலும் வெகுண்டொருகணத்தி
லன்னலாள்புன லம்புதொட் டாங்கலையறுத்தாள். (௩௩)

பண்டிரன்முகன் பாற்பெறு பத்திரம் பணைத்தோட்
சண்டகாநினி யுரத்திடை யுடற்றினான் றழற்கட்
டிண்டிறற்சின்ச சயமகள் செக்கர்வானிறக்கைக்
கொண்டல்வாளிவிட் டககணை யாற்றலைக்குறைத்தாள்.

அரக்கர்கோன்கதி ராழியான் சாந்தொடுத் தார்த்தான்
புரத்தைவென்றான் புங்கவன் பொருகணை விடுத்தச்
சரத்தைமாற்றினு டானவன் பன்னகவிசிகந்
துரத்தினுணதை யுயணவெம் படையினுற் றெலேத்தாள்.

சிங்கவாளிவிட் டார்த்தனன் சிங்கவாகினிகார்
மங்குல்போல்பவன் சிம்புள்வெம்படையினுன் மாற்றிப்
பங்கமோகவெம் படையெடுத்துடற்றினான் ஞானப்
புங்கம்விட்டதைப் போக்யினொருதினைப் போதின.

பொருதவீரனிப் பூவையைச் சரங்கனால்வெல்லற்
கரிதெனத்துணிந் தொருகதை யங்கையாற் சுழற்றிக்
கருதிவீசுவங் கதைபல்கண்டமாச் சிதைத்தா
னொருதினைப்பொழு தினிலுலை பழுத்தகூர்ங்கணையால்.

வேறு.

சுண்டகோடிகள் பதைக்கவன்றுவரு மந்தகாகாரணமாய்
மித், திண்டிறற் சினவில் வீரனென்றுசில சிந்தியாவடு திறற்சி
னச், சுண்டகாதினியொர் கொற்றமுந்திய சரந்தொடுத்தவன்
வணைந்திடும், பண்டயன்கணுறு கவசமுஞ்சிலையினையுந் துணி
படுத்தினான். (நாஅ)

வச்சிரத்தனைய கவசமற்றுமடல் வரிசிலைக்குணமறுந்துமாங்
கச்சமற்றமன வலிநிசாசரனொ ரயிலெடுத்துனை யகழ்ந்துடற்
பச்சிரத்தம தருந்தியாருயிர் படுப்பென்றெதிர் விடுத்தலு
மெய்ச்சுவந்தமுறை வோருவப்பவொரு வேல்தொடுத்தனை
வீட்டினான். (நாக)

குறையிற்கடிது கொலைபழுத்தொழுது துங்கவாங்கிடுகு
கொண்டெதிர், மாறியொத்தட லமாக்களத்திருவர் மலைவுறு
ம்பொழுது கெடுவிகம், பாறிடைக்கருணை வேதவல்லிதிரு
வருளினாகுமச ரீரியொன், நீநில்கொற்றமுன் சுண்டகாதினி
தன்னிருசெவீத்தல துழைந்ததே. (சுச)

ஆய்வுறும்பல படைக்கலங்களிலி வவுணர்புங்கவன தாரு
யிர், மாய்வதின்றயன் வழங்கியிட்டபெரு வரமுமன்னதடி மா
துகேன், தியவெங்கொலைய மயிடமத்தக சிருங்கமொன்று
கொடு தெற்றென, மேயலிங்கிவ னூரம்பகுந்துயிரை வீட்டினல்
லகதி காட்டென. (சக)

இருவிசும்பிடை யெழுந்தவாய்மைமொழி பிவ்வணஞ்சொ
லவுணர்ந்துவெங், கரியசெங்கண்விரி கவையடிக்குறிப கா

விறற்கடமை யுலகையொன், றுருவியங்கவ னுரம்பகுந்திட
உடற்றினுன்குருதி யாறுக, வருவியஞ்சைல மெனமபங்கியெதி
ரவுணர்புங்கவன் விழுந்தனன். (சஉ)

பொறிகலங்கியலம் வந்துசோபமொ டிரண்டரைக்கடினை
போதலு,மறிவுவந்தினி துதிக்கவாணவ மகன்றுசத்துவ குண
த்தனாய், நிறையுமன்பினிரு கண்கணீர்கலுழ நெஞ்சகங்குருதி
நீருக, மறைதொழும்பெரிய சண்டகாதினியை நோக்கிவக்கி
ரன் வழுத்துவான். (சங)

முன்னையான்மறை முடிக்குமெட்டரிய முதல்வியாயுலகமே
ழிணுக், கன்னையாகியுள நின்னையொன்றுமறி யாதபுல்லறிவி
னாயினேன், மன்னியிந்நகரி னின்னொடுஞ்சமர் மலைந்தவென்
பிணை பொறுத்துமற், நென்னையுய்யும்வழி செய்தன்கடன
தென்றுமீளவுமியம்புவான். (சச)

மெய்தருஞ்சுருதி வாய்மைதெய்வபல மில்லவற்குமிகு துன்
மதி, யெய்தலுண்மைய தெனத்தெருட்டுமொழி யென்னிடை
ப்பெரி திருந்ததா, செய்தலொண்கண்மலை வல்லிநீயெனநினை
ந்திடாதுமறநெறிபல,செய்தனன்கொடிய பாவியேனருள் செ
றீர்த்திடுங்கருணை யங்கனாய். (சரு)

என்றுபற்பல பணைக்கரஞ்சிர மிணைத்திரங்கின னியம்பலு
மன்றலங்குழன் மடந்தைவாண்முக மலர்ந்துபேரரு ளளித்துநீ
யொன்றுமஞ்சலை யுனக்குவேண்டுவ துணர்த்தியீகுது மெனத்
தொழா,வன்றிறற்கரிய குன்றமன்னபுய வக்கிராசுரன் வழுத்து
வான். (சசு)

(வேறு)

கன்னியர்க் கரசேநின்னைக் கண்களாற் காணப்பெற்ற
நன்னலப் பலத்தினாலு நான்மறைக் கரிதாமிந்தப்
பொன்னியந் தலத்துநின்றோ டியாணமர் புரிந்ததாலு
மென்னுடை நாமமென்று மிந்நகர்க் கிருத்தல்வேண்டும். (சௌ)

பருந்திரை யுறழ்பவாநிப் பரஞ்சுடர் தனக்குமென்பே
நிருந்திட வேண்டுமுன்கை யெறுழ்வலிப் படையாற்சால்
வருந்துமென் னாவிக்கிந்த வைப்பிடை விரைவின்மேதிக்
கருந்தலேச் சிருங்கம்வாங்கிக் கதிபரிந்தளிக்கவேண்டும். (சஅ)

இவ்வண மன்புளோனா யிரத்தலும் விரைவின்வேதத்
தெய்வநாயகியைச்சண்ட காதினிசென்று தாழ்ந்தெம்
மையனையிறைஞ்சியிவ்வா றுரைத்தலு மருள்கூர்ந்தன்ன
செவ்வர மளித்துமற்றுந் திருவருள்சிறப்ப நல்கா. (சஆ)

பருங்கைமர வுரிப்பிரானும் பரையுமுன் பணித்தவாரே
கருங்கழனிருதர்வேந்தைக் கருணைகூர்ந் துரத்துண்மேதிக்
சிருங்கவெம் படையையவாங்கச் சிலசிலவெனக்கைகூப்பி
யொருங்குபே ராவிலிட்டா னும்பர்ப்புமாரிதூர்த்தார். (ரு0)

அந்தரத் திருந்தோர்தெய்வ வாடகமணிவிமானம்
வந்தொரு கணத்தினெய்து வடிவமுந் தேசாயத்தோன்றிப்
பைந்தொடி தன்னேவேதப் பாவையைப் பவாநிகூட
லெந்தையை வாழ்த்திமேற்கொண் டெய்தினுன்கைலைக்கம்ம.

கயிலையை யடைந்துதெய்வக் கணங்களிற் பொலிந்தானிப்
பான், மயிலியற் சாயற்றண்ட காதினிமடந்தைவேணிப்

புயல்கிடந் துறங்குஞ் செங்கேழ்ப் பொன்முடிக்கேர்யிலெய்தி
யயில்புரை நெடுங்கட்செவ்வா யாணக்கொடியைத்தாழ்ந்
தான். (௫௨)

பத்தியின் வணங்கிநின்ற பத்திரைதனைப் பவாநிக்
குத்தாதிசையின்வைக வுவுகைகூர்ந் தருள்செய்தோங்குஞ்
சித்திகள் பலவுநல்கி விடைதந்தாள் தேவர்போற்றக்
கத்திகையோதிமின்னாள் வடதிசைக் காவல்பூண்டாள். (௫௩)
வென்றிகொள் குணபாலேக வீரையுஞ் செயந்திமின்னாள்
தென்றிசை யிடனுமேல்பாற் செயமருத் தினியுந்தெவ்வர்க்
கன்றிய சீற்றச்சண்ட காதினிவடக்குமாடி .
மன்றலம் பவாநிகூடல் வைகிளு ருலகமுய்ய. (௫௪).

கேசவன் புதமுமந்தா கினிநதி கிடந்ததெய்வக்
காசியம் பதிக்குக்காரி காவலாயிருத்தல் போலப்
பாசிழைத் தூர்க்காகன்னிப் பாவையர் பவாநிகூடற்
றேசுள நகர்க்குநான்கு திசைகளுஞ் சிறந்தாரன்றே. (௫௫)

அங்கண்மா ஞாலத்துள்ளோர் யாரேனு மனையகன்னி
மங்கையர் பூசையாற்றி வணங்கிடி னினைத்தயாவும்
பொங்கமா யடைந்துவாழ்வர் புரவலர்பூசித்தாரேற்
றுங்கமா நிதிக்கோவாகித் துன்னலர்க் கடந்துவாழ்வார். (௫௬)

மண்ணிடை வாணங்குன்றின் மதிதுதற் கருங்கட்செவ்வாய்
வெண்ணகைத் தூர்க்கைமாரை வேண்டிமெய் யன்பிற் பூசை
பண்ணிடின மாரிபெய்து பலவளஞ் சுரக்குமிந்தப்
புண்ணியக் காதைகேட்கிற் போதவுஞ் செயங்களுண்டாம். (௫௭)

இனையபே ராற்றற்கண்ணி யேந்திழை மார்களாலவ்
வனைகழற் புனைகாற்றிண்டோள் வக்கிரனாதியாய
முனைகெழு மவுணர்யாரு முடிந்தபின்முனிவர்கோமா
னனையதொல் பராசயோகி யளப்பருங் களிப்பிலாழ்ந்தான்.()

(வேறு.)

தொக்கநான் மறைதேர் முனிவர்முப்பொழுதுந் தொழுவ
ருள்திருநண்ணாவுடைய, முக்கனாண்டியார்க்கெளியனாதலினான்
முறைமையின் வக்கிரன்வேண்ட, வக்கிரபுரமென் றநங்கர்க்
கியற்பேர் வளம்பெறவமைத்தனன்றானும், பொக்கிமில் தவத்
துவக்கிரேசுரனாய் பொலிந்தன னிரம்புமாதரவால். (௫௯)

காதமர்பணிலக் குழையினனருளால் வக்கிரன்கதிபுகுநீர்மை
வீதெனச்சூத னியம்பலுமிறும்பு தெய்கியசவுணகராதி
மாதவரான மகிழ்சிறந்தந்த மருந்தருஞ் சிவக்குறிவளனு
மோதருங்கடவுட் டர்த்தமுமுறையி னுணர்த்துதி விரித்தினி
யென்றார். (௬௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுவது வக்கிராசரன் கதிபெற்றசருக்கம்

முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் கூ.க்கு விருத்தம்-(௩௫௬)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை.

வரலாறுரைத்த சருக்கம்.

மகந்தவாதியற்று முனிவர்கூழ்பவாடி வைப்பிடை வக்கிரன்
கயிலை, புகுந்தவாநினிது புகன்றனமினியப் புண்ணிய நகரி
டைமுன்னாண், முகுந்தனாங்களித்த வாடகக்குடத்து முதிர்சு
வை யாரமுதெடுத்தூச், சுகந்தமாரிலிங்கப் படிவமாய்ப் பதிட்
டைதொன்முனிபுரிந்தமை சொல்வாம். (க)

கரிசறுத்துயர்ந்த சவுனகராதிக்கடவுண்மா முனிவரர்கேட்ப
புரைசெய்வாஞ்சுதன் றொல்லேநாளவுண ரொல்லையி லொழி
ந்தயின்பராச, னிரைசெறிவதரிமீழனாயகன்சந்நிதிக்குமேனிரு
தியின் றிசைவா, யரிநினிலாழ்ந்து கிடந்தவாரமுத கடந்தனை
டகழ்ந்தனனெடுத்தான். (உ)

படியிசைப்பன்னாண் மண்கிலைமாரிபதித்திடப் புதைந்ததெ
ள்ளமுதங், கடினமாயொன்றாய்த் திரண்டிடநோக்கிக் களிப்

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அரு

பொடு கங்கைதேக்கெறியுமுடியுளபரம விலிங்கவாகார மீதெ
னமுனிவர்கோ னினைந்தாங், கடியவர்பலர்க டம்மொடுமமுத
வருட்குறிபதித்திட கினைந்தான். (௬)

ஆர்த்தலேபுரனும்பாற்க—லமுதமாழ்ந்திடு முழைஞ்சினையமு
த, தீர்த்தமாயியற்றி யன்னதிற்கங்கைச் செழுநதியாகியதெய்வ
நீர்த்திருநதிக ளனைத்தையுமாவா கனஞ்செய்து நிருமலனருளா
லேத்தருமுனிவர் கமண்டலதீர்த்த மெவையுமங் வேடையி
ற்பெய்து. (௭)

எண்ணருந்தவத்தோர் தம்மொடுமந்த வெழிற்சுதா சங்கம
தீர்த்தப், புண்ணியத்தடத்தைப் பூசனைபுரிந்து பராசரன்
போதவைந்தெழுத்து, முண்ணனைந்தாடி விதிமுறைக்கடன்க
ருவகையின்முற்றியபின்னர்ப், பண்ணவர்புமவா யிரவருஞ்சங்
கற் பந்துடன்குடைந்தறமுடித்தார். (௮)

பூத்தருள்சொரியுங் கற்பகநாட்டுப் புண்ணியக்கடவுள ருவ
ப்பக், கோத்திரத்துயர்ந்த பிதிர்க்கடவுளர்கள் குதுகுலித்துவ
கைமீக்கூடாக், கேத்திரபிண்ட மிரணியசிரார்த்தமெனமறைகி
ளர்த்தியவனைத்து, மாத்திரிதண்ட வைதிகமுனிவர் வரன்முறை
வழாதவண்முடித்தார். (௯)

எல்லையிறவத்தோர் தம்மொடும்பின்ன ரிகபரமுணர்ந்து
யர் பராசன், வல்லையினெழுந்து மறையொடுந்தெய்வ மங்க
லதூரிய முழங்கத், தொல்லையவதரி மூலநாயகனை வலஞ்செ
ய்து சுதரகடத்தொடும்போந், தல்லுறழ்கண்டத் தெந்தை
யாலையத்துக் கணித்ததாநிருதியின் றிசைக்கண், (௧௦)

சம்புமாதேவன் சங்கரன்சைவச் சங்கமச்சிவக்கொழுந் திரு
க்கைக், கம்பிடுதூரத் தடைந்தனர்கைவ வாகமமுறையின்
வேதிகைசெய், தும்பரும்வியக்கு மங்கலமுகுர்த்தத் தொளிநிக
ழ்சிப்பிய வமுதைத், தம்பருங்கரத்தா விலிங்கமாய்த்திரட்டிப்
பராசரன்னுபனஞ்செய்தான். (அ)

கதிதருமமுத விலிங்கநாயகனைக் காவிரிகரைபொருபவா
ரி, கதிநடுநிலத்துப் பதிட்டைசெய்தன்பர் ஞானமாதவர் சுர
ரோமம், விதிமுறைவழாது பூசனைமுடித்து வேதமோர்நான்
தொழும்வனங்கு, முதுமொழிப்பயனாற் தடங்கணிப்புரள முன்
னாரின் நிறைஞ்சினன்றுதித்தான். (ஆ)

வலந்தருபுவிக்கான் மாதவன்மழலை மதலைபால்வேண்டிட
விரங்கி, வலந்தருதண்பா னறுங்கடல்பரிந்து வல்கியமம்பனே
போற்றி, வலந்தருங்கனகன் றுக்கியதூணிற் சனித்திடுமானிட
மடங்கற், வலந்தசெங்கதிரோ னனையகூராழி யளித்தரு ளம
லனேபோற்றி. (க)

பொருப்புரங்கடந்த புங்கவன்றன்னைப் புறந்தாப்பொருத
வன்றந்தை, யுரப்பரும்புயங்க ணெரிந்திடவொருசற் றூன்றிய
தானினுப்போற்றி, முரிப்புறுபுருவ நெரித்துவாய்மடித்த முய
லகக்குறையோச் செந்திக், கரப்பருங்கன்கள் பிதுங்கிடமிதித்த
கழன்மலர்க்காலினுப்போற்றி. (கக)

அடுத்தளிநெடுநான் பூட்டியகன்ன லஞ்சிலைகுனித்தலர்க்க
னைக, டொடுத்தவனாகத் தூள்படச்செந்திச் சொலித்திடு நுத
ற்கனூட்போற்றி, முடிக்குறுகொற்ற நீசிரர்புரங்கண் மூன்

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுநாத்தசருக்கம் அள

றையுமொருதினைப்போதின், மடுத்தெரியுண்டு தேக்கிடவழங்
கும் வாணகைக் குரிசிலேபோற்றி. (கஉ)

திருந்துமாலயனு மிருநிலங்கேண்டுஞ் சிறகடித்தெழுந்துமே
ற்பறந்தும், நிரந்தரந்தேட வண்டமூடுருவ நிமிர்ந்தருள் சோதி
யேபோற்றி, பரிந்துபேருணர்வாற் பற்றெலாமற்றுன் பதம
லாற் பரம்பிறிதிலயென், நிரந்திடுமேழை யெம்மனோர்க்கிரங்
கியெளிவருமீசனே போற்றி. (கங)

கந்திதெறுகட் கடாங்கவுட் பனைக்கைக் கதக்களிற் றுரியனே
போற்றி, யந்தகனாவி பறித்தசெஞ்சூல வடற்படைச் செங்
கையாய்போற்றி, வந்தெதிர்கூற்றை மடித்தொருமறையோ
ன்மைந்தனுக்காருயிரளித்த, சந்திரமவுலிச்சடையனேபோற்றி
சங்கராசயச்யபோற்றி. (கச)

ஞானநாயகனா யடியனுக்கிரங்கி நறுஞ்சுதை கவர்ந்திடவெ
ழுந்த, தானவர்க்கடிந்திவ் வதரிகாவனத்துட் சந்ததம்விளங்கி
யென்பொருட்டால், வானவர்க்கரிய சுதாமயவிலிங்கவடிவமு
மாயினையென்னு, மேனியிர்செங்கை முகிழ்த்துநாத்தமும்ப விவ்
வணம் விமலனைத்துதித்தான். (கரு)

மறைவழியொழுகும் வைதிகவிரதர்தம்மொடும்வடித்தபேர
ன்பா, னிறைதருபராச னிம்முறையுணர்வா னிமலனைப்பழி
ச்சலுநீலக், கறைகெழுமிடறும் பிறைதவழ்சடையுங் காதலப்
பொலிவு மெண்டோளு, மெறிகதிர்மூர னிலவொடுந்தோன்
றியிறைவனவ்விவிங்கழுடெழுந்தான். (கசு)

கரந்தை யஞ்சடையான் வெளிப்படக்கண்ட கறையறுமு
னிவர்கோனுருகிப், பரிந்தெதிரீதீர்ப வருளலெகொழிக்கும்
பார்வைபான் கடைக்கணுனோக்கி, யருந்தவநீயிவ் வமுதினாலி
லிங்க மமைத்திவண் பதிட்டைசெய்தன்பாற், புரிந்தபூசனையா
ன்மகிழ்ந்தனமென த்தன் பொன்முடியசைத்திவை யருள்வான்.

தலங்களின்மேலாந் தலமிதின்வதரிச் சாகைவாய் முளோத்தி
மூல, விலிங்கம்விட்டகலா துறைதல்போலிந்த வெழிற்சுதா
மயம்பொலிந்திலங்கு, நலங்கொளிக்குறியின் வைகுவோமிந்த
நற்குதாமயசிவக்குறியை, யிலங்கியார்பூசித் திறைஞ்சினுமூல
விலிங்கபூசனைப்பல மடைவார். (கஅ)

அறநெறியிகழ்ந்தோர் குரவரைப்பழித்தோ ரந்தணரரும்
பொருள் கவர்ந்தோர், பிறர்மனைவிழைந்தோர் பொய்மொழி
நாளும் பிதற்று வோருள் சுவைத்துண்போர், நறவினைக்குடிப்
போர் துணிந்துபொய்ச்சான்று நவிலுவோர் நான்மறையேர
ரைக், கறுவுவெஞ்சினத்தாலிகழ்ந்துளோருயர்ந்த கற்புடைய
ரைப்பழுதுரைப்போர். (கக)

தந்தையைத்தாயைத் தமர்களைவிருந்தைத்தணப்பருமனைவி
யைத் தைச்சான், மைந்தரைநாளும் வழிபடுவோரை யதிந்யை
வான்சுதைப் பசுவைப், புந்தியிற்பரிந்து புரந்திலோர்கண்டி பூ
தியைபிகழ்ந்துளோ ரொம்பாற், சந்ததம்விளங்குந் தண்டுழாயல
ங்கற் றலைவனைப்பிரித்து வேறுரைத்தோர். (உ௦)

ஒருமைகாலவைக்கண் வழக்கினிலோர முரைத்துளோ
ரோண்பொருள் கவர்ந்து, கருமலர்நெடுங்கட் டுவரிதட்கனி

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம் அசு

வாய்க் கன்னியர்க்கொடுத்துளோர்காத, லுரிமைவேறிருப்பப்
பழிபடுகணிகையொள்ளியையார்நலந் துய்ப்போ, நிருமைசால்
பிறர்தந்திருவினிலழுக்கா மெய்தினோர்பிறர்க்கிடரிழைப்போர்.

மங்கலநெடுநாண் கந்தரத்தொழிந்த மங்கையர்ப்புணருவோ
ர்மாற்றார், தங்களையெறிவதல்லது சேர்ந்தார்த்தடிந்துளோர்
சதுமறைபுகன்ற, புங்கமார்கடவுட் புண்ணியத்தலங்கண் மகி
மையைப்பொய்யென நினைவோர், பைங்கயலூர்நீர் மொக்குளி
ன்வாழ்க்கை மானிடர்ப்பாடியே திரிவோர். (உஉ)

என்றிவைமுதலா மளப்பரும்பவங்க ளனைத்துமித் காவிரிப
வாரி, யொன்றியநகர்க்க ணடைந்துநீகண்ட வொண்சுதாந
திபடிந் துய்யோ, லின்னுநீயமைத்த சுதாமயவிலிங்கத் தெம்
மையாராதனை புரியிற், றுன்றியபனிவெஞ் சுடர்தெறத்தொ
லையுந் தன்மைபோற்றொலைந்தருள் பெறுவார். (உ௩)

எனத்திருவாக்கா லருள்செய்துமீட்டு மிருந்தவன் வேண்டி
யவரங்க, ளனைத்தையுநல்கி யமலமாய்விளங்கு மச்சதாலிலிங்
கத்துள்வதரி, வனத்துறைவேத நாயகிபாகன் மறைந்தனன் வா
னவர்மலர்க, ளனைத்தையுந்தூர்ப்பமுனிவ ராவென்றார்த்தன
ரஞ்சலி முகிழ்த்தார். (உ௪)

நங்கிவையமல னருள்தரப்பெற்ற வீருடியர்புங்கவன் மகிழ்
வுற், றுங்கமுதிருந்த குடத்தினைக்கொடுபோ யச்சுதாசங்கமத்
தடத்து, ளோங்குறப்பதிப்பக் காவிரிபவாநிக் குள்ளுறவுந்
தெடுத்தொழுகி, நாங்கிளர்மூல வாகினியாகிக் கலந்ததச்சங்
கமநதவாய். (உ௫)

பொன்னியேகங்கை யமுனையேபவாநி பொருவரும்பரா
சரன் வகுத்த, யின்னவிரமுத நதியதேவாணி யல்லதுவேறல
விந்தத், தன்னிகர்பிறிதில் தலந்திரிவேணி சங்கமமாதலாற்றெ
ன்பாற், கன்னிமாமதில்கூழ் காசியின்மேலாய்க் கவினுமிக்கடி
நகர்மாதேர. (௨௬)

புரையறுதவத்துப் பராசரணமைத்த புண்ணியவாரமுதிலிங்
கங், கரதலந்திரட்டி யணமத்தலானுமங் கரதலவிலிங்க மூவுல
குஞ், சுரர்களுஞ்சுருதி யருந்தவர்குழாமுந் தொழுஞ்சுதா
சங்கமவிவிங்கந், திரனுறுமிந்தத் திப்பியவிலிங்க நாமமில்வாற
தாய்ச் சிறக்கும். (௨௭)

(வேறு.)

இன்னதொல்லாமுத லிங்கமூர்த்திதன்
சன்னிதிக்கெதிரரு டலோத்தவானுளோர்
மன்னெடுங்கரங்களால் வகுத்தகழந்தெடுத்தி
தின்னறீர்தீர்த்தமொன் றியற்றிறாரோ. (௨௮)

திரனுறுதெள்ளமு தனித்தசெங்கண்மால்
வரனுறுங்கருணையால் வாணுளோரகழந்
திரனுறக்கண்டதர் லுயர்ந்தளோரொலாஞ்
செழுறுதெய்வதத் தீர்த்தமென்பரால்.)

சுரர்சரமலர்களாற் றெட்டதாதலிற்
கரதலதீர்த்தமென் றுரைப்பர்காட்சிகூர்
சரதன்னெறியினி தலிக்குஞ்சாரந்ததி
னெருமுறைகுடைந்தவர்க் குண்மைய்தென. (௩௦)

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம்சுக

திருத்தகுங்கடவுளர் செய்ததீர்த்தம்புக்
கருத்தியினாடியங் காதிசேசவன்
மருத்திருமலரடி வணங்கினெய்திடுங்
கருத்தினிலுளிய கருமம்யாதுமே.

(௩௧)

மந்திரமார்திரு வாரியமிசைச்
சந்ததம்விளங்கிடுந் தலைவதண்டுழாய்ச்
செந்திருமார்பக தெவ்வர்க்காய்ந்துயர்
புந்திசுடர்கடவுளர்ப்புரந்தநேமியாய்.

(௩௨)

ஆரணக்குரவனை யாடகாம்புயப்
பூரணநாபியம் பொகுட்டினேந்திய
நாரணவெனதிதுதி நவின்றுநாண்மலர்ச்
சீரணிபதபுகந் தியானஞ்செய்துபின்.

(௩௩)

நின்றிருவடிவமாய் நிரம்புமிப்புன
லின்றிணிதாடுது மெனவுளன்பினாற்
சென்றதிற்படிந்துதற் பணஞ்செய்வோர்திரு
நன்றிசால்பயனெனலா நன்கிற்றுப்பரால்.

(௩௪)

நவையறுசுரர்தட நண்ணிநாற்குலத்
தெவரெனுமிம்முறை படியினீர்ங்குழற்
றுவரிதட்கமலைமென் றோகைநாயகன்
றவலருந்திருவரு டழைக்கவாழ்வரால்.

(௩௫)

மெய்ச்சுடர்நடுவுற மேடத்திங்களிற்
றச்சுனஞ்சுரர்தொழிந் தடத்திற்றற்பணித்

திச்சையினாடினோ நிகத்தெலாமடைந்
தெச்சநூறவற்கரு மின்பந்துயப்பரால். (௩௯)

மதிகதிரவணிடை யொன்றும்வைகல்வாய்
நதியொருமூன்றுசேர் நலங்கொடாத்தின்
முதிர்புனற் சிரார்த்தங்கண் முதலசெய்குனர்
கதியினிற் குல்த்தொடுங் களிப்பின்வைகுவார். (௪௦)

தேசினிற்சினர்துலாத் திங்களிற்றுலா
ராசியிற்பாற்கர னணுகும்பேரதினின்
மாசறமவுனமாய் மலினயாக்கையைத்
தூசகன்றொழிந்திடச் சுத்திசெய்துபின். (௪௧)

தன்னூரியவனொடுஞ் சங்கற்பத்தினம்
முன்னதிமுகத்திடை யடைந்துமூழ்கினோர்
முன்னையபிறப்பொரு நூறின்முற்றிய
பன்னாரும்பவங்கனற் பஞ்சிற்றீயுமால் (௪௨)

இந்திராந்ராயக னினிதினின்றருள்
மைந்தனைநிகர்த்திடு மைந்தர்பெற்றினுஞ்
சந்ததந்தனதனாய்த் தரைக்கண்வாழ்ந்துபின்
கந்தரங்கறுத்தவன் கழற்கணெய்துவார். (௪௩)

இந்தமுன்னதிசுடைந் திரங்கியன்புகூர்ந்
தந்தணற்கோதன மருத்தினோருயர்
சந்திரமண்டலஞ் சரித்துவாழ்ந்துபின்
பிந்திராசனத்திருந் தின்பந்துயப்பரால். (௪௪)

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம்சூந்

இருபிறப்பவர்களி லொருவற்கேனுமீவ்

வருநதிதீரத்தி லன்னமீய்ந்திடின்

வருபலன்விளைந்தநெல் வயலெலாந்தரப்

பெருகுறுபலனினும் டெரியதாருமால்.

(சஉ)

திங்கலையிரவியை யரவந்தீ ண்டிரா

ளங்குருக்கேத்திர மாதிவைப்பிடைப்

பங்கமில்தானஞ்செய் பலனெலாந்தருஞ்

சங்கமநதியிலோர் தானஞ்செய்திடின்.

(சங்)

கள்ளவான்பொறிகளைக் கடிந்தமாதவன்

றெள்ளிதிறொடுஞ்சுதா தீர்த்தந்தோய்ந்திடிற்

கொள்ளைவெம்பவமெலாங் குறிப்பறிந்தருள்

வள்ளியோர்ப்பொருந்தினோர் வறுமைபோலுமால்.(சச)

காற்றெறவுடைபடுங் காரின் வெம்பவ

மாற்றிடுந்திப்பிய வளங்கொடர்த்தங்கட்

கேற்றமீண்டிசைத்திட வெல்லையில்லதாற்

சாற்றினஞ்சிலவெனப் பின்னுஞ்சாற்றுவான்.

(சரு)

(வேறு)

இந்தனையசுதாலிங்க மகிமையுந்தீர்த் தாதிகளினிருமையாவ்

மெந்தைபிரானருந்தவன்வேண் டிடக்கருணை கூர்ந்தளித்தவி

யல்பினாலே, சந்ததமும்விளங்கியரு டழைத்திடுந்தெக்கணவள்

கைத்தலத்துவைகுஞ், செந்திருமால்விடையாற்குத் திருவிழா

ப்பராசமுனி சிறப்பித்தானால்.

(சசு)

சித்திசிறந்திடுமேடத் திங்களின்முன் பக்கம,கிற்செங்கைநா னூஞ், சத்தபியும்பொருந்தியிடுஞ் சுபதினத்திற் றுசாரோணந் தான்செய்துள்ளப், பத்தியொடுமிந்திரனே முதலாயதேவர்மு தற் பதவிவாழு, முத்தமரைப்பராசமுனி வரவழைப்பவனைவ ரும்வந் துற்றாரன்றே. (சஎ)

பங்கமில்சீர்முனிவர்சுரர் பராசரைப்பார்த்தமுதநதி பவாநி பொன்னிச், சங்கமத்தானமும்வதரித் தாருவுமச்சாகையின்சீ ழ்த் தயங்குங்கோடி, செங்கதிர்போன்முளைத்தமுக்கட் டே னவயுறும் மாலியாங்க டெரிசித்தேமென், றங்கவர்கள்புகழ் ந்திடலு முனிவர்பிரான்முகமனுரைத் தன்புகூர்ந்தான். (சஅ)

மங்கலதூரியமுழங்க மறைமுழங்கவைவங்கரனை வழுத்திப்பி ன்னர்க்,கங்கைமதிச்சடையானைப் பூரணநாட்காறுமுயர் கட புட்டச்ச, னங்கையினுலமைத்தவெழில் வாகனத்துந்தினந்தி னமு மமார்குழந்து, செங்கைமலர்குவித்துவர மறுகுதொறுந் திருப்பவனி சிறப்பித்தானால். (சக)

இந்நெறியாயிருடியர்கோன் றிருத்தெருக்க டொறுமுல கிங் நெடுத்தவேத, மின்னெடுமைங்கரன்குமான் முதற்றே வொரோமிலந்தை விமலன்றன்னை, நன்னிலத்திலுள்ளோரு நா கரைட்டுறைவோரு நயனந்துஞ்சாப், பொன்னுலகத்துள்ளோ ரும் போற்றநவ,தினமும்வலம் புரிவித்தானால். (இ0)

பருவமுறும்பூரணநாட் டனதனடரத்தியசுவணப் பதுமா காரத், திருவுருவம்பொலிந்ததடந் தேர்கண்மிசைத்தீரிபுரங் கன்செற்றகொற்றத்,தொருவனவேதாம்பிகையை யொரும

அமுதலிங்கப்பிரதிட்டைவரலாறுரைத்தசருக்கம்கூடு

ருப்புளோனை யயிலோனையேற்றி, உருமறைவாழ்த்தெடுப்ப
வுல சூய்யவுயர்திருவிழா வாற்றினானால். (௫௧)

புண்டரிகப்படிவாய பொன்னிரதத்திருவிழாப் பொலிவை
க்கண்ணாற், கண்டவருந்தேர்ச்சிகரங் கைகூப்பித்தொழுதவரு
ங்கயிலேவாழ்வார், தண்டடந்தேர்வருமுன்னர்ச் சதுர்த்தசிரா
ளிளையதிருத் தலபுராணங், கொண்டெணர்வினாற்பாராயணம்
புரிந்தாற் பிரமசுத்திசூலையுமன்றே. (௫௨)

இம்முறையெம்பிரானார்க்குத் திருவிழாவிருடியர்கோனிய
ற்றியாகு, மும்மலந்தீர்முனிவரொடும் வதரிநிழன்முளைத்த
சிவ முதலேத்தன்பூங், கைம்மலராற்பதித்தருளங் கரதலநாயக
னையறு காலந்தோறு, மம்மர்கெடப்பூசித்து மாதவஞ்செய்தந்
நகரின் வதிவான்மன்னே. (௫௩)

பொற்கலத்துப்பால்கலந்த வழுதிருக்கப் பசித்தொருவன்
புழுங்கல்போலு, நற்கடிநீர்நன்கிருப்பவொருவனீர்நசையானா
வறத்தல்போலுங், கற்ப்கம்போனிழலிருப்ப வொருவனெடுங்
திச்சுரத்தாற் காய்தல்போலு, மற்புதவிந்நகரிருப்ப வடைந்
துய்யாதொருவனய லடையுந்தன்மை. (௫௪)

திருந்தியவிந்நகர்நாமந் திருநண்ச்சங்கமகேத் திரஞ்சீர்சா
லப், பொருந்துமகாவீரபுரம் விசயநகர்வதரிவனம் புவனமூன்
றுந், தெரிந்திடுதெக்கணவளகை பராசரகேத்திரம்பிறவி செ
குத்துஞானம், பரிந்தருள்வக்கிரபுரம்பே ரானந்தநெறியளிக்
கும் பவாடிசூடல். (௫௫)

சேனாடர்தொழுஞ்சுருதிச் சேயிழைபங்கமர்ந்தசிவக் கொழுந்தைச்சென்று, காணாதகண்ணுமந்தக் கடிநகரைவலஞ்செய்யாக் காஹமேலா, மாணாற்கதியளிக்குந் திரிவேணிசங்கமத்திவ்வந்துதோயா, வீணையாக்கையுமா னிடரடையின்சேதனமே வேறென்றன்றால். (௫௬)

அங்கதேயத்தினிருந் தொருமறையோ னினையதலத் தடைந்துமுங்கட், சங்கமேசனைவழுத்திக் கதிபெறல்பேரனீவிருமத்தலத்தினுண்மை, பொங்குபேரன்பிஹைமுணர்ந்தனுட்டித்திடுதிரொனப்புகன்றானன்பி, னெங்குமாய்நிறைந்தகதா விலிங்கவரலாறனைத்து மெடுத்துச்சூதன். (௫௭)

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை வரலாறுரைத்த

சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். எ - க்கு விருத்தம். (௪௦௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ ட் ட ர வ து

மாலுதானவிருட்சரித்திரச்

ச ரு க் க ம்.

மேலுளானமுதச் சிவகோசம்விதித்தவண்
ஞால்முய்யவழி படுநீர்மை நவ்ன்றனஞ்
சாலவின்னுமோ ரந்தணன் சேய்வடுச்சரபமாய்
மாலுதான முனியினொழித்தல் வழுத்துவரம். (க)

சங்கையில் தவத்தோன்றனை மீட்டுமத்தரபத
ரங்கதேய மறையவன் யாவரிலந்நகர்த்
தங்கியெய்-பணியாற்றி வெஞ்சரபந் தணந்துபோய்
நன்கடைந்தனன் சாற்றெனச் சூதனவிற்றுவான் (உ)

உம்பர்க்கோய் விலுவப்புற வேள்வியுருற்றிடு
மம்பொற்றார்ப்புரி நூன்மணி மாந்ரபரளப்பிலார்
நம்பற்போற்றி யினிதுறை யோர்நகர் நாவலஞ்
செம்புத்தீவினி லங்கர்தந் தேயுத்திருக்குமால். (ங)

தேவராலையமுந் தருமங்கள் திளைத்திடு
நாவினான்மறை நானுநவிற்றி நலத்தொடு

மோவிலாரழற்கூட்டிப் பின்னுண்ணுமுயர்குலப்
பூவினார்கூர் வாழ்தலிற் பொன்னகர் பேரன்றதால். (ச)

திருமினாடுமச்சீர்க்கர் வேதியர்தங்களிற்
தருமசாலனென் றோர்மறை யோனாசைவமெய்ப்
பெருமைசான்றவன் பெண்ணொருபாதிபன்பெய்கழற்
கொருமைகீடுமெய் யன்பின்னமிக்கவொழுக்குளான். (ரு)

அத்தியானபரன்றரு மங்களைத்தையு
வித்தியாகமநீர்மையிற் செய்பவனெஞ்சகச்
சுத்தியான்பரிசுத்தமு னோர்களுடன்பயில்
பத்தியான்பாமார்த்த வியாபகப்பண்புளான். (சு)

இன்னதன்மையன்றன்வழி பெக்கியசன்மனென்
றுன்னுநாமமுளான்பல வேராமமுஞற்றிய
தன்மையன்றன் மரபினொழுக்கந் தவாதவன்
வன்னியோம்பி வளர்ப்பவன் மாசறுமாண்பினுன். (எ)

தருங்குபேரறஞ் சார்தரு மெக்கியசன்மனென்
யுருங்குமந்தனைப் பாலொரு சேய்வந்துதித்தனன்
பூங்கழைச்சிலை வேளினும்பாணர்ப் பொலிந்துளான்
தேங்குமாற்றல்கொடே வளர்ந்தான்வளர்திங்கள்போல்.

வட்டவாண்முக மைந்தனை நாமம்வடுவென
விட்டழைத்தன னின்னமு மோர்பெயரேற்றமே
தொட்டதன்ம சருமனுமாமெனச் சூட்டினுன்
விட்டன்மைத்தன்றனக்கு வயதைந்து சென்றதால். (ஃ)

வென்றியாரணவேதியன் சேய்க்குபவீதமா
மன்றலாற்றினன் வைதிகநன்னெறிக் கேற்கவே
யொன்றுதேசிகன் மாட்டருநூல்களுணர்த்தினான்
வன்றிறற்சுதனிந்நெறி மாண்புறவாமூலாள். (௧௦)
வேறு.

தக்கபேருணர்வுநல்குங் கல்வியுட்டயவாற்றந்த
மிக்குயர்குரவற்போற்றி வியப்புறுதருமசன்மன்
றெக்கணையளித்துமீட்டுந் தேசிகற்பணிந்துதங்க [ன்.
ளொக்கலைப்பிதாவைத்தரையை யுவப்பொடுஞ்சென்றுதரழந்தா

அங்கவராசிசூடி யிருக்குநாளவனுக்கன்பால்
மங்கலவதுவையாற்றத் தொடங்கினார்மரபுக்கேற்ற
தங்குலத்துயர்ந்தசார்பிற் றனிமகட்பேசுமன்றற்
கிங்கினிதாற்றவேண்டும் பொருளெலாமீட்டுமெல்லை. (௧௧)

எறிகுடாழல்வேட்டுண்ணு மெக்கியசருமனென்னு
மறையவன்மகளைநோக்கி மைந்தபேரய்மகத்துக்கேற்ப
வறைதருதருப்பைகுஞ்ச மரசமம்பலாசமாதி
நிறைதருசமித்தையெல்லாங்கொணர்கெனநிகழ்த்திவிட்டான்.

வடுவெனுந்தருமசன்மன் மறைச்சிறார்சிலவரோடுங்
கடிதினோர்வனத்திற்புக்கான் கடவுண்மாமகத்தீக்கூட்டப்
படுவனக்காட்டம்வேண்டிப் பழுவத்துட்படருங்காலை
நடுவுறுதவத்துவைகா னசமுனியிருக்கைகண்டான். (௧௨)

காலுணுந்தவத்துவைகா னசமுனிக்கடவுண்மைந்தன்
சாலநன்குணர்ந்தமாலு தானமாதவத்தோன்வேத

மைக்கருங்கடனீர்குழந்த மலர்தலையுலகின்மேலாய்
மிக்கதோர்கடவுட்டான முண்டதுவிளம்பக்கேண்மின். (௨௧)

தெக்கணதிகையிற்கொங்கு தேயத்திற்றிகமுமந்த
மிக்குயர்தானமுன்னீர் விரைவினிலுண்டோன்றந்த
பொக்கமில்பொன்னியாறும் பவாநியும்பராசப்புத்தே
டொக்கபேரன்பாற்கண்ட துய்யதெள்ளமுதயாறும். (௨௨)

ஒன்றதாய்க்கூடுமந்த வெரப்பருந்தெய்வத்தான
முன்றிருவதரிநீழன் முளைத்தருள் சுயம்புமூர்த்தி
தன்றிருநிருதித்திக்கிற் றயங்கிடுமதனலந்த
மன்றன்மாநகரங்கொங்கின் வதரிகாவனமென்றோங்கும். ( )

வந்தவர்பாவமென்னும் வறுமையையறுத்துஞானச்
சுந்தரவாக்கநல்குஞ் சுயம்பிரகாசமாகிச்
சுந்ததம்விளங்குமுத்தித் தலமதையல்லால்வேறு
மைந்தர்காள்பிறிதுகாணே னென்றனன்மற்றுஞ்சொல்வான்.

மாசகல்கையதன்மாடே யாயிரமறையோர்க்கன்ன
நேசமுற்றளித்துத்தற்ப னாநிகணியமத்தோடும்
பேசருங்குரவர்தேவர் பிதிர்க்களுக்கியற்றிற்கோடி
பூசுரர்க்கன்னதானங் காசியிற்புரிந்தபேறும். (௨௩)

மருவருங்கையின்மாட்டு வடதருநிழலின்ஞாங்கர்ப்
பரிவொடும்புகல்பிரேத பருவமூலத்தின்மன்கீ
ழொருமறையோனுக்கன்ன முதவிடிற்சுருநிரான்கு
மருமையினோர்ந்தகோடி யந்தணர்க்கருத்தனேராம். (௨௪)

தில்லைகாளத்திகாஞ்சி திருமுதுகுன்றஞ்சேனார்
தொல்லையவருணைகும்பிச் சுரமுயர்சுருதிக்கான
மல்லலந்திருவையாறு மதுரையாலங்காடிந்த
வெல்லையில்தலங்களைல்லாம்விசேடமென்றினாக்கும்வேதம்.
இன்னதொல்தலங்கட்டிண்டி விப்பிரரொருவற்கேனு
மன்னமாங்கனிக்கிற்கோடி யந்தணர்க்கருத்தும்பேறும்
பன்னுமித்தலங்கடோறும் பயின்றதானப்பேறெல்லாம்
பொன்னியிற்பவானிகூடும் புகழ்நகர்கொடுக்குமன்றே. (௨௮)

அருட்டுமுவாசதீரத் தருணடம்புரிவோன்முன்றிற்
றருத்தரைட்டோன்வாழுஞ் சன்னிதியிடத்தும்பவ்வ
முருக்குமுன்னதிசூழ்தெய்வச் சங்கமமுகத்தின்முன்னி
மொருப்பிடச்செய்ததான மொன்றினுக்கனந்தமாமால். (௨௯)
இணைபதொல்தானத்திண்டி வீசனைக்குறித்துமுன்னால்
புணைபவருவப்பத்தானம் புரிந்திந்தத்தலபுராண
மனையவந்தம்பாற்கேட்கு மன்புளோர்கடல்நீரொல்லார்
தனியறப்பெய்துதானந் தந்திடுபலத்தைச்சார்வார். (௩௦)

செந்பொழிற்பவான்கூடற் றிருநகரடைந்தியாரோனு
மறைமவர்தமக்கோர்முட்டி மாதவர்தமக்கோர்பிட்சை
யறிவுடனினித்தோரிந்த வம்புவிசிகிலமெல்லா
முதுகூடர்க்கதிர்போனேமி யுருட்டியோர் குடைக்குளாவார்.

பன்னிதிகழமுதக்கேணி பவானிகாவிரிவந்தொன்று
மணிபுனரோய்ந்துதூலோற் குதவினாவளித்ததுயோ.

ரிணையறுதெய்வலோகத் திற்கடைக்காமதேனுப்
பணிபுரிந்தேவல்செய்யக் கற்பமும்பயில்வர்மாதோ. (1௩௨)

கங்கையம்பதியிற்கோடி கபிலையான் கற்றோர்க்கீயுந்
துங்கநற்பலமிங்கிந்து சுடர்புகுந் தினத்தும்பாந்தள்
பொங்குரு சுடற்காய்நாளிற் றிங்களும் பிறப்பிற்போத
மங்கல மறையேரர்க்கன்பாலோர்பசு வழங்கினோற்காம். (1௩௩)

ஞானவாரமுதலிங்க நாயகன் தனக்குங்ஜீழ்பார்
பீனவார்தேவதீர்த்தம் பெட்புறத்தோய்வோற்கங்க
வீனமதகலுமீசற் கேறுவிட்டவர்க்ள்வெள்ளி
மானகத்திருந்தெம்மீசன் மலர்ப்பதமடைகுவாரால். (1௩௪)

பூரணத்திதியுமாங்குப் பொருந்தியவறுமீனாளுஞ்
சார்வுறினமுதலிங்க பாரிசந்தயங்குசெவ்வே
லோரனுமுகப்பிராணெ யொண்கருநெய்தற்பேரதா
லாரினிதற்சித்தாலு மருங்கவிவல்லோராவார். (1௩௫)

திங்களோராறுமந்தத் தேமலராற் பூசித்தா
லங்கவர்முகரேனு மருந்தமிழ்க்கார்வெற்பார
மங்கலமுனிபேரலாவ ரங்கத்தால்வலஞ்செய்வோர்கள்
பொங்கொளியரசராய்முப் புலனடும்புரப்பரன்றே (1௩௬)

(வேறு)

மகரத்தாதபன் வந்துளிவண்கதை
திற்பொற்றீர்த்தஞ் செறிந்திடுஞ்சங்கம
முகமற்றீர்த்தத்தின் முன்னிமின்றாடியான்.
குகரத்தாசை யுதவினல்கினோர். (1௩௭)

மன்றல்வாட்சடை வானவன்வாழ்வுறு
மின்றயங்குகவிலையை வெய்தினிற்
சென்றுயோனிச் சென்னத்தைவேரறக்
கொன்றுகோடி குலத்தொடும் வைகுவார். (௩௮)

சுருதியன்றியம் மேன்மைமற்றோர்சொலற்
கரிதுறுங்கட் கடைந்தலிச்சாபமப்
புரிதனிற்கென்றப் புண்ணியதீர்த்தமார்
திரிவிதப்புன றோய்ந்திடிற் றீருமால். (௩௯)

மாலுதானமுனிவனிவ் வாய்மையைச்
சாலவேர்தித் தவத்துறைவைகினான்
மாலுளந்த தருமசன்மன்மறை
வாலரோடு மருண்டவழிக்கொள்வான். (௪௦)

கலையெலாந்தனி கற்கினுமூழ்ந்தார்
கலகிப்புல்லறி வேமிகுமாதலாற்
குலனில்வந்து நன்கோதியுந்தமக்
கிலகுமிக்குறை யெய்திற்றென் றேங்கினான். (௪௧)

இந்தவாறுனி யேகுமளவையி
னந்தமார்க்கத் தடைந்தவர்க்கண்ணுநீ இ
வந்துசாபம் வலித்திடும்வாறெலாற்
தந்தைபாற்சென் றுணர்த்திடச்சாற்றினார். (௪௨)

பேதைபோங்கள் பிழைத்திடப்பின்னுமம்
மாதவத்தனருள்செய்த வாறெலாம்

மாலுதானவிருடிசரித்திரச்சருக்கம்.

க௦௫

போதவோதவிரங்கினர் போயினார்
யாதினும்விதி யாற்றலெவ்வையார்.

(ச௭)

மட்டியேயோகவை கானசபுத்திர
னீட்டசாபம்வந் தீம்மெனநான்மறைச்
சிட்டர்மைந்தரைச் சீறிவநதரக்கையைத்
தொட்டகாலையிற் கல்லெனத்தோன்றினார்.

(ச௮)

தேய்ந்தவெண்பிறைக் கண்ணியைச்செஞ்சடை
வேய்ந்தமுக்கண் விமலனருளின
லாய்ந்தருந்தவ நோற்றைம்புலன்களைக்
காய்ந்துளார்கதம் யாவர்கடந்துளார்.

(ச௯)

மாலுதானமுனிவவ ரோதயன்
பேரலயாவர் புரையறநோற்றினோர்
மேலுமன்னவன் மேன்மைபெரிதென
சீலருக்குயர் சூதன்மெருட்டினான்.

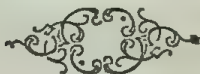
(ச௯)

எட்டாவதுமாலுதான விருடிசரித்திரச்

சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௮-க்கு விருத்தம். (ச௯௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒ ன் ப தா வ து

தருமசம்மஸ்கதி பெற்றசருக்கம்;

கந்தனுநுந்தவவை கானசமுனிக்ஃகான்
மைந்தனதுசெய்கையை வழத்தினமெய்ஞ்ஞானந்
தந்திடுபவாநிக நின்றருமசன்மன்
வந்துருவடைந்துகதி மன்னியதுசொல்வாம். (ஃ)

தொல்லையமுனிக்குருசில் சொற்றகடுசாபம்
வல்லையினொழிந்துமறை மைந்தர்நெறிகூடி-
ல்லகதியெந்தய நலம்புகறியென்னு
வெல்லையிலருந்தவர் வினாவிடவிசைப்பான். (உ)

வன்மைபுளகற்படி வமைந்துவனநிற்போர்
தன்மைபவர்முன்சொல் வுணர்ந்தவர்தனிப்போய்
நன்மகவினோக்குள சமித்துநனிகொண்டு
தன்மசன்வரத்துனிய தந்தையையடைநதார். (ஈ)

வந்தவரையெய்கியசன் மன்றழல்வளர்ப்பான்
கொந்துறுசமித்துகள் கொணர்ந்திடவிடுத்த
மைந்தனிதுகாறுமனை வந்திலனுடன்போ
வந்தனர்நெருந்தகை நண்ணிலர்களைன்றான். (ஊ)

எண்டருவனத்திடை வழிக்கணெதிர்நீவிர்
கண்டிலிர்கொலோவெமது காணையரை யென்றோ
விண்டமொழிகேட்டனர் வினம்பிடமறைத்தா
ரண்டரணையானவர் முகக்குறியறிந்தான். (௫)

ஐயமெவனுள்ளவை யகத்துமறையாதீண்
டொய்யெனவுரைத்திடுதி ஒன்றறுமுயர்ந்தோய்
தையலர்மயங்கெழி றகுந்தருமசன்மன்
மையின்முனிசாபமிட வன்கலுருவானான். (௬)

கூடவருபூசுர குமாரருமவன்றன்
மாடுதுறுகல்லென வனத்திடையிருந்தார்
நாடுதிவினாந்தென நவின்றமொழிகேளா
வாடினன்மிகுந்துயர வாரியில்விழுந்தான். (௭)

காதினனுரத்தையிரு கைகொடுகிரத்தின்
மோகினனருங்கலைகண் முற்றுமெனதையா
வோதின்கொலின்னவை யுனக்குவரவோயரன்
போதெனவனத்திடை புகுத்தினன்முடித்தேன். (௮)

அருந்துயருளந்தவனை கோக்கியறிவுள்ளோய்
வருந்தலைமனக்கவலை மாற்றும்வழியுண்டாற்
றெரிந்தமுனிசாபமது தீரவுபடேதசம்
புரிந்தசெயல்கேள்விகள் புலப்படவுரைத்தார். (௯)

சுரத்திடையெமக்குமுனி சொன்னமுறையெல்லாம்
விரித்தினிதுரைத்துன்மகன் வெய்தினெமைநீர்போய்த்

தரித்திலிர்களொன்றுகுறை டாதெமதுதந்நைத்
குரைத்திடுதிரென்றவ னுரைத்திடவடைந்தேம்.

(க௦)

என்றுமறைமைந்தன்மு னிசைத்தநலமெல்லா
மொன்றுமறவாதவ ருரைத்திடவுளத்திற்
றுன்றியிடுகேதமத கன்றுசுரர்நெஞ்சு
ணின்றோளிர்பவாநிகரர் நித்தனைநனைந்தான்.

(க௧)

கிட்டினர்களைன்பொடிரு கேள்வியினருத்து
மட்டவிற்பவாநீமகி மைச்சிரவணத்தால்
விட்டதுபெருந்துயர் விரோசனகரங்கள்
பட்டிடவுடைந்திடு பணிப்படலமென்ன.

(க௨)

வல்லமறையந்தணன் மனத்திடையிருந்த
வல்லல்களிமைப்பிடை யகன்றதருளில்லரப்
புல்லறிவினோரிடை புகுந்திருவுமேலா
நல்லுணர்வினோர்கணுறு நல்குரவுமென்ன.

(க௩)

உத்திறமுணர்த்தியிதை யத்துருவகைத்தேன்
பெய்தவர்தமக்குந்தி பெய்துவிடைநல்கி
மைதவிருளத்தன்மறை யோர்பலர்களோடும்
வெய்தினிடைந்தனைய வெஞ்சுறனுழந்தான்.

(க௪)

ஏகுநெறியிற்பறனவ யேந்தலிடமாயுங்
காகம்வலமாயுமெதிர் கண்டிடுநலத்தால்
வாகைபெறுமோர்தரு மருங்குநிழன்மைந்தர்
தேகமுழுதும்பெவி நிரவடிவுகண்டான்.

(க௫)

மூசுபிறவித்துயருண் மூழ்கியிடுகாயத்
தா சினையறுத்தரு ளளித்தடிமைகொள்வான்
பாசினையொர்பங்கொடு பவாநிபுரிவைகு
மீசனருளிவ்வண மிருந்ததெனவுன்ன.

(௧௬)

கருக்கொளிருளுட்கவரு காலையினுதிக்கு
மருக்கன்வரவம்புய மலர்ந்ததெனவிண்ணோர்
புரிக்குமுயர்சங்கம புரேசனருணைஞ்சை
யுருக்கியிடநெக்குள முடைந்துருகின்றான்.

(௧௭)

விச்சையுளவிப்பிரரின் மேலவன்மெய்யன்பி
னிச்சைகொடிநங்கியடி யார்களுனிதிட்ட
பச்சிலையுவந்தருள் பவாநிகர்வைகும்
பிச்சினையடைந்துகதி பெற்றிடநினைந்தான்.

(௧௮)

ஆய்ந்தமறையாளர்சில ரோடுமடர்சாபந்
தோய்ந்தசிலையைச்சிலர் சுவற்குமையவாக்கி
வாய்ந்திடுகுட்பொடவ் வண்புறவநீங்கிப்
பாய்ந்திடுமெய்யன்பிடுகு தென்றிசைபடர்ந்தான்.

(௧௯)

நாடுநகரும்பரு நகங்களுநறும்பூங்
காடுநதியும்பல கடந்துமணிமன்று
ளாடுமலன்றல மனைத்தையுமிறைஞ்சி
யீடுபயில்சேரனுறை யெல்லையினையுற்றான்.

(௨௦)

(வேறு.)

வல்லையிற்சிவ வடிவமாம்வதரிகாவனத்தி
னெல்லையைத்தனி யடுத்திடவடுத்திடவெடுத்த

சல்லுருப்பொறை நெட்டியின்பொறையெனக்காண
வல்லறீர்ந்தமெய் யந்தணனதிசயித்தடைந்தான். (உக)

கோலமாழிகைகளைகளுக் கோபுரப்பொலிவு
மேலேவானவரிறைஞ்சிடு விமானமுஞ்சுருதி
நாலுமோர்ந்தரு ணயந்தவர்நடாத்திடுமோம
சாலையையுந்தெரிந்திட வடிக்கடிதாழ்ந்தான். (உஉ)

காரினோக்கிடு மங்கலமுரசமுங்கற்போ
ரோருநான்மறை யோதையுமும்பர்வாய்த்துதியும்
பாருளோர்தொழு முழக்கமுங்காவிரிபவாநி
யாரவாரமுஞ்செவித்தலம் பாருகினானைந்தான். (உ௩)

சென்றுதெக்கண வளகையிற்புகுந்தனன்செம்பொற்
குன்றமன்னதோர் கோபுரம்பணிந்துபோய்க்குறைதீர்ச்
தொன்றுமந்நக ரந்தணர்தம்மொடுமொல்லைப்
பொன்றருந்திரிவேணிசங் கமக்கரைபுக்கான். (உ௪)

மாறுதானன்முண்புணர்த்திய நன்னெறிவழாமற்
சாலுநீர்மையிற் சங்கற்பநெறியொடும்வேத
வாலகந்தரிபாகனை யுன்னிநின்மலமாங்
கோலவானதிதுணையொடும் விதிமுறைகுடைந்தான். (உ௫)

குடைந்துதற்பணமுனிவர்க்குங் குரவர்க்குந்தென்பா
லடைந்துளோர்கட்கு மமரர்க்குமன்பினங்கியற்றி
மீடைந்தகைவவேதியர்முத லனைவர்க்கும்வெறுக்கை
தொடர்ந்துநல்நென்னியதிக டுகளறமுடித்து. (உ௬)

சாபவன்கலைத்தக்கவர் கரந்தழீஇப்பதும
நாபனன்முகனயந்துகன் மலர்க்கேப்பரவு
நூபுரத்திருத்தாளனை நுவலரும்பவாநி
மாபுரத்துறைமறைக்கொடி மனாளையுள்கி.

(௨௭)

மந்திரங்களிலுயர்ந்த பஞ்சாக்கரமறைவாய்ச்
சிக்நையுட்பலவுருவுற வுண்மையிற்செவித்திட்
டிந்தவெஞ்சிலைமுன்னுருப் பெறுகவென்றீண்டி
யந்தனாஹரப்புனலிடை மும்முறையாட்ட.

(௨௮)

இட்டவேதியன்சாபமங் கிளஞ்சிறுநாகஞ்
சட்டைவிட்டல்போற் கழன்றதுவேதகந்தாக்கப்
பட்டவல்லிரும்புருவுபோய்ப் பைம்பொனானதுபோற்
சட்டகத்தொடுந்தோன்றினன் தருமசன்மாவே.

(௨௯)

வந்துதாதையையன்னையை மருங்கெலாநிறைந்த
வந்தனாஹரத்தாழ்தலு மரவெனுமோதை
யிந்திராதியர்செவிகளிற் புகவெடுத்திறைத்தார்
கந்தவார்சினைக் கற்பகப்பூந்தருமாரி.

(௩௦)

சாதனன்னெறித்தருமசன் மாமறைமுழங்க
வேதநாயகிபாகனை விதிமுறைபூசித்
தேதநீங்கியங்கப்பிர தக்கணமியற்றி
மாதவன்புகலறநெறி வழாதெலாமுடித்தான்.

(௩௧)

எச்சமங்கிருந்திருமையா லீசனுக்கியற்றி
விச்சுவந்திரிகரலமு மிலனைப்பூசித்

திச்சையுள்ளனயாவையு மிலந்தைநீழலின்வாழ்
பிச்சனான்மறைப் பிராட்டிநாயகன்மரப்பெற்றான். (௩௨)

சங்கமத்துறைபடிந்துயர் தனிப்பெருஞ்சுருதி-
மங்கைபாகளைவரன்முறை பூசித்துநெடுநாட்
டங்கியெம்பிரானருள்தரத் தந்தைதாயொடும்போ
யங்கத்தேயத்தையடைந்தனருந்தவமறையோன். (௩௩)

அருமகம்புரித்தறம்பல செய்தரனருளர்த்
தருமசன்மனுக்கருமண முடித்தருந்தவஞ்செய்
தொருமையன்புறவாழ்ந்துபின் னிறுதியினுமைகோ
னிருமலர்ப்பதஞ்சாரந்தன னெக்கியசன்மன். (௩௪)

தாதைதற்கதியடைந்தபின் தவலருங்குணத்தோன்
போதநாடொறுமளப்பரும் போகங்கயித்து
மாதவத்தனய்த் தருமசன்மாவெனுமறையோன்
வேதநாயகிநாயகன் வியன்பதமடைந்தான். (௩௫)

சிறையுமன்புளோர் திரிகரணங்கனிற்செய்த
துதைதருங்கொடும் பவமெலாந்தூயநுண்பஞ்சு
கொதிதருந்தழற்பட்டபோற் குலைந்திடுமிந்த
வதரியந்திருவைப்பிடை பொருபகல்வதியின். (௩௬)

இத்தமாயொளிர்ச்சிருமலப் படிவமாய்சிரம்பு
சுத்தமாய்சிகழ்சுருதியின் சொருபமாய்க்கதிக்கோர்
வித்துமாயந்தமாதலம் விளங்கலால்விமல
அத்தமத்திருவதிரீழலை விடாதுறைந்தான். (௩௭)

வேதமிக்குணர்பராசரன் ஈகனுயர்விபண்டன்
காதிபுத்திரன்காசிபன் கவுதமன்கபிலன்
மாதவப்பெரும்பரத்துவ ன்ராதன்வசிட்டன்
வாதராயணனாதியோர் டோற்றக்குவதிவார்.

(௩௮)

தாதுகுந்திருவதரிமா நகர்க்குமுத்தரத்தி
னோதுகன்னலோர் மூன்றினுளொப்பறவுயர்ந்த
வேதவெற்பெனுமொருமலை விமலமாய்விளங்கு
மாதலாலதன்பெருமையை யாரறிந்திசைப்பார்.

(௩௯)

இளக்குமிந்நகர்க் கையிருகன்னலின்மீழ்ப்
பளப்பருஞ்சுடர் வாரணசயிலமுமமா
ருளத்திலங்கெழி லுரகமாவடுக்கலுமிடையின்
வளப்பருங்கமலாசல முந்தனிலைகும்.

(௪௦)

பரப்புதென்றிசைப் பாங்கர்மங்கலகிரியென்னும்
பொருப்பிலங்கிடுமினையவாய்ப் புகலுமோரைந்து
பருப்பதங்களினுப்பணிற் பழமறைக்கரிதாய்
மருப்பொலிந்திட விளங்கிடும்வதரியக்கானம்.

(௪௧)

சீலமிக்ககா யத்திரிசிலையொருமூன்று
மூலவிங்கமும் வதரியுமுளைத்தருள்வடிவாய்ச்
சாலவோங்கியவருமறைச் சயிலமுங்கடல்குழ்
னாலமிதினிலொன்றலரற் பிறிதிலைநவிலின்.

(௪௨)

இந்தவுத்தமதானத்தை யெவரெனுமுணர்வால்
வந்துகரண்கினுங்கேட்கினு மிகவழிபடினுஞ்

செந்தைவேட்டன்வளைத்தையு மிம்மையிற்சிறப்பா
லெந்தையார்தரத்துய்த்தபின் முத்தியெய்திடுவார். (௪௩)

சுருதியின்படித்தாந்திரு வதரியைச்சூழ்ந்து
பருதிமாலையன்புரந்தான் பன்னிருசுடரோ
ருரைதருஞ்சனகாதிய ருருத்திரர்வசுக்கள்
வரைதரும்புகழ் மேருவையாதியமலைகள். (௪௪)

கங்கையாதிபகடவுண்மா நதிகணற்கதிக்கா*
பங்கடைந்தருளுண்மையி னமலமாம்பொருட்டாற்
றங்கித்தியம்வதிதலாற் றணித்தனிவிரித்து
நுங்களுக்கியானுணர்ந்துமா றெவன்மறைநுவன்றீர். (௪௫)

மாகரிநகர்மகிமையை யுணர்ந்தபின்றங்கள்
போகபூமியைமறந்தன ரலைகடற்புவிவாய்ப்
பேகனாகியபெருந்திறற் காதிசேய்பிரம
யோகியானதவ் வுத்தமதலத்தினுலன்றோ. (௪௬)

அருமைமிக்கவிம்மாதல மகிமையுமளப்பில்
பெருமையும்பெரிதாதலாற் பிறங்குநூற்கேள்வித்
தருமசன்மனச்சாபரீத் தருங்கதிகாரந்தங்
கருமையெய்தினு னென்றனனிருடியர்கோமான். (௪௭)

ஒன்பதாவது தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் கூ-க்கு விருத்தம்-(௫௦௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப த் த ர வ து

வி சு வ ர மி த் தி ர ன்.

பிரமவிருடியான சருக்கம்.

தாதிவந்நும்பூந் தடந்தொறுமலர்ந்த தாமரைப்பொகுட்
டிடைத்தணவா, தோதிமச்சேவல் பெடையொடுந்தேற லுண்
டினிதுறைந்துகண்வளரு, மூதெயிலுடுத்த வனம்பொலிபவாந்
முதுநகரடைந்துநேற்றினிது, காதிசேய்பிரம விருடியாயுய
ர்ந்த கரையைவிரித்தினிப்புகல்வாம். (க)

அவிர்தருபோதச் சவுனகராதி யருந்தவர் சூதனைமீட்டும்
புவிதனிலிறைமை பூண்டகோசிகனப் புனிதமாதலத்தடைந்
தருளா, லிவரருந்தவஞ்செய் துலகெலாம்பிரம விருடியென்
றியம்பிடப்பெற்ற, தவலருஞ்சிறப்பை யுரைத்தியென்றிசைப்
பமுனிவரன்மகிழ்ச்சியிற்சாற்றும். (உ)

கத்திகைந்நும்பூங்குழன்மடமகளீர் கவரிகளிருபுடையிரட்ட
மத்தமாணொருத்தம் பொலிந்தொருகுடைக்கீழ் மாநிலமு
முவதும்புரக்குங், கொத்தலரலங்கன் மன்னர்தங்குலத்துக் கோ

சிகன்கோதகல்செங்கோ, லுத்தமநெறியான் மனுமுறைநடாத்தி புலகரசியற்றுமந்நாளின். (க)

தன்னுழையவராற் கன்வராற்றன்னாற் றரியலரான்மறவிலங்கா, லின்னலேரரணுவுமிடையுருவண்ணமினிதுகாத்திருகிலம்புரக்கு, மன்னரோறியை கோசிகனெருநாள்விலங்கடுவேட்டைமேன்மன்னாய்க், கொன்னுனைவேற்கைப் படைக்குழாத்தோடுங் குறுகினெருவனச்சார்பில். (ச)

தன்னரும்பனைக்கை மும்மதநால்வாய்த் தழற்சிறுதறுகண்மால்வேழ, முன்னருங்கவன வரம்பரிபுலிப்போத் துறழ்சினத்திறறுடைக்கழற்கான், மள்ளர்களொடும்போய் வெண்பிறைக்கோட்டால் வாவினாற்சிதைந்ததேனருவி, வெள்ளமாயோடுமொருமலைச்சார்பின் மேயிமாவேட்டையாடினனாள். (ரு)

சல்லரிதுவைப்ப முருகியங்கறங்கச் சாபவன்கொலைஞர்கள் குரவை, செல்லெனமுழங்க வடுகொலையிருகத் திரன்பலபடுத்திமேற்செல்லு, மெல்லவன்கரங்கண் முறுங்கிடச்சிலபோ தெழிற்றருழீழ்வாய்வை, யல்லறீர்ந்தனப்பி னுனைகளோடும் வகுட்டனாச்சிரமத்தையடைந்தான். (சு)

தனப்பெருங்கடலோ டுனைந்தகோசிகளைத் தாயருமகவினைக்கண்டாங், குளப்பருங்கரியா னோக்கிமாதவர்க்கு னுத்தமவசித்தன்மாழகம, னனப்பிலவளிப்ப வணங்கினன்வீடைதந்தருளெனப்பிக்கியாமுதவல், களிப்பொடுமருந்தி யேகுதல்கடனென் னுணர்ந்திட்டக்கடிசிகன்புகல்வான். (எ)

அருந்ததல்வாழ்த லனைத்துகின்னதுவே யல்லதுபிற்திலைபனவீல், பெருத்திறற்றானையிருத்தலாலெமக்குன்போருளொ

விசுவர்மித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ககள

ன்றுமேசாலு, மருந்தவத்துயர்ந்தோ யென்னலுநகைகூர்ந்தற
ல்படிந்தமலனைப்புகித், திருந்தமுதருந்தி யேகலாமென்ன விய
ம்பினுனிருடியர்பெருமான். (அ)

போதமிக்குயர்ந்தோ னருள்செய்க்கேட்ட புலன்றெரிய
மைச்சர்களுயர்ந்தோர், முதுனாகடக்க லறனலவென்ற முக
மலர்ந்திசைத்தனனாகி, நீதியினொருப்பட்டேனென்றது கியதி
கணெறிமுறைமுடித்தான், மாதவன்காம தேனுவையழைத்து
வேண்டிவவழங்கென வகுத்தான். (ஆ)

வந்தநாற்படைக்கு மந்திரத்தவர்க்கு மாசனம்வகைவகைதி
ருத்தியிந்திராதியர்க்கு மெய்தொணுவமுதி னின்சுவைப்போ
னகவருக்கங், கந்தமார்பலங்கன் முதலியவமைத்துக் காத்தினிதி
ருந்திமெல்லே, வீந்தைசேர்விசுவா மித்திரமென்னும் வேந்
தனங்குவப்பொமெய்தா. (க)

மறுவறுதவத்தோன் முகமனாற்பந்தி வரிசையாலாசனத்திரு
த்தி, யறுசுவையுண்டிக் கமைத்தனவனைத்துங் கடவுளானளித்
திடப்பெய்து, நறியநெய்தயிர்பால் தீஞ்சுவைப்பலன்க ளாதிய
நனிவுறப்படைப்ப, வெறிகமழ்தாரான் சுரமுதருந்து மேன்
மையின் விருந்துசெய்தனனாள். (கக)

தூக்கமிலிமையோர் மாதவனளித்த தாயதென்னாரமுதுண்
டு, தேக்கிடல்போலச் சேனையும்பூசச் செல்வருந்திறல்கெழு
வேந்தும், தாக்கரும்பசிதீர்ந்திகபரமுணர்த்த தாபதற்புகழ்த
லுந்தகவால், பூக்கமழ்கந்த மரடைபொற்கலந்தாம் பூலமும்வரி
சையினுதவா. (கஉ)

இன்னணம்பேட்ட வணைத்தையுமிமையோ ரொழிநகர்ச்சு
ரபிமிந்திலு, மன்னவன்காண வதிசயமடைந்திம் மாதவவளி
ட்டன்மாட்டிருந்த, பென்னவிரகாபி யிருநிலமுழுதும் புரந்த
ரணுலகமுமடையி, னுன்னினவணத்து முதலுமற்றிதனுக் கொ
ப்பதொன்றிலையெனநினைந்தான். (க௭)

காந்தனிலவிரு மாழியங்கமலக் கண்ணினன்கதிர்மணிமா
ர்பி, னிருந்தவளிந்த வருவெடுத்திருடிக் கியற்றியபணிகொ
லோவீசன், பெருந்திருவருளோ மந்திரவலியோ யாதெனப்
பேசுகேனின்த, வருந்தவன்செய்த தவவலிக்கேற்றம் யாதெ
னவதிசயமடைந்தான். (க௮)

நிவப்புறுசெம்பொன் மேருவுங்குபேர னிதியமுநெடுங்கடல்
குத்த, புவிப்பொறையேந்து புயங்கர்கோன்றிருவும் புரந்த
ராதியர்பெருவாழ்வு, முவப்பொடுங்காம மாதியவீடைய மொ
றுத்துமிக்கொளிவிடநோற்குந், தவப்பெருவலிக்கோ ரணு
வெனநினைந்து தன்னரசாற்றலெவறுத்தான். (க௯)

இவ்வணநினைந்த கருத்தினனாகி யிருடியைப்பார்த்தினிது
யர்ந்த, செவ்வியோயுனது தவப்பெருவலியாற் செகத்திரண்
முழுவதும்மைத், திவ்வியாமலகக் கனியெனக்கண்டா யுன
க்கரிதொன்றிலைத்தெரியிற், குவ்வினைப்புரக்குங் கொள்ளை
யாலெமக்கிக் கோவினைநல்குதியென்றான். (க௯)

மையுலகளிக்குந் தோன்றலிங்குரைப்பக் கேட்டருள்திய
வன்சுரபி, நமதவவளித்தற் கரசநீயழைத்தால் னண்ணுமே
ற்பொண்டுசெல்கென்ன, வடியவொடுமுன்னர் வருந்திராம

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௧௧௬

ழைக்க வணைத்ததாலன்னதென்றுரைப்ப, யிமையவராணைத்
தூதர்நீருபாயத் தெம்முழைத்தருகிரென் றிசைத்தான். (௧௭)

கணங்கொடுசென்ற காணையரசன் கட்டுரைதலைக்கொடு
சென்று, குணங்கனாற்கொணரார் குணங்கனாற்பிணிப்பப்
பொடிபடக்கோட்டினாற்சிதைத்துத், தணந்துயர்தவத்து வசி
ட்டன்மாட்டெய்தித் தாழ்ந்தியான்பிழைத்தவாறென்கொன்
மணந்தருமடிகட் கென்னமுன்வணங்கி வாய்மையாலினிதிசை
த்திடுமால். (௧௮)

நின்மனதுவக்க வளித்ததோவன்றி நிருபர்கோனெனைமன
நச்சி, வன்மையிற்பற்றித் தன்னகர்செல்வான் மதித்ததோ
சாற்றெனவுயர்ந்த, சன்மதியுணைநான் றரவிலைநிரையுன் றன்
மனதென்றலுந் தடைதீர்ந், தென்மணிகுயிற்றுந் தன்னமரிரு
க்கைக் கேகுதற்கெழுந்திடுமெல்லை. (௧௯)

சற்றுறுசினத்தாற் றுளையைநோக்கித் தராதிபனம்முழைவி
ரைந்து, பற்றுதிர்த்தருகிர் பசுவினையென்னப் படைக்குழாமொ
ல்லேபோய்வளைந்து, சுற்றலுந்தெய்வச் சுரபிவெஞ்சீற்றஞ்
சொலித்துடன்மயிர்த்துளைதோறுந், தெற்றெனப்பலர்க ளுதி
த்திடமினைப்பச் செனித்தனர்திறல்கெழுவீரர். (௨௦)

படைக்கலந்தாங்கி யுதித்தவரந்தப் பார்த்திபன்றானேமேற்
பாய்ந்து, முடிக்கிவெஞ்சீற்றம் விளைத்தலும்வேந்தன் முனைப்
படைமுரிந்துபோய்ப்பைம்புல், விடைக்கிடைபற்ற நோக்கிய
கவுசி கேந்திரன்வெங்கியாமெழில்சேர், குடைக்குலமன்னர்
குலத்திடைவந்து மென்செயவென்றுளங் குறித்தான். (௨௧)

வேறு.

எய்தியதானைகள் வெங்கிடல்கண்டரு ளிகல்வேலான்
மைதவீர்மந்திரர் தங்களைநோக்கியும் மகியாவும்
மெய்தகவாளுகி னும்பலமொன்றிலே மேலாகச்
செய்தவமேபெரி தாயுனதென்றுரை செய்தானால். (௨௨)

நீட்டியசெங்கதிர் சூழவீருந்த நிலப்பார
மாட்டுறைமந்திரர் மீதுசுமத்தி வளந்தேங்கு
நாட்டின்விடுத்தினி நான்மறையோனென நனியோக
மீட்டுவனென்று நடந்தனனல்வினை யிசைவாலே. (௨௩)

மன்றல்செறிந்து விளங்கிவளங்செழு மாமேருக்
குன்றமடைந்தலர் தண்டலேதுன்றிய குணபாலிற்
சென்றனன்வன்னி நறுந்தருநீழல் சிறந்தங்க
னொன்றினன்வைகி யிருந்துதவத்தி னொருப்பட்டான். (௨௪)

மிக்கமனப்புல மூடியவிந்திய வெங்காளை
யக்கரமைத்தெனும் வாழ்கொடகற்றிமெய் யருண்ஞானந்
தொக்கமெய்வித்தினை வித்தியருட் சொருபாணந்த
மிக்கபலன்செய் தருந்தவயோகம் விளைத்தானால். (௨௫)

ஓடியவெம்பரி மாணவநிறத்துறி னுள்ளாகக்
கோடியிவங்கடி வாளம்வலித்திடு குணமேபோ
னீடிவிரிந்த மனத்தைநிறுத்த நிவந்தோடு
மீடுவாயுவை யீர்த்தனைசலின்று யிருந்தானால். (௨௬)

(வேறு)

மாந்வறவுயர்ந்தவேதம் வகுத்தவட் டாங்கயோக
மிடபநன்னிடமமீறி லாசனம் பிராணபாம

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௨௨௬

முயர்பிரத்தியாகாரந்தா ரணையுரைப் பருந்தியானந்
 தையுளசமாதியென்னச் சாற்றுமீவ்வியோகமெட்டின். (௨௭)
 விரிந்துளவுயிர்கொல்லாமை மெய்மைகளாமையன்பி
 நெருங்குமித்தியமடக்க லொருவர்பாலேற்றிடாமை
 பரிந்துளவியமமாகும் பன்னருமறைகடேர்த
 னிரம்பியமகிழ்ச்சிபூசை சவுசநன்னியமமாமால். (௨௮)
 ஊருவிற்குளகண்மாறி யேற்றிமாலொழிந்திருத்தல்
 சீருறவோங்குபத்மாசனமெனத் தெரிப்பரிந்த
 வேர்கெழுதவிஞ்சியாக்கை யெய்தியவழிபிராண
 னேருறநிறுத்ததன்னைப் பிராணயமென்பர்நூலோர். (௨௯)
 தாங்கருஞ்செபத்தோடாற்றல் சகற்பமாந்தனிச்செபத்தை
 நீங்கியபிராணயரமங் கற்பமாநிகளாங்காரத்
 தோங்கின்றுயர்ந்தகாயத் திரியினையுதித்தமீது
 தேங்கிடமுக்கால்நன்கிற் செபித்தலும்பிராணயரமம். (௩௦)
 விண்டரேசகநன்மூச்சை விடுத்தல்பூரகமதேற்றல்
 கொண்டுளேநிறுத்தல்தன்னைக் கும்பகமாகுமென்பர்
 திண்டிறல்விடையந்தஸ்னி விந்தியஞ்செலாதடக்க
 லெண்டருமறைகள்வல்லோர் பிரத்தியாகாரமென்பார். (௩௧)
 திறனுறவிதைபழுச்சி யுந்தியிற்சித்தந்தன்னை
 நிறுவல்தாரணையதாகு நிமலமாய்நிறைந்தமுக்கட்
 கறைமிடற்றவனைக்கால காலனைக்கருத்துருன்றித்
 திறனுறவேறொன்றெண்ணு திருத்துதல்தியானமாகும். (௩௨)
 புறம்பினுமுள்ளுமெங்கும் பூரணமாகிநின்ற
 திறம்பெறுபிரமந்தன்னைத் தெரிவுறவெங்குநோக்கல்

சிறந்திஞ்சுமாதியாமென் னுணர்த்துவர்சிவாகமாதி
யறிந்தவரிந்தவோரெட் டங்கமாயோகமெல்லாம். (௩௩)

வீக்குமாசனத்தின்வைகி மேதகவிழிகடன்னே
மூக்கினன்னுதியினுட்டி மாயையெழுறுக்கிஞானந்
தேக்கிமிக்குயர்ந்தகாயத் திரியுனிச்சிவகொருப
நோக்கியாவிரப்பத்தாண்டு நுவலரும்பேரகஞ்செய்தான். (௩௪)

வாயுவுங்கந்தமூல வனமுநிர்ச்சல்முமாகி
யாவிரப்பத்தாண்டெல்லே யருந்தவமுயன்றபின்னர்த்
தியினுளுருக்குஞ்செம்பொற் றேகமோடெழுந்துசென்று
மாயிரும்பிரமயோகி யாயினம்வசிட்டவென்னு. (௩௫)

என்றலும்பிரமயோகி யின்னநீயல்லையென்னு
வன்றவனுரைப்பவுள்ளத் தடக்கியசேற்றத்தோடுஞ்
சென்றனனுயர்ந்தஞானத் திருமறைக்காட்டினண்ணி
வின்றதோர்வன்னித்தாரு நீழல்வாயிருந்துநோற்றான். (௩௬)

பன்னருஞ்சிரத்துமீது பன்னிரங்குலிக்குமப்பா
னன்னர்சேர்மூலந்தன்னின் ஞானநாளத்துமீதே
யின்னனுவாதியாமெட் டிதொளாடுஞ்சித்துருப
மன்னியபொருட்டினுப்பண் வயங்கியதொன்றேதென்னில்.

ஆரொளிபரப்பினுறு யிரங்கதிரவிர்தல்போலப்
பேரொளிவிளங்குமென்று குடிலையேபேசுகின்ற
வோரொளிதன்னையாறு தன்னியின்றிலக்கமாண்டு
சேருறஞானச்சாவித் திரியுனித்தவஞ்செய்தானால். (௩௭)

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம். ௧௨௬

இவ்வணமிமையோரஞ்ச விருந்தருந்தவஞ்செய்தேகிச்
செவ்வணவசிட்டன்பாற்சென் றருந்தவந்திருந்தநோற்றியா
மெவ்வமற்றுயர்ந்ததாய பிரமமாவிருடியானே
மொவ்வுதியென்னலோடு முரைசெய்வான்வசிட்டன்மீட்டும்,

திரமுறுதவங்கள்பன்னாட் செய்ததாற்றவசியாடி
யுரனுறவிளங்காரின்றியென்னலுமுவக்காரின்னும்
பிரமமாவிருடியென்று பேசிலனெனவுள்ளெண்ணி
யிருமடங்கின்னநோற்போமென்றுன்னியெழுந்தபோனான். (1)

எல்லையில்சையவெற்பை யெய்தினுனெய்தியாங்கோர்
நெல்லியந்தாருநீழ்னெடிதிருந் தருதூல்சொன்ன
நல்லவாறொழுக்கிச்சாவித் திரியுன்னிநானுநோற்று
வல்லவீரைந்திலக்கம் வருடமும்யோகஞ்செய்தான். (சு௬)

தடம்படுமுலகினுள்ள சராசரமனைத்துமெல்ல
நடுங்கிடநாகநாட்டோர் நாட்டமுஞ்செவியுமுடக்
குடைந்ததோரோதைகேளாக் குரவனையாதிவானோ
ரடைந்தனர்சையவெற்பி லருந்தவத்துயர்ந்தோன்பாங்கர். (2)

ஐயநின்றனைப்போனோற்றார் யாவர்கொல்குருமாய்நீ
செய்தவம்பெரிதுவிக்காய்ச் சிறந்திடும்பிரமயோக
மெய்திலையினியிப்பூவி னேற்றமாம்பவாநிகூடற்
றுய்யமாதலத்துநீபோய்த் துன்னுதியென்றுபோனார். (சு௭)

வேதியனாதிவானோர் வியந்துமுன்விளம்பிப்போந்த
நீதகல்விசுவாமித்திரன் சிவனுருப்பெற்றாங்குப்

போதல்போலெழுத்து தெய்வப்பொன்னியிற்பவாநிகூடு

மாதலத்தடைத்துசங்க மாநிதிர்வீதியினுடி. (சச)

நிவவடிவரமகாபத திரிவிடையிடத்தும்ஞானத்

தவமருஞ்சங்கமேசன் சன்னிதானத்தமேலா

புலமையில்வேதக்குன்றத் தங்கியுயிருந்துபன்னு

னாவலருட்கந்தமூல அகர்த்தமாதவத்தைநோற்றான். (சரு)

முன்னருத்தவஞ்செய்தார்த்து மும்மடங்கதிகமாயிப்

பொன்னகரிடத்தநூறு புண்ணி ப்புத்தேழாண்டு

மன்னிமெய்வருத்திரோற்கு மாட்கியாலுலகமெல்லாம்

வன்னிபோலெழுந்தன்னோன் செய் மாதவந்தகித்ததன்றே. ()

இத்திரைநிவானே சிதையமாடுக்கததோடும்

வந்தனர்வகிட்டன்றன்பால் அழுத்தினர்வழுத்துங்காலை

வந்தனன்முனிபாலெய்தி யருந்தவபிரமயோகி

பித்தமாதலத்தினானு யினியுணக்கொப்பார்யாரே. (சஎ)

புரிதனிபுலந்தவித்தப் புண்ணியாமரின்வந்து

பெரிதுநோத்தலையே பிரமமாங்குடியானு

யந்திணக்கினியேநற்றிலை உருவமிதுங்கடவுளானை

வருதிடென்றழைக்குமுன்னே வந்தமுன்னேவல்செய்யும்(சஅ)

என்றெதிர்வகிட்டல்கூற விலையபிரமயோகத்

தொன்றிணமுனிவன்போத அயகையின்மலர்ந்தகாலத்

தூன்றியமுனிவராகி கச - ராலம்புகுந்த - செய்தார்

பெய்திமாதவஞ்செய்யோரகன் மகிமைவாயினம்பலாமோ.

விப்பிரவிருடிபுலக மேன்கையோன் பவாநிகூடன்

முட்புலககடத்தமூலன் முதல்புனை மூன்றுபோதற்கு

விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம் கஉடு

செப்பமிக்குடர்ந்தபூனச திருத்தியத் தெய்வஞான
வைப்பிடைவதிந்தான்ந்த மகிமைபார் வழுத்தவல்லார். (௫௦)

ஆதலாற்பிரமயோக மருந்தவன் நனக்குநல்லு
மாதலமகிமையார்க்கும் வழுத்திடற் கரிதங்கெய்தி
யாதொருபுருடனேனு மருமறைச்சிலம்பினேற்கிற்
றீதகல்சரீரத்தோடுந் தேவனாய்வினங்கறிண்ணம். (௫௧)

எதிகளாற்புகழுங்காயத் திரிசிலையிருந்துள் என்பாற்
றிதமுறச்சுசியாற்காயத் திரியிலோர் செபஞ்செய்தாலுஞ்
சதுமறையத்திடானந் தான் செய்தபலன்வந்தெய்தும்
பதிதரும்வந்துகாணிற் பாவனராவரன்றே. (௫௨)

சிவவடிவானகாயத் திரிசிலையிடத்திபாரேனு
முலமையின்றுயர்ந்தவட்டோத் திரசகத்திரத்தையுன்னிற்
புவியிடைமற்றைத்தானம் புக்கிமெய்பன்பிற்கோடி
திவியமாயிருந்தகாயத் திரிசெபித்தசூரோரோக்கும். (௫௩)

விதியினாற்செபித்திட்டாலும் விதியின்நிச்செபித்திட்டாலு
மதிகமாம்பலமேயல்லா வற்பமாம்பலமுறாதா
விதுமறையாவன்றவுண்மை பென்றினிதுணர்விரிந்த
முதுநகர்பிறவிக்கானே முறக்கடுஞ் செந்தியாமால். (௫௪)

தென்னியவிச்சுவாமித் திரச்சிவயோகியங்க
ணைள்ளருந்தவங்களாற்றி யிருடிய நகிறையாய்முக்கண்
வள்ளலைப்பரவிப்பட்டுள் வதிந்துபின்புடபான்மேரு
வொன்னொனியடுக்கல்சரீரந்தங் குவப்பொடும்வைகினாலு

பதிகளிற்றிலமோமிப் பவாநியம்பதியப்போல
வதிசயம்பயக்குந்தான மகலிடத்துணதோலிந்த
முதுதவன்பிரமயோகி யாகியமுறைமசொற்ற
கதைபடிபத்திலென்று கழறினன்கருணைக்குதன். (௫௭)

பத்தாவது விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியான

சருக்கம் முற்றியது.

ஆச்சருக்கம். ௧௦ - க்கு விருத்தம். (௫௮.)

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி னோ ரா வ து

த ந் துவர்த் தனஸ்வரம்பெற்ற

ச ரு க் க ம்.

இன்னணம்விசுவா மித்திரஸ்பிரம விருடியாயினசெயலீதிப்
பொன்னகரிடத்துத் தந்துவர்த்தனனும் புரவலன்போந்தருட்சு
ருதி, மின்னொருபாக நாயகனருளால் வேண்டியவரம்பெரித
டைந்து, தன்னிகர்பிறிதில் கதியினையடைந்த தன்மையெ
டுத்தினிதுரைப்பாம். (க)

நுணங்கியகேள்விச் சவுனகர்கேட்க நுவலுவரன்மெரிவருநு
ண்காற், பணந்திகழ்பாந்தட் பஃறலைக்கிடந்த பாரிடைப்பவா
ரிப்பத்தியின், மணங்கமழ்வதரி மூலநாயகனை வணங்குவோர்
மிருத்துவைச்சயஞ்செய்திணங்குமெஞ்ஞானச் செல்வராய்
ட்டி விருப்பதற்கையமொன்றிலையே. (உ)

யாதொருகரும முற்றிடவேண்டி லந்நகரடைந்தருள்வடி
வாம், வேதமங்கலெபங் காளைப்பாவி வேண்டிடினெளிதி
னெய்திமும், மாதலமதனி னிரவிதன்குலத்து மன்னவொரு

உன்முன்வந்து, மேதவேட்ட பொருளெலாமடைந்து வியந்
தயின் பிழைபட்டடைந்தான். (௩)

உன்சுலமன்செஞ் செய்கையைவிரித்தீண் டியம்புதியென்
னவஞ்சுதன், பன்னமின்னுமிழு மணிமுடிவேந்தர் பாவறு
மதிநல்கெழுசுழற்காற், பொண்ணியந்தறைவன் மரபினிலுதி
த்த புண்ணியன்புரந்தரன்போல்வான், நன்னிகரில்லா மாண்
பிஞ்சுறகைசூல் தத்தவர்த்தகனெனுந்தக்கோன். (௪)

நினைபுங்கொடிய பொய்மையுமொதுக்கித் தெண்கடலுடு
த்தபார்முழுதும், வாய்மையும்புகழ்க் தருமமுந் தவழும் வண்
மையுமானமும் பேரறையுந், தாமகவளிக்குந் தன்மைபோல்
வணர்க்குந் தகமைபான் றரியலரென்னும், பாய்மதவேழத் திர
ங்களைச்சாடும் படர்சினக்கோணரிபோல்வான். (௫)

நிமுகன்முசுமுங் கலைமகனாவஞ் செயமகன்புயங்களுந்நிட
மாய், பெருமகன்மனமும் பிறங்குசந்தானப் பேரணங்குதாமு
மென்மேற், நருமகன்காமுஞ் செருமகனருந் தயங்குசெளபா
கம்பின்மாப்பு, மருமயினுவந்து வீற்றினிதிருப்பப் பெற்ற
னனருநதாய் பலத்தால். (௬)

அறத்தவிகதைபு மருத்தவத்தோற்கு மந்தணர்தமக்கு மெய்
உன்பா, அறத்தபேருணர்வி நெருப்படுருத்தா லுயர்நவ
புண்ணியர்சாட்சிம், திறத்தநீன்செழுமுது சீர்மையானுகி சேட
குயிர்நீர்ந்தானித், பொறுத்தபார்ச்சுமையை யாற்றியன்னு
யினாய் பிழைபட்ட தயவானின். (௭)

சொலந்தருமறைது பொருங்குணர்ந்துயர்ந்த ஞாயவன்
செல்பாத்தவாச, குலத்தினிழைத்தோன் தீர்த்தயாத்திரா

தந்துவர்த்தனன் வரம் பெற்றசருக்கம். ௪௨௯

செய் கோதிலான்சைவவாகமநூல், கலைத்திராணார்ந்து தெளிந்துளோன்சங்க கன்னனென்போன்கடும்பசியான், மலைப்புயன்றந்நுவர்த்தனச்சோழ மன்னவன்மருங்குவந் தடைந்தான்.

குடைபயில்காமுங் குளிர்மதிமுகமுங் கோதிலாத்கிருவெண்ணீற்றழகும், விடையவன்படிவக் கண்டிகைபூண்டு விளங்குமுன்னூன்மணிமார்பு, முடையதொல்படிவி னெதிர்வரக்கண்ட வொண்முடிவேந்தர்கோனெழுந்து, முடிமிசைச்செங்கை குவித்தெதிர்வணங்கி முறைமையாலுபசரித்தனனூல். (௧)

தம்பதியொடுமத் தரபதமறையோன்றாண்மலர்விளக்கியப்புனைலை, யும்பரும்வியக்கும் புனலெனப்புறமுழுள்ளாற்சுத்திசெய்திறைஞ்சி, யம்பொருசனத்தி னிருத்தலுமிருந்த வந்தணனரசனைநோக்கி, நம்பியவறனு மைந்தரும்வளமும் நன்மையோவெனநனிவினவா. (௧௦)

முகமலர்ந்தையன் வினவுதல்கேளா முகிழ்த்தசெங்கையினன்வேதச், சிகையுணருரவோய் நின்னருணலத்தாற் சிறப்பெரடுமரசுசெய்திருந்தே, னகமதினவேறு குறைபிற்திலைச்சந் தானமொன்றருந்ததுப்பற்றான், மகவளித்திடுத லறிகிலாதையமைந்தனில்வாழ்வுளேனென்னு. (௧௧)

தானமாகாயஞ் சலதரந்தியிரஞ் சசிமடந்தையர்குணஞ்சாந்தமரநனிகவன மந்திரஞ்சுபமா மங்கலஞ்சொற்பிரசங்கம் பரணியவோடை துறைகரையஞ்சம் பகர்சபையருந்தயிழ்வாணர், பூரிறைபுகழ்ந் கொடைகுலமேலாம் புதல்வனூல்விளங்கிடுமன்றே. (௧௨)

ஆதலானதி நூலொருங்குணர்ந்த வத்தணவடிபனேனினியு
ன், பாதமான்மலர்கள் டிறைஞ்சிய நலத்தான் மைந்தரைப்ப
டைத்தவனானேன், றீததையகன்றே நென்றெடுத்திகைத்துச்
செங்கரம் குவித்தலுஞ்ஈறந்த, வேதியர்தலைவன் சிவன்பத
நினைத்து வேத்தனைப்பார்த்திவைகளிலும். (௧௩)

சங்கலேதவழும் பொன்னினனாட கேளெனச்சாற்றுவான்
றகைகால், கொங்குமண்டலத்திற் காவிரிநதியிற் குளிர்மணி
கொளித்திடுபவாகி, சங்கமஞ்செய்யு நாப்பணிற்கடவுட் டான
மாயொருசிவதலமுன், டங்கதிற்பரமாத் புதவடிவாகி பவதரித்
திருத்ததோர்வதரி. (௧௪)

அலங்குமத்தருவி னீழல்வாய்மறைகட் கனாதிபாய்முளைத்தரு
ன்பழுத்த, விமிக்கமொன்றருணச் சோதியின்ஊடிவா யிருந்த
தாலிந்திரையன்மால், துலங்கருட்பராசன் வசிட்டனாதனத்
தொன்னகர்தன்னை பெந்நாளும், வலங்கொடுவனங்கி மக
ஞ்செய்ததோற்று வதிந்தனர் வேண்டுவவடைந்தார். (௧௫)

நெதிலடிதடந் தருக்களேவந்தக் கடவுள்வைப்பிடைநெடுவத
ரித், தருவதாய்ப்பனைத்தப் பலங்களுக்கொத்தஞ் சாய்னசுய
மாய்வினக்கிடமம், பருவவரவனத்தின் விஞ்சையரியக்கர் வான
பந்தித்தர்கண் மறையோ, ராவகாட்டவர்க ளிருடியர்முனிவ
ராதியோர்நிபிடமாரட்டார். (௧௬)

மூதெய்யுடுத்த வச்சிவதான மூவுலகமும் தொழச்சிறக்கு
மாதலினங்குச் சங்கமேச்சுனை யநியகரயத்திரிசிலையை
வேதவன்கிரியை வதரிமாதத்தருவை மெய்மையால்வலஞ்செய்

தந்துவர்த்தனன் வரம் பெற்றசருக்கம். க௭௩

துதினமுந், தாதவிழ்மலர்சேர் கரைத்திரிவேணி சங்கமப்பினல்
படிதக்கோர். (௧௭)

எண்ணியகருமம் யாதேனுமெளிதி எனத்திமாதவினந்தப்
புண்ணியதலத்தை வீணாவீனிலடைந்து புரவலசங்கமமாடிச்
கண்ணினுண்மணியாய் விளங்கிடும்வதரி காவனக்கடவுளேவி
திடா, ஹண்ணிறையன்பின் வழிபடுவாயே ஹனக்குநற்பொரு
ளுறுமென்றான். (௧௮)

பின்னருமுரைப்பான் பார்த்திபவேதப் பெண்ணொருபாகன
லபத்துச், சன்னிதிரின்று வேண்டினவெண்ணித் தாழ்ந்துநாற்
றெட்டதாய்வலஞ்செய், திங்கிலேதிங்க ளளவையுமியற்று மெ
ல்வையினிலந்தையங்கனியெரன், நன்னவனருளாற் கடைத்தி
டுங்கிடைத்தா லரும்பெறன்மகவுனக்குண்டாம். (௧௯)

கிட்டியதெய்வ வதரியங்கனியைக் கிளர்சுடர்மணிமுடியோ
யுன், மட்டவிற்கூந்தற் கற்புடைமனைவி மலற்காத்தளித்தவ
ட்கருத்தி, பிட்டபினெந்தை யருளிணன்மகப்பே நெய்தூய்யோ
கெனவியம்பிச், கிட்டநான்மறையோ னுசுசெய்திறைவன் சிற
ப்பிளிதளித்திடப்போனான். (௨௦)

(வேறு.)

நானெறியான னிவ்வாறுதுவன்று
போனபின்வெய்ய புலிக்கொடியுள்ள
மானனிவாண்முடி மன்னர்பிராணும்
வானவர்கோளின் மகிழ்ச்சிநிறந்தான். (௨௧)

மந்திரந்தம்மோடிம் மாமறையாளன்
வந்தருடன்மை வழுத்திமெய்யன்பா
லெந்தபவாநி நகர்க்கென்.தெய்தச்
சிந்தைமொருப்படு செய்யகயனானான். (22)

கத்துவாண்பக லுங்கடிமன்றல்
பொங்குபவாநி புரித்திரிவேணி
சங்கமநாயகனைச் சூழ்வேந்
மங்கைமனானனை வடழ்த்துவதானான். (23)

அங்கமொராறு முணர்ந்தவரன்பாய்
மங்கலவோரை வகுத்தகிடைத்திற்
சங்கமகேத்திரஞ் சாரவெழுந்தா
னெங்குமெழுந்தின் னியங்கன்கறங்க. (24)

வேதியர்மங்கல வாசிவீனாக்க
மாதவர்வந்து வெண்ணிறவழங்கப்
போத்தியென்றுயர் புண்ணியர்கூற
வாதலின்மை யகன்றினிதோட. (25)

மாமிகைமந்திரர் வந்துவணங்கத்
தேர்மதமாப்பரி சேனைகள்சூழத்
தாமநாயரன்பயி றண்டடிமாப்ப
நேர்மணியான மீவரந்துடந்தான். (26)

முத்தமணிக்கொடை மொய்த்தபதானை
சேதப்பியங்கலி வைத்திடவானார்

தந்துவர்த்தினன் வரம்பெற்ற சருக்கம் ௪௩௩

தத்தலையின்புடை சாமநாதிகள்

வத்திரமாமட வரர்களிரட்ட.

(௨௭)

இன்னெறியில்லொடு மெய்தியமன்னர்

மன்னனனிக வளத்தெடெழுந்தே

கன்னிமதிர்கடி மாககர்நீங்கிச்

செந்நெறிமேற்றிசை சேரநடந்தான்.

(௨௮)

தன்றிருநாட்டுள சைவதலங்க

ளொன்றும்விடாது வணங்கியுளன்பரற்

சென்றுதனெல்லை கடந்தணிசேரன்

குன்றடருங்குடகொங்கையடைந்தான்.

(௨௯)

வண்டிகடத்தலர் வாயுகுதேற

வண்டிகளிப்பொடு செவ்வளியூதக

கொண்டல்படிந்துயர் குன்றின்முழங்கக்

கண்டிபடிப்பன காமருமஞ்ஞை.

(௩௦)

தேறல்வளர்த்த கறிக்கொடிசேன்காம்

பேறிநறுந்தரு விற்படர்கிற்கு

மீறில்வரைக்க ணிருந்தினிகான

யா நின்முனிக்கற லாம்பல்களுட்டும்.

(௩௧)

ஒர்பொழுதுங்குளி ரூதைபொருமற்

கார்பூகிலாயெ போர்வைகவித்துச்

சார்வுளசெம்மணி யைத்தழன்மூட்டி

யேர்பெறவின்ற வடுக்கல்களெல்லாம்.

(௩௨)

பருப்பதரிடைய பச்சிமகோங்கின்
நிருப்பொலிவவப்படர் செம்பியர்கோமான்
விரூப்பொடுகோக்கியிவ் வில்லவன்மேனாட்
டரீப்பொடுசெய்தவ மேதவமென்றான். (௩௩)

இன்னணமெண்ணி மகிழ்ச்சியினெய்தும்
பொன்னினறுத்துறை வன்புகழ்வேத
மின்னொருபாகன் வினங்கியநண்ணா
வென்னுமரும்பதி வல்லலையையுற்றான். (௩௪)

ஆழிசெடுக்கிரி யாணாயுமம்பொற்
குழிகையுக்கதிர் தோய்மணிமாட
மாழிகையுத்தனி கண்டருண்மன்னன்
வாழியயான மிழிந்தவணங்கி. (௩௫)

(வேறு.)

சங்ககன்னஞஞ்சதுமறைக்குரிசின்முன் சாற்றியதலமீதென்
றவகைடப்பிசின் தடிக்கடிதாழ்த்துசென் றமைச்சர்கன்புடை
குறப், பொங்குதானையைப் புறத்தினிலிருத்திமெய்ப் புகாரொ
தித்தெய்தி, மங்கலஞ்சொல மலரடிவணங்கியம் மாநகரி
டைப்புக்கான். (௩௬)

சந்தாச்செழுஞ்சுண்ணரும் பொரியும்வெள்ளரிசியுந்திருச்
சாமதம், கந்தமும்பனி மலர்களுந்தருப்பையுங் கலவையும்வர
டபிசுநிசு, சித்திபெய்கனாப் டெத்திமெத்தணர் திருத்தெருவ
வஞ்செய்தே, வந்தவானவர் பெருக்கிடுக்கோபுர வாயிலைப்ப
லித்தானும். (௩௭)

தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம். ௪௩௫

பந்துவர்க்கமும் பாவலர்வர்க்கமும் பரந்திருபுடைசூழத்
தந்திரப்பெருந் தலைவர்களுடன்வரச் சாமரைபுடைதள்ள
மந்திரக்கலை மறையவரரசியின் மங்கலவணிராங்கித்
தந்துவர்த்தன மன்னவனன்பொடுஞ் சங்கமக்கரைபுக்கான். (1)

அங்கமாவையுஞ் சுருதியோர்நான்சையு மனந்தருண்மறைச்
செல்வர், தங்கள்வாய்மனு வழிமுறைசங்கற்பந் தனிப்புகன்ற
ருள்வேத, மங்கைபாகனை யுன்னிநற்றுணையொடும் வரன்மு
றைகுடைந்தாடி, யங்குத்தற்பண திகண்முதற்குமங்க ளனைத்து
முற்றியபின்னர். (௩௯)

துப்பிவரப்படுமுறைமணியாதல்போ விரும்பலம்பெரிதியு
மொப்பிலுத்தமமறையவர்க்கறநெறி யுறும்பொருண்முதற்றா
னந், துப்பினிந்துபே ரன்பொடுமருந்தவர் சூழ்வரப்பெருஞ்
சாய்கை, செப்புவோரொடுஞ் சென்றுகாயத்திச்சிலையினைப்
பணிந் தேத்தி. (௪0)

அஞ்சலித்தசெங் கையொடுமுருகிய வகத்தொடுமெழுத்தஞ்
சுஞ், சஞ்சரித்திடு நாவொடும்ஞானரீர்த்தம்பியவிழ்யோடு, ம
ஞ்சரிக்குழல் வேதனாயகிமண வாளன்வைகையசெம்பெரன், வி
ஞ்சுமாலையம் புகுந்தனன்மறையொலி வேதியர்குழுவோடும்.

வேதநாயகி பாகனைமாலயன் விபுதருக்கரிபானைப், போத
நான்மறை முடிகளுந்தொடர்வரும் புனிதனைப்புரங்கொன்ற
சுவாணகை விடனைக்காண்டலுஞ் செங்கனல்மெழுகாவி
யோதநொன் வருகினைக்காங்குவித் தோவியமெனநின்றான். (1)

கடினையொன்றுசெல் காறுமெய்யானந்தக் கடல்படிந்தெழுந்தான்போற், படியில்வீழ்ந்தனன் பன்முறைபரவினன் பண்ணவந்தமைப்பார்த்தெம், மடிகளுக்கபி டேகமாகியவினாந்தாற்றுதினெனத்தூவெண், பொடிபுணரிந்தருள் புண்ணியந்திருக்கையாற் பூசனைசிறப்பித்தார். (௪௩)

முன்னியக்கர்கோன் பூசனையியற்றிய முறையினும்பெரிதாக, மன்னம்மன்னவன் சோடசமுகமனாள் மறைவிதிவழுவாமலென்னையானாடை யிறைவனைப்பூசைசெய்திறைஞ்சிவாழ்த்தினனென்தை, தன்னருட்பெரி தடைந்துவேதியரொடுஞ் சன்னிதிவலஞ்சார்வான். (௪௪)

பிரதமைத்தின மாகியாய்முப்பது பெறலருந்தினங்காறும்விரதத்தைத்தொரு நியமமாய்நினைந்தவன் வேதியர்திரள்குழ்ச்சாதையம்மை முழங்கிடத்தூரியந் தனித்தனியெழுந்தாற்பத்தேரிதருக்கதிர் மரபினுன்றிருப்பிர தேக்கணம்வருகின்றான்.

வலஞ்செய்வான்வரும் போதினிற்றெய்வத வதரியந்தருச்சார்பி, னலக்கொன்புங்கனி யொன்றெதிர்தோன்றலு நான்மறைக்கொடிபாகத், திலங்குமீசன தருளெனவிறைஞ்சினனெடுத்தனனினம்போற், றுலங்குகண்கனி லொத்தினன்மகிழ்ந்தமன் கடர்முடிமிசைவைத்தான். (௪௫)

இன்னபோரு னதிசயங்காண்டலு யிருமருங்குறுநூலோர் மன்னரிற்றனக் கனவினாப்புகழுடை மைந்தன்வந்துதிப்பானென், தன்னலார்சொல வனங்கினல்வேண்டுவ வளித்த

தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம் தங்ள

னன்களிலெவள்ளம், தன்னிலாழ்ந்தனன் வலஞ்செய்துராயகன்
சன்னிதிக்கெதிர்சார்ந்தான். (சௌ)

அருத்தியான்மிக வணங்கினன்றுதித்தனன் னருளடைந்தன
னாகி, கருத்துமுற்றிய பன்னிகைவதரியங் கனியளித்தனன்பி
ன்னர்த், திருத்தருத்தலமறையவர்க்களவறுசெம்பொனவியன்
பாயப், புரத்துவேள்விக எத்தியுசைகண்முதல்யாவையும்புரிந்
திட்டான். (சஅ)

இன்னநீர்மையி னுட்குளான்பின்மிக் கேற்றமாயெழில்
வேந்தன், முன்னர்வேதியன் மொழிப்படிநூல்வழி முறைமை
யுந்தவிராமற், பன்னிதன்ஊடு முப்பதுநீனமுமப் பதியிடை
வழிபட்டான், குன்னரும்பணி யுள்ளமுப்புறம்புமொத் துருற்
துராளினிலேரார்நாள். (சக)

சாலவேதியர் தம்மொடுமருத்தியாற் சங்கமேசனைமூன்று
காலமுந்தொழு தாலையம்வலம்வருங் காலையினருள் தேக்குஞ்
சேலாவென்றகண் மறைக்கொடிதன்ஊடுந் தெக்கணவள
கேசன், மூலமாந்திரு வதரியஞ்சாய்கைவாய் முளைத்தனன்வெ
ளிலின்றான். (ரு)

கண்மென்னவன் கண்கணிர்கலுழந்திடக் கையினொடு
மோலி, கொண்டுமெய்யாய்க் கூச்செறிந்தன்பினாக் குளறிவீ
ழ்ந்தெதிர்நிப்ப, வண்டார்நாயக னருட்குணக்கனித்தலின் னன்
பினுன்பகிழ்வுற்றேந், தொண்டலின்ருலந் தழைத்திடடியந்தரு
கதன்றனையளித்தேமால். (ருக)

தந்துவர்த்தன மன்னவந்தமையிந்தத் தலத்துநீவழிபாடு, வந்
நியற்றவக் துதித்திடிகனகுல வர்த்தனனெனாம, முந்தவைத்
தேம தருளிஞவலலொ முறைமையிற்புரந்தீறி, வந்தவைப்
பிடை பெம்பதம்பெறுதிபன் நியப்பினன்மறைந்தானால். (1)

வேறு.

இவ்வாறமல னிசைத்து மறைந்திடவச்
செவ்வாறுணர்ந்த திறல்வேந்தன் செங்கைகுவித்
தொவ்வாவெனியேனே புன்னடிமைக் காளாக்கு
மெய்வாய்மை வேதவிழுப்பொருளுன் றுள்சாணம். (1௩)

காயாமலர்மேனிக் கண்ணனும் பூங்கஞ்சமலர்
மேயாதுங்காண விமலா வடிவேனேத்
தாம்போற் றலையனித்தென் தன்னைப்பணிகொண்ட
சேயாரும்கேணிச் சிவனே சின்றுள்சாணம். (1௪)

விண்ணுமென்னாய் விரிபுனலாய்த் தீயாதித்
தன்னுருங்காலாய்ச் சராசரமாயெவ்வுயிர்க்குங்
கண்ணபனுத்தீனா காட்டங்களு றிறைந்த
கண்ணபுனடபவரு னாயகிள் றுள்சாணம். (1௫)

பூவேறுகண்ணினொமும் புன்வாய் கிழித்தருளு
மேவேறுகடா பெளியேன் குறைதீர்த்த
தேவாதிதேவா திருண்ணை பிற்றிருக்கஞ்
சேவேறுகடா சிவனோ சின்றுள்சாணம். (1௬)

என்னத்துதித்தா னிறைஞ்சி உருள்பெற்றாய்
பின்னுஞ்சிறப்பாற் பெருமனைப் பூசித்தான்

தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருங்கம்.

கருக

மன்னும்வதரி வலஞ்செய்து மாமறையேரர்க்

குன்னும்பசும்பொன்னொருகோடியரக்களித்தான். (௮௭)

தேசிற்பராசனமைத்த சிவலிங்கம்

பூசித்தருள்பெற்றுப் புண்ணியன யெண்ணரிதா

மாசிப்பெருங்கவச மந்தணர்க டாம்பூட்ட

நேசித்தணிந்து நிருபன்விடை கொண்டான். (௮௮)

பன்னியொடுநோங்கு படைபும்புடைகுழச்

சின்னமொடுதாரை சிலம்பச்செழுங்கவரி

கன்னியர்கள்வீசக் கதிர்வேண்குடைநிழற்றத்

தென்னளகைமின்னை வலஞ்செய்தபுறம்போந்து. (௮௯)

வேதகிரியைவலஞ்செய்து வீழ்திறைஞ்சி

யாதியருள்பெற்றுச் செங்கோடமர்த்தபரஞ்

சோதிபதம்பரசித் துன்னுர்திறமுறுக்கெக்

காதுங்கதிர்வேலான் கரவிரிநாடெய்தினான். (௯௦)

வந்துநகரெய்தி மன்னர்பிரான்வரணுலகத்

திந்திரனையென்ன வரசியற்றியீறிலா

மைர்த்தப்பயந்துகுல வர்த்தனனென்றோமந்

தந்துபுகலையுஞ் சாற்றுவித்தமேம்படுத்தான். (௯௧)

பத்தியுடன்கலைக னெல்லாம்பழுதறக்கற்

றுத்தமனயின்றகுல வர்த்தனனுக்கொண்மணஞ்செய்

தெத்திசையும்போற்ற வெறிநீர்பிறங்குகலை

மொய்த்ததிருஞாலம் புரக்கமுடிசூட்டி. (௯௨)

இம்மமமதுமை பீரண்டுக்குஞ்சாதனமா
 மன்மைசெநியொழுதி ஞானிபாய்நற்றவஞ்செய்
 தன்மைவிலேவேத வுமையொருபால்வீற்றிருந்த
 செம்மலருள்கூட்டத் திருத்தாணிழல்சேர்ந்தான். (கூந)

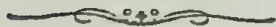
மன்னர்பெருமான்நந்து வர்த்தனவேந்தன்னகரின்
 முன்னவனொப்பிடுத்து முத்தனுமாய்ப்புத்திரனைக்
 கன்னலன்போற்பெறறுக் கதியடைந்தவாறீதென்
 றன்னசியமாதவர்க்குச் சூதொடுத்துரைத்தான். (கூச)

சூதலாலந்தவருந்தலத்தி னுண்மைவிரித்
 தோதலோடார்க்கு முலவாதெம்மீசனையம்
 மாதலத்திற்காண்போர் வறுமைபிணிமுதலாக்
 தீதகன்றுவேன்போலச் செல்வராய்மேம்படுவார். (கூடு)

பதினொராவது தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற
 சருக்கம் முற்றும்.

சூசச்சருக்கம் கச-க்கு வீருத்தம். கூஉஉ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சிருச்சிற்றம்பலம்.

பனிரெண்டாவது

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

செந்திருக்குடி கொண்டுவைகுதிருப்பவாசி புரிப்பிரான்
றந்துவார்த்தன னைப்புரந்தருள் தந்ததன்மைவிளம்பின
மந்தரச்சிலை யொத்தவாகன் மருத்தனென்றொரு வன்கணன்
வந்திவ்வைப்பிடை வெம்பிறப்பின மாற்றுகஞ்செயல் சாற்
றுவாம். (க)

கருத்துமுற்றி! சவுனகாதிவர் கேட்கமெப்ப்பொருள் கை
வரும், திருத்தமிக்குள சூதமாமுனி செப்புவானுயர் விப்பிர
ரருத்தியிற்புக முரியதெக்கண வளனகயம்மதி யதனிடை
மருத்தனென்பவனெந்தைகையின்மரித்துமுன்கதிமன்னினான்.

என்றுரைத்திடுமெல்லேடன்னவ னியல்பனைத்து மியம்பென
வென்றியந்தணர் வினவமெய்யன் விளம்புமுன், டிவி மீதினிற்
கன்றுவெஞ்சின வரியனார காசுரன்கதிர் கால்வட
குன்றமன்ன புயத்தினுனருள் குட்டனந்தகவவுணகே. (உ)

அகமிருந்த வுளத்தினுள்விற லவுணரேறெனுமந்தகன்
மகன்முரன்கெழு தாமவக்கன் மடங்கலேறையானவன்

தமையிப்பெறு பொருள்மருத்த னெனுந்திறற்றகு வோ
செடும், புனைமுரிந்தெழு வடவையிற்செறி புலவர்மேலமர்
பொக்குவான். (௪)

அறமுமேன்மையு மன்புமேதகு மறிவுமானமு மாதியார்
திறமுப்பேரொடு கொன்றுதின்றி தீமைநெஞ்சகளுண்மை
யின், மறமும்வஞ்சமு மன்னுயிர்க்கு வருத்தமும்புரி வான்மிக
கீதநடருந்தவ மறையவர்க்கு நெருக்கமேசெயு நீர்மையான். (௫)

அலைபத்தொறு மன்னியெந்தை பருச்சனைக்குவிலக்கமாய்ச்
சாலவக்கணி மற்றவந்தவர் தமையடர்த்த ரியற்புலா
லாலருத்தல முன்னவெங்கு மசங்கியஞ்செய் தருந்தவர்
பாலடைந்தவ ஈற்றும்வேள்வி படுத்தவ்வாருதி பற்றுவான். (6)

இப்பரன்றியு மும்பர்காக நிருக்கையெய்தி யெதிர்த்தளார்
தம்புடப்பல முழுதும்வென்று தருக்கீவாகை மிலைந்துபொற்
குப்பமென்முலை மாதாரர்கிறை கொண்டுதண்ட மியற்றலா
வப்பொனாரு மெண்டிசாதிப னனைவரும்பய மேய்தினார். (௭)

முடங்குழுவிரு காலவிக்குல மூசுகற்பக நிரைகளைப்
பிழங்கியந்ததன் னதரினிட்டணி பெற்றதேவரை வெற்றியா
லடங்கவென்றா மகனிரைப்பல மதனிலாடல்செய் தறனெ
லாம், கடந்துபாவ புருக்கொடெண்ணில் கடுங்கொலைத்தொ
ழிலிட்டினான். (௮)

செமடந்தை தனக்குவட்டுறை சதமகன்றனை யாதிய
நிசையிருத்தன கடவுண்மன்னர் செருக்கெய்தாற்றல் கிதைந்
துபோய், வகையிலுள்ள உயிர்கோலிம வரைபின்மன்னினர்

வாரீசு, முசைவில்சன்மலி புரமிருந்தட லவுணர் கோணர சா
ற்றினான். (க)

மும்மைசால்புவ னத்துமிந்த முரட்டுகொடுத்தி லவுணர்தஞ்
செம்மலான மருத்தனென்றிடு தீயவள்புரி தீமையால்
மெய்மைசால்தரு மந்தவம்புகழ்வேள்விபோயோழிதாழ்வினான்
மம்மரெய்தி நடுக்கமுற்றன மண்ணும்வானுலகங்களும். (௧௦)

வேறு.

அடுத்திற் கடுமருத் தாசுரன்புரி
கடுத்திற் கஞ்சிவான் கடவுளோரிம
னெடுங்கிப் புறத்தினி னெடித்தாநிநுந்
திடும்பைமிக் கூர்ந்துபின் னிதையத்தெண்ணினார். (௧௧)

குரவனும் பொன்னிடங் குறுகியிங்கிலை
வெருவரு முளத்தவர் விரிக்கவேந்தனும்
புரவலராதிப புலவர் தம்மோடு
மரியநாண் மலர்மகன் வையத்தெய்தினான். (௧௨)

நனிவரு தவத்துறை நாரதாதிப
முனிவரு மினிதவண் முன்னுங்காலையற்
கனிவரு முளத்தினன் கமலநாயக
னினிதவர்க் கருள்புரிந் திருக்கொல்கினான். (௧௩)

இருந்தவர் தாணவனியற்கை யாவையுந்
தெரிந்திட வுணர்த்தலுந் தெருட்டுவானவன்
பெருந்திற லுடையனப் பெற்றியோன்றன
திருந்திறங்கடக்கரி தெம்மனோர்க்குமே. (௧௪)

ஆதலாலவன்முற ணறுத்து நம்மனோர்
கேதமதகற்றிநீர் கிணைம கல்ஞவான்
மாதொரு பங்குடை வரதனையலான்
வாணதவிடுவத்துளிர் வல்லர்பாவனோ.

(கடு)

என்றிசைத் தவரொடு மெகினைப்புள்ளின்மேற்
சென்றான் நன்னுழைச் சேர்ந்துளாரொடு
மின்றிக் வெண்ணிலா விரிக்குட்வெள்ளியங்
குன்றிடை யும்பர்தங் குழாத்திற் கூடினான்.

(கக)

தடங்கொளு மலர்மகன் நன்னொடுஞ்சுர
ரடங்கலுந் திருக்கடை யண்மினார்களைன்
நிடுங்கழகந்திபேர யிறைவன்முன்பணிந்
தொடுக்கிவாய் புனதத்துவின் ரெதுங்கிக் கூறினார்.

(கஎ)

அரிதெதிர் கட்டியெம் மடிகன்கூறலுஞ்
சுருதிமா முடிக்கருந் தோன்றலன்னவர்த்
தருதியின்பென்னலுந் தாழ்ந்துபோயவர்க்
குணசெய்து விடைவினின் முன்னருய்த்தனன்.

(கஅ)

அகணமர்த் திறைஞ்சய னமாராதியோர்
முதமலர் மகிழ்ச்சியா நோக்கிமூல்கூர்
பகவனுங் கண்ணருள் பாப்பினுனெடுஞ்
சகலரை படைத்தவ னிறைஞ்சிச்சாற்றுவான்.

(கஆ)

புண்ணியபுராதன புரிபொற்கொன்றையங்
கண்ணிய பன்னெணமக் கவரப்பாற்கட

னண்ணிய தீவிட மயின்றுநங்களைத்
தண்ணனியாலுயிர் காத்ததற்பாரா. (20)

அருத்தியாற் றுதித்தய னறைகுவான்மறைச்
சிரத்துறைதேசிக திதியின் மைந்தரின்
மருத்தவென்ன் றொருகொடும்பாவிவானவர்
புரத்தையும் புலியையும் பொடிசெய்தானரோ. (21)

தருக்களைப் பிடுங்கினன் தவஞ்செய் வேளர்களை
நெருக்கினன் வேதியர் கிரப்பும் வேள்வியை
முறுக்கினன் முருக்கிதழ் முத்தமூரல்வேற்
றிருக்கர மகளிரைச் சிறைகொண் டேகினான். (22)

பாங்கறு மக்கொடும் பதகனாற்றிய
தீங்கனப்பிலகில தெருட்டினே மலற்
பூங்கழற் புனிதவிப் புரந்தராதியோ
ரோங்கினர் கிகழ்ந்தவா றீதென்றோகினான். (23)

இன்னண மயனிசைத் திடலுமெம்பிரான்
றன்னுளத் தமைந்தவன் தனையகோரமாய்
மன்னியம் மருத்தனை மடித்துநுங்களை
நன்னரிற் காத்துமென் தபயல்கினான். (24)

இப்பெருங் கயிலையி னேற்றமாயொரு
வைப்புள தெமக்கது வதிகாவன
மப்பெருந் தலத்தைக் கடைநீர் போதிரென்
றொப்பிலான் தணிவிடை யுவந்துநல்கினான். (25)

மலைக்கொடி பங்கமர் வரதன்றன்விடை
தலைக்கொடி விபுதருஞ் சசிமணுளனுங்
கலைக்கொடி கேள்வனும் வதரிகாவன
கலைப்பெருந் தரணத்தை கெடிதுசார்ந்தனர். (௨௬)

வந்தருட்காவிரி பவாநி யொன்றிய
சிந்துவீற் குடைந்துயர் தெய்வமாமறைப்
பைத்தொடி பாலைப் பணிந்தவ் வைப்பிடை
மந்திரத் தவரொடு மெழுக்து வைகினார். (௨௭)

மன்னருங் கடவுளர் வதரிவைப்பெனும்
பொன்னகர் வாயிடைப் பொலிந்தகாலையி
னிவிலை யுணர்ந்திடு மருத்தனென்பவன்
றன்னெடும் படையொடிக் தருக்கினெய்தினான். (௨௮)

கெடுத்தினம் பெருஞ்சமர் கேர்கிலாமையா
லடுத்தின வுப்த்திடு மலங்கற் றோளினை
கடுத்தழற் செற்றத்தான் காலனெஞ்சக
கெடுத்திடுந் தோற்றத்தா னனுதினாரோ. (௨௯)

வேறு.

முன்னையிற் கடல்வாய்கஞ்ச முகோத்தழன் நெழுதலபோல
வந்தவன் றன்னெக்காணு வானவர்முதலோர் யாருஞ்
சித்தனை கலங்கிமுக்கட் டேவநீ காத்தியென்ன
வந்தனை செய்தாரந்த வாநெலா மமலன்னைகட்டான். (௩௦)

தொழுந்திரு வதரிமூலச் சுயம்பிர காசலிங்கத்
தெழுந்தன னகோரகுப மெடுத்தெம திறைவன் செந்தீக்

கொழுந்துறழ்சடையுஞ்செக்கர் வதனமும் கொற்றவாகு
மழுந்தும்வெம் படைகளேந்து மங்கையுமாதித்தோன்ற. ()

மெய்யுருப் பார்க்குந்தோறும் வேறுவே றனந்தானந்தங்
கைகளுங் கதிர்கால்சூலக் கடும்படை கிடந்தமொய்ப்பும்
பையரா வரையும்பாத பந்தியும் வதனக்காடுந் .

துய்ய பாதங்கடோறுந் தூக்கியகழவி னூர்ப்பும். (௩௨)

இன்னதோர் படிவமெய்தி யடியரை யினிதுகாப்பான்
மன்னியோர் விளையாட்டுன்னி வந்தனன் வதரிமூல
முன்னவன் பின்னுமுன்னு மூரிவெம் படைகடாங்கி
யன்னவன் மருங்குபூத ரளப்பிலர் சூழ்ந்துவந்தார். (௩௩)

எரிசிகைச் செங்கட்பேழ்வா யெறுழ்வலிக் குறுந்தாட்பூதப்
பரிசனத்தோடு முக்கட் பராபரன்பவாசிகூடற்
புரிமதிட் புறம்புபோதப் பூரியன்றன்னைப் போர்க்குத்
திருகுவெஞ் சினத்தாற்பூதர்தெற்றென வழைக்குமெல்லை(௩௪)

உருத்தமர்க் கழைக்குங்காலை யோசனை யொருநூறெல்லை
யெரித்திடு மிடிபோலார்த்திட் டெழுந்தன னிரைந்துசேனை
விரித்திடுங் கடல்போற்சுற்ற விண்ணவர் நடுங்கவந்த
மருத்தனைக் கண்டபூதர் மாதரா ருருவமானார். (௩௫)

ஒலியர்க் கெழுதவொண்ணா வருப்பொலிந் திலங்கிவீன்ற
பூவைவர் படிவங்காணுப் பொருக்கென வவிர்த்துமார
னேவினிற் துளைபட்டேமார் தெம்முடை யிருக்கைக்கித்தப்
பாவையர்க் கொடுபோய்த் துய்க்கப்பரிந்தன்னபுலவதோரான்

மெல்லெனக் குறுமென்றென்றல் வீசியவசந்தகாலத்
தெல்லையம் மறுத்தலாலே யேக்கறு விரகநோய்கொண்
டெல்லையிற் றோடந்தானந்த வோவிய மன்னார்மெல்ல
மல்லம்மாக்கின் பாங்கர் வந்துதம் படிவங்கொண்டார். (1)

காண்டலும் கால்போற்பொங்கிக் கைதவப்படிவமாய்வந்
தின்னின நிவர்கொலென்னுவெயிறுகின் நெறுழொன்றேந்தி
யாண்டவர் மீதுதாக்க வக்கணத்தகோரூபத்.

தாண்டவமூர்த்தி யந்தத் தறுகணன் வெருவத்தோன்றா. (104)

உதித்திடு மிடைமேலன்பால் யோசனை நீளமாயோர்
கைதப்பெரும் படைவிட்டார்ப்பக் கடவுண்மா முறுவல்பூத்
மதிக்கிற் மட்கத்தோன்றும் வாண்கடர்ப் பருகிகோடி [தோர்
பதித்தபோ விலங்குஞ்ச்தப் படையினைப்பணித்துவிட்டான். (1)

அதித்திறை விட்டஞ்ச்தப் படையையோர் கைதயாலன்னோன்
றதித்தனர் மதிக்கவெங்கோன் றண்ணகைகோட்டிச்செங்கை
தோதித்தோரு பொருப்புமானும் தோமாமெறிந்தா னீனச்
செடித்தலைமருத்தன்மற்றோர் குலத்தாற்சிதைத்தான்மன்னோ.

அந்நிலை புணர்ந்தசோதி யமர்விளை யாடல்செய்வா
றுகன்னிமற் றொருவிற்கோட்டி யுதைவெங் கணையவிட்டா
னய்னவ எதன்மாதற்ற மயேந்தி வம்புதொட்டான்
முன்னவ எழலம்பெய்தான் முடனீர்க்கணையாலட்டான். (சக)

அம்பபந்தா னாறுமத்த யானையைப் பிளந்தான்பின்னு
மம்பபந்தாப் விலாழிதிந்து மாயிரம்பரிபை மாய்த்தா

மருத்தன் கதிபெற்றசருக்கம். கச்சு

னம்பைந்தா லவுணரீரை யாயிரராவி யுண்டா
னம்பைந்தா லொருநாளுழி யரிவிரையறுத்துவீழ்த்தான். (சஉ)
கரும்பொளு லமைத்தநூறு துலாத்திலேரர் கதையைக்கைய
னரும்பொறி விழிகள்கிந்த வடற்கரத் தெடுத்துவேதச்
சுரும்பமர் குழலிபாகத் தோன்றன்மே லெறிந்தானந்த
விரும்பெறுஞ்சாம்பராய்வெந் திற்றது பலருங்காண. (சங)
மறைமுதன் மீட்டுஞ்செந்தீ வடவையின் பிழம்புபோல
வுறுகதிர்ச் சூலமூன்றி யேரசனை நெடுமைத்தாவி
தறைகழன் மருத்தன்மார்ப மகழ்ந்திட வெறிந்தான் மற்றோர்
திறவுடைச் சூலம்வேறு திரித்ததைத் தடுக்கவிட்டான். (சச)

ஆண்டகைபடைபோயன்னோனயிற்படைதுமித்துமார்பைக்
கோண்டவனாவெவனவிக் கிளர்மதிக்குழல்வேணித்
தாண்டவன் திருக்கைவந்து தங்கிய தமார்பாரு
மாண்டவன் றன்மைகண்டு மலர்மழைவருடித்தார்த்தார். (சடு)
மலையெனத் தளர்ந்துசாய்ந்த மருத்தனான் மறைமின்பாக
னிலையயிற் சூலத்தாக மிற்றலான் முற்றுஞான
நிலையினை யடைந்துதிண்கை நெடுமுடிசூப்பித்திங்கட்
கலெழுடி யவனோரோக்கிக் கண்கணிக் கலுழக்கூறும். (சசு)

பாலியே னையநினைகப் படையிலிப் பவாவிவைப்பி
னாவனித்தடு பேறுற்றே னாதலா லறிஞரானோர்
மேயுநின் பதத்தந்தாள வேண்டுமென் பெயரென்றானுந்
தேவநிற் கருத்தல்வேண்டு மெனக்குறை யிரந்துரைத்தான்.

கோடுத்தொழிற் புலையோனுங் குறுகினார் தம்மைக்காக்கு
கேடுத்தகை யாதலாலே நிமலனுமதற்கு நேர்ந்தான்
கேடுத்திதன் மருத்தனாவி லவகணங் கவர்ந்துவெள்ளித்
தடங்கிரி யுய்த்தார்வானத் தருமல சிமையோர் தூர்த்தார்.()

பேயமுற் திராந்துனோர்கன்யாரோனு நினைத்தவெல்லா
மீயுமெம் பெருமானன்பர்க் கெனியவனாதலாலே
மரணவயல் லவுணன்வேட்ட வரமல்கி மருத்துவிங்க
மாபினன் வதரிமூலத் தமர்ந்தரு ளமலமூர்த்தி. (௪௬)

எண்ணருங் கணங்கனோடு மெய்தியவகோரமூர்த்தி
விண்ணவர் வாழ்த்தமூல விலங்கத்துட் புகுந்தானந்தப்
புண்ணிய விபுதரெல்லாஞ் சங்கமப் புனரோய்ந்தன்பா
பண்ணலைப் பூசையாற்றி யங்ககர் வதித்தார்மன்னோ. (௫௦)

அந்தமுமுதலுந்ரு மில்லவ னகோரமூர்த்த
மந்திரமித்த வைப்பின் வைகையோ ரெட்டுவைகல்
சிந்தையிற் கலியராசிச் செபித்திடிற் பவங்களெல்லாம்
வெந்தழிற் பஞ்சாயாக்க மேவிப்பின் வீடுசார்வார். (௫௧)

ஆற்றடிமன்புகூர்ந்திக் காணையை யரசர்கேட்டுன்
மாற்றலர் பகையைவென்று வாகைபெற்றுயர்ந்தவாழ்வா
ரோற்றமிக் குயர்ந்தவிந்த வெழிற்றலப் பெருமையேதஞ்
சாற்றிவித்தகையத்தல்லான் மந்தையோர் சாற்றற்பாற்றோ

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்:

கடுக

மாதிரமளக்குந் திண்டோண் மருத்தனிவ் வதரிசூழ்ந்த
பேரதலர் கமழ்பவாநி புரியிடை யாவிரீத்து
மேதகு கயிலேசர்ந்த விதமிதென் றறிஞர்கேட்ப
மூதருமறைதேர்கூத முனியெடுத் துரைத்தான் மன்னோ.(௫௩)

பனிரெண்டாவது மருத்தன் கதிபெற்ற

சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். ௬௨ - க்கு விருத்தம். ௬௪௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கெமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினமுன்னுவது

சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.

திருத்திதழ் தழுவின்வைகுந் தெக்கணவளகை யென்னும்
 புரத்திடை மருத்தன்பேறு புருந்தது புகன்றோமும்பர்
 தருத்திரு நடுபோற்றுஞ் சக்கரதீர்த்தமாதி
 யுரைத்திடுத்தீர்த்தமேன்மை யுண்மையி னுணர்த்துவேமால்.
 மங்கல மறையோர்கேட்ப மிளவும் வழுத்துஞ்ஞதன்
 சங்கமச்சயம்புழுந்தி சன்னிதிக் கீழ்பார் கற்றைச்
 செங்கதிர்ப் பருதிப்புத்தேன் சிவவிங்கம் பதித்துப் பூசித்
 தங்கதீன் குடபாற்றன்பே ரமைத்தொருதீர்த்தஞ்செய்தான்.
 தருமதி யதனிற்றங்க னுண்மதிச் சடையோன் றன்னான்
 புனையமா வாசைமிக்க பூரணையிவற்றினந்த
 விபனெடுத் தீர்த்தமாடி யிரவிமந்திரத்தாற்செம்பிற்
 குனிதரு கலத்திற்கோதி குளமுதனிரம்பப்பெய்து. (ந)

தக்கணபொழும்புநூலோர் செங்கையி லளித்தாலாக்கே
 வக்கணத் தகவறுங்கு மருஞ்சுரா பானதோடஞ்

செக்கர்வான் கதிர்முன் னான்கு மந்திரஞ் செபித்தத்தீர்த்தம்
புக்கினிதாடுந் தூயோர் பொன்னுலகமர ராவார். (ச)

மயர்வறுமனைத்தோராகி மறைக்கொடி பங்குளோனைத்
தபையொடுந் தியானித்தங்குத் தரக்கதள் வைகொரு
முயர்தரு மெழுத்தைந் துள்ளே யுச்சரித்தொழுகின்வெய்ய
முயலகன் குமரகண்ட முதுபிணி குலையுமன்றே. (ரு)

முன்னவன் கோயில்வைகி முறைமையா லெழுத்தோரைந்து
முன்னினோர் சரீரார்த்தத்தி னெளிவீடு விமானமேறிக்
கன்னல்விற் காமந்தாய்ந்தோன் கைலையிற் கற்பகால
மன்னியங் கிருந்தமீளா மலரடிமுத்தி சேர்வார். (சு)

முதுகிரியேமகூட முன்னவனருளைக்குன்றங்
கதிதரு காஞ்சிகாசிக் காத்தியம் பகங்காளத்தி
சதுமறை வனஞ்செங்கோடு தயங்குகோ கருணத்தான
மதிதரும் பிருகுகன்னம் வளங்கெழு கும்பகோணம். (எ)

மன்னருள் சிறந்தவீம வனந்திரு வானைக்காவல்
பொன்னவீர் புலியூராலம் பொழிலுந் திருவெண்காடு
தன்னியவாருரிந்தத் தலங்கதி மறுமைக்கீயு
மின்னருட் பவாநிகூட லிகத்திலே முத்திகூட்டும். (அ)

தெக்கண வளகையாருத் திரதெரி சனஞ்செய்துள்ள
தக்கவர் தமைக்கண்டன்பாற் றுப்பவர் கயிலைத்தானம்
புக்கினி துறைவரென்றாற் புதல்வதென் புநர்பூசத்தி
னக்கதிர்ந் தீர்த்தத்தோய்வோர் பெறும்பலனைக்கொணாதல்.

மார்சுழி மதியின்மூல நான்முதற் காலின்வானத்
தேர்கெழு பருகிவுந்த வெல்லையிற் புலருமுன்போய்ச்
சூரியநீர்த்தத் தோய்த்தம் முப்பதுதினமுந் தூய
நார்கொடத் தடத்துனாடி யாதவனாமமுன்னி. (க0)

என்னரு மகரத்திங்க ளிரதசத்தமிநாளேழு
வென்னெருக் கிலையிற் சாணம் வியந்துவைத் தறுகுருடித்
தென்னுமக் கதைதூய் வெய்யோன்றிம்புனரோய்ந்துநெய்தற்
கன்னவிற் மலர்தூய்மன்றுட் கடவுளைவழிபட்டுள்ளோர், (க1)

புத்திரபெனத்திராதி பொருவறவுயர்ந்தபோகந்
துய்த்தயின் வீடுசேர்வா ராதலிற் சுடரோன்றிர்த்த
வுத்தமாலையாவ ருரைப்பவ ருயர்ந்தவேதச்
சத்திபகம்மெந்தஞானச்சயம்புவுக் கோனத்தின், (க2)

சூருமணிப்பொன்னியாற்றின் குணக்கிலோர்குரோசந்தன்னி
லொருமைபா லுள்ளன்புறி யுரோமசன் பதிட்டைசெய்தா
னொருசிவகோசமேல்பா லோங்குசன் னிதியதாக்கி
யிருமைபா லிலிங்ககாம முரோமகேச் சுரனென்றிட்டான். (1)

மலத்தைவென் றவன்றாயித்த குநியைமார் கழியந்தத்திற்
சலத்துயர்பொன்னி டன்னிர் சங்கற்ப விதியாலாட்டித்
கிலத்திலக் கதையிலந்தித் திறைஞ்சிடிற் றெவ்வாகூற்றின்
வலத்திறஞ் செழுத்துவானோர்வாழ்த்திட வனமையுண்பார். (2)

வேறு.

சக்கரன் வதியின் றருவின் றக்கணத்
தயக்கோ ரம்பிடு தூர்த்தம்பு

மங்கையை மணிகளர் மார்பினேந்திய
செங்கண்மால் சக்கர தீர்த்தமொன்றரோ. (௧௫)

பஞ்சபாதகங்களைப் படியிற் பஞ்சதைச்
செஞ்சிசி தீத்தல்போற் றீக்குமன்னதிற்
றஞ்சமென் றடைந்தொரு தானஞ்செய்திடி
வஞ்சவே. றொருதவ முஞற்றவேண்டுமோ. (௧௬)

மார்கழி தன்னிலமா வரசையிற்றடங்
தேர்கெழு மிரவிமந் திரத்தையுச்சரித்
தாரெனுங் குடைத்தா னுலையத்தினை
யேர்பெறப் பண்ணிற் வலஞ்செய்தேத்திடின. (௧௭)

உடுபதி முடிபுனை யுருத்திராதியர்
வடிவொடு கைலையின் வைகுவாரநெடும்
படியினை யளந்தவன் படைத்ததீர்த்தத்தின்
முடிவெடுத் தியம்பிட வெவர்க்குமுற்றுமோ. (௧௮)

தொக்கநன் மேடமா மதியஞ்சுக்கில
பக்கமுஞ் சித்திரை நாளும்பைக்கலை
மிக்கபூரணையுமாம் வியன் றினத்தினிற்
சக்கர தீர்த்தமான் தடத்தின்முழ்கியே. (௧௯)

விரிந்தபைங் கமலத்தால் விமலற் பூசித்துத்
திருந்தியங்கப்பிர தெக்கணஞ் செய்தோர்
புரிந்த வெம்பவங்களைப் பொடித்துநித்தமா
யிருந்தமெய்ஞ் ஞானவீ டெளிதினெய்துவார். (௨௦)

வனப்புறு மிடபமா மதியிற் பூணைத்
 தினத்தினில் னேமியங் திர்த்தந்தோய்த்தளி
 தோனித்திடம் வகுனமாந் தொடையிலந்தையம்
 புனத்தறை விமலனுக் கணிந்துபூசித்தோர். (உக)

குலத்தொடுங் கைலையிற் குடிகொள்வார்நறை
 உலர்த்துள வணிபுளா அழித்திர்த்தத்தி
 னலத்தொடு குடைந்துபொன் னளிஞுந்தேர்மிசை
 மலைக்கொடிபாகனா வணங்கிப் போற்றினோர். (உஉ)

தெரிந்துசெய் பவமெலாந் தியவெம்பிணி
 மருத்தினி லவிதல்போன் மாய்ந்துமாசகன்
 ஈருந்தவ முடையரா உளப்பில்போகந்துய்த்
 திருத்துயிர் வீடடைந் தின்பமெய்துவார். (உ௩)

தெய்வநாயகன் றிரு விருக்கைத்தென்றிசை
 மெய்வளரருட்டி னி வேணிசங்கமத்
 துய்யாந்சோதியக் துறையின்மேன்மையை
 மையமில்வேதமே யறையவேண்டிமால். (உ௪)

பொன்னினைக் களவுசெய் புலையர்நாண்மறைக்
 கன்னியர்க்காதல்சூர் கடைஞுந்தேசிகன்
 பன்னிடைபிரிப்புறம் பதகர்பண்பொரிது
 மன்று பிர்க்கொலைபுரி மறக்கொள்தீமையோர். (உ௫)

அந்தணர்க்கேடுசெய் யழிப்பரின்றதாய்
 தந்தையர்க்குறுகணை தந்தபாவிபர்

பைந்தொடியார்களைப் பசுவைக்கொன்றவர்
மந்திரங்களிற்றழுன் மடுத்தகாதகர்.

(௨௬)

இன்னமும் கொடும்பவ மிழைத்தபாவிய
ரென்னினும் பொன்னியு மெழிற்பவரகியு
மன்னமெய்ப் பராசர னமுதக்கேணியு
முன்னியசங்கம முகத்திற் றேய்ந்திடின்.

(௨௭)

சாடும்வெங்கதிர்க்கரந் தடவப்பார்மிசை
மூடுபுன்பணிப்பகை முரிந்தபோலகன்
றேடிடும்பிறவியை யொழித்தநித்திய
வீடுதந்திடும்பலம் விளம்பவேண்டுகோ.

(௨௮)

செப்பரும்புண்ணிய தீர்த்தம்பாவுமவ்
வைப்பிடைத் தனித்தனி வயங்குமாதலா
லப்பெரும் பவரகியா மருந்தலத்தினுக்
கொப்பொரு தலங்கட லுலகிற்காண்டிலேம்.

(௨௯)

தெக்கணவளகைவாய்ச் சேறுமென்றுள
மிக்கதோ ராசையின் வியந்துமூன்றடி
வைக்கினும் வரம்பரி மேதமாமகம்
புக்கினிதாற்றிய புனிதமெய்துவார்.

(௩௦)

குருமணியிடைக்கிடை கோத்தகண்டிகை
பரமனுக்கணிந்தவர் பவனிவரகனந்
திரமுறத்திருத்தினோர் தீபதுபக்கா
லருமைவெண்கவரிகள் குடைகளாற்றினோர்.

(௩௧)

விஞ்சையரியக்கர்கள் விபுதர்குழுவெண்
குஞ்சரமுகைத்தெரளி கொழிக்குந்தண்டிகை
யெஞ்சலின் முனிவர்க ளெழுவர்தாங்கப்பேர
யஞ்சுடர்மணித்தவி சமர்ந்துவைகுவார். (௩௨)

அறம்பயிலக்க ரருமைத்தாதலா
வறுந்திருத் தீர்த்தத்தி னுயர்வுமன்னதே
திறம்பெறு தவத்துள் ரென்றுசெப்பினான்
மறங்கடிந் தருள்வடி வானகுதனே. (௩௩)

பதின்முன்றாவது சக்கரதீர்த்தச்

சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம். ௧௩-க்கு விருத்தம். (௪௦௮)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது

காயத்திரிமகிமையுரைத்த

சருக்கம்.

திருவினாகன் திருத்திய கக்கரதீர்த்த
மிரவிதீர்த்தமென் றியம்பிய தீர்த்தத்தினேற்ற
முரைசெய்தேமினி பெள்ளிய பொன்னியங்கரைவாய்
மருவியோங்குகாயத்திரி மகிமையைவகுப்பாம். (ச)

தனையுணர்ந்தருள் சவுனகன் சூதனமீட்டும்
வினவுவானருள் விரித்திடும் வேதவெற்பிந்த
நனையவார்பொழிற் பவாநிமாநகர்வட ஞாங்கர்
புனிதபூரணப் படிவமாய்ப் பெரலிந்துனதென்றாய். (உ)

சுருதியோங்கு மந்நகத்தென்றிசைச் சுயம்பா
யரிதுதோன்றிய விலிங்கமும் வதரியுணரித்தாய்த்
தெரிதருஞ்சிவ ஞானகாயத்திரி சிலையு
மொருதிருப்படி வேபெனவுணர்த்தினே யுரவோய். (ஈ)

கங்கையாநிய நதிகமலாலய முதலாய்த்
தங்குதீர்த்தங்கள் சிதம்பரமுதலிய தலங்க

னெஞ்ஞமேறிய அருப்பலமனைத்தையு மொருநா
னிங்கொட்ட காயத்திரிசேய்த்திடி லீயும். (ச)

எனவெடுத்தேமக் கெம்பினை யாதலாலந்தப்
புனிதமிக்கா யத்திரிமகிமையைப் போத
வினிதினசத்தியென் றிரத்தவர்க் கெழின்முகமலர்ந்து
ணையிருத்திய கருணையான் கழறுவதானான். (ரு)

திருமறைக்கீர்க் கெண்டரைக் குரோசத்தின் றென்கார்
மருவிலந்தையன் மருக்கம ரிலிங்கத்தென் கீழ்பால்
வரமலிந்த காயத்திரி யேகிலாவடிவா
புருவெடுத்தவ னுறைதலா லுரைக்கவும்படுமோ. (சு)

கீக்கமற்றிடு மகண்டபூரணத்தினை மெடிது
மூக்கென்னுதி முனையின்மேற் பார்வையைநிறுவி
கோக்குமாதவ வியாசனந்தரங்கமாய் நுவன்ற
வாக்குவாணியம் மகிமைபெற்குணர்த்தலா லுரைப்பேன். (எ)

விட்டில்வண்டின மகணமீன் விழைதல்போல் விடையக்
கட்டிலாழ்ந்திடு மிந்திரியமந்தையுங் கடந்த
கிட்டயோயெர் தெளிவுறுமனத்திடை விளங்கப்
பட்டதன்னகா யத்திரி கிளைத்திருப் படியும். (அ)

முந்தவானவ ராசனைமுடித்தலம் புடைத்த
கந்தரப்புகக் கெரியம்மரின் முன்றோன்று
மித்துசேகரற் கடிமைகாவிந்திரத் துய்மன்
கெந்தயன்பொதிந்தயாத் திரைக்கிளிதெழுந்தான். (ஐ)

பாங்கருள்ளன தலந்தொறுந் தீர்த்தங்கள் படிந்து
தேங்கொடென்றலஞ் சிலம்பிடைச் செனித்தினிதொழுதி
யோங்குதரம்பிர வன்னிமாநதிக்கரை யுற்று
ஞங்குநாரத முனிவர னருளொடு மடைந்தான். (௧௦)

வரங்கொண்மாதவந் காண்டலுமன்னவன் வணங்கிக்
கரங்கள்கூப்பிரின் தோத்திரின் கழற்றொழுவடியேன்
நிரங்கொண்மாதவ முன்செய்ததிவ்விய பலமென்
நிரங்கினுன்முனி யாசுகூர்ந் திருக்கையீர் தனஞல். (௧௧)

இருந்தவேந்தனவ்விருடியர் தலைவனைநோக்கி
யருந்தவத்தினி லானிழலிறையன்னு யகிலத்
திருந்தசைவமா தலங்கனிலேற்றமாய்க் கொங்கிற்
பொருந்துசங்கம புரமதென் நற்றிஞர்கள் புகன்றார். (௧௨)

சரிலங்குமத் திருநகர் மகிமையைக் கேட்கப்
பேரவாவெனக் கென்றலும் பெரியவன் மகிழ்வுந்
நூரமல்கிய புயத்தினு யந்நகர்மேன்மை
பாரின்மிக்கது கேளெனப் பரிவொடும் பணிப்பான். (௧௩)

சையைவெற்பினின் றொழுகிய பொன்னியுந் தகைசரல்
தூய்யவெண்டிரைப் பவாரியுந் துகளறக்கூடு
மையினுனத்தின் விளங்கிய வதரிகாச்சிரம
முய்வதற்குயிர்க் குறுதியாய்நுந்த திவ்வுலகின். (௧௪)

வதரியொன்றருள் வடிவமாயிருக்கு மம்மருங்கு
மதாரிக்கண்மா மறைக்கொடி பங்கொடுஞானன்

சுதிரிலங்கிய சங்கமவிலிங்கமாய்க் கயிலை
முதல்வட்பாவர்க்கு மஞ்ஞியாய் முனைத்தவணிஞுந்தான். (௧௫)

படங்கரும் புதற்புப் பரகசரன் பங்கயன்றிருமா
நடங்கமும்புக்கோன் வியாசமாமுனி துருவாச
புரிந்தநீர் வியாசவத மிவரொலாம்பூசுத்
தந்தலம்பெறு தலத்திடைவேண்டின வடைந்தார். (௧௬)

அக்கதிர்ச்சிவ சயம்புவுக் கக்கினிபாகத்
திக்குருத்தது தெய்வகாயத்திசி கிலையா
மிக்கவந்ததின் படுமையை யாதெனவிளிப்பேன்
ஞெக்கவெம்பவப் பிணிக்கது தூய்மருந்தாமால். (௧௭)

அனைத்தாரைம தடைந்தார் குடைந்தகக் கெயரய்த்
தனிவெண்ணீரணிக் தணிதிகழ் கண்டிகை தாங்கி
யினிதவைகொ வெட்டெழுத் தாக்கின் நிலக்கும்
புனிதமகனாக பத்திரிமினைச்செபம் புரியின். (௧௮)

வேறு.

வெவாதுரக்கா எத்தியிசு சரிக்கிலெழுத்துக் கொருகோடி
பலமாம்பாராநெழுத்துக்கும் பலமுமன்ன நலத்ததே
தலமாமதனிபுபவாகித் தனையதனிமம் திரந்தன்னை
யிலையா நனஞ்செற்றாயிரப்பத் தானவுருவாங் கிருந்தாற்றன்.
கித்தியெட்டிம் பிற்றொடரக் கெய்முத்தராய்க் கிறக்கு
முத்தியடைதற்கையமலை மூன்றாந்தேக வைகலவண்
பத்திபதித்துவைகியித்தப் பரமகாயத் திரிசெபித்த
பத்திபேரையரும்பிதவித் துன்பமனுவுந் தொடராநால்.()

பரிந்துவராத் திரியுண்டி யொழிந்துபரமபாவனமா
யிருந்தப்புனிதப் புணன்மூழ்கி யீசம்பரசி மாசின்றி
விரிந்தகாயத் திரியினேமுன் விளம்புப்படித்தாங் கிருந்துசெபம்
புரிந்தடேர்கள் பரப்பிரமப் பொருளிலயிக்க மாவாரால். (௨௪)

தவிசாங்கலைத்தோ றனின்வைகத் தனிக்கனாசி னுனிசிறவீத்
திவசந்தொறுங்கா யத்திரியைச் செபித்தாயிரதா றுருவேற்றி
யவிசுதாற்றித் தினங்கடொறு மொருபோதருந்தி யரியிடபத்
துவசுத்தன்னைத்தொழுவல்லோர்தொலையரப்பரமபதம்புகுவார்

மண்ணோர்யாவ ரெனினும்கவருந்துங் கொடியோயரெருங்
கண்ணாற்காயத் திரிசிலையை வந்தகாணப் பெற்ற்கவலாப்
புண்ணோயகலு மனையதிருப் புணலிற்றோயிற் பொருவிற்ரு
நண்ணுவமல னருணிரம்பு ஞானமேறிய நன்குறுமாஸ். (௨௫)

பரமாங்காயத் திரிசிலையின் பரங்கர்வாணி திருத்தீர்த்தம்
திரமாஞ்சாவித் திரிதீர்த்த மீண்டுஞ்சிறந்த வதின்மூழ்கிப்
பிரபாவுணர்த்தற்கெட்டாதபெருமான்றன்னை யிறைஞ்சுவோர்
கருமாசுசுற்றி வினைக்கிக் கையையடைந்து வாழ்வாரே. (௨௬)

திருந்துங்கடவுட் டிருவாசன் சிறக்குக்காயத் திரிசிலைமட்
டிருந்து தவறோற் றுடைகின்ற னிமவான்மடந்தை பிறவீக்கு
மருந்தாமர்த்தத் தானத்தை மருவினோற்றுச் செங்கோட்டுப்
பெருந்தண்மிரிசா சேர்வலம் பெற்றாளுலகெல்லாம்பெற்றான்.

நலங்கொண்கமல மகன்கேள்வன் காயத்திரிநீர் னனிமூழ்கி
இலந்தைவிமலற்பூசித்தங் கையையோர்போற்ற வினிதிருந்தான்

பலங்கொலிரவி குலராமன் வந்தமகிழ்ந்தப் புனன்மூழ்கிச்
கலங்கொலிலங்கைவிராவணனைத்தடிந்துகிதைதனைமீட்டான்.

பந்தியானோர் வந்திண்டிக் காயத்திரிநீர் மகிழ்ந்தாடிச்
சுமந்தர்தம்மை யுயிர்த்திலுவார் மறங்கூர்விடமு மருந்தாமா
வந்திலைமை மறைகெடுத்தினைத்ததாமில் திராத்தும்ம
கிதைதெளிதி யெனத்திகழ்த்தி மீட்டுத்தெய்வ முனிசுறும்.()

பேலாய்வீனக்கு மதிசுலத்து வேந்தன்விசையன் வியாசனிடை
நூலார்துரோணன் பீழியனை முதலாய்நுவன்ற நரபால
பேலாவவரை வெல்லுமா நெய்வாநென்ன வியம்பாறை
பேலாய்வகுத்தமுனிதெரிந்து எவிலவான்விசையாயப்புறவே.

கொங்கிற்றெய்வ வதரிவனங் குறுகிச்சவக மேச்சுரினை
யவகுப்போற்றித் தென்கிழ்பா லவிருங்காயத் திரிநீர்த்தந்
தக்குமதனிற் குடைந்தாடிற் சைவசரசு நின்னெண்ணம்
பங்கமின்றி முடிக்குமெனப் பகர்ந்தான்வேதம் பகுத்தமுனி.()

பணித்தநீர்மை கேட்டசிலைப் பார்த்தனெழுந்து பவாங்கூரை
மணத்தவதரி சிறுந்முனைத்த மழுவலானை வழிபட்டந்
கணித்தினமன்கா யத்திரிநீ ராடித்துரோணன் முதலோரைக்
கணத்தின்பென்று ஈடல்குழந்த வகிலமுமுதங் காத்திட்டான்.

பெயராளியன் திருமமத்தன்சிறந்தவதரி வலம்புக்கு
மலையாரணங்கின் மணவானன் மலர்த்தான்வழுத்தித்தென்கிழ்
வல்லயாங்காயத் திரிநீர்தேயந் தங்கணரிதாந் தவநோற்றுப் பா
மலையாபெயர் செஞ்சிபி னெழுதுபெற்றின்புற்றிருந்தான். (கக)

காயத்திரிமகிமை யுரைத்த சருக்கம்.

அ.சுரு

ஆதலாலத்தலமகிமை யனப்பில்காயத் திரிமகிமை
யோதற்கரிதுவேதொரி யுண்மைபதினும் பெரிதாமென்
றேதங்கடிந்த நாரதன்பண் டிசைக்கவோர்ந்திந் திரத்தும்மன்
போதமகிழ்ந்துய்ந்தன னென்றுபுகன்றான்முனிவர்க்கருட்குதன்
பருதிமதிசுமுலகினைடைப் பவாநிகடற் பதியுண்மை
பெரிதென்றுரைத்தமுனிவோனைப்பின்னுமுனிவர்வினவுவார்
சுருதிமலையின்பெருஞ்சிறப்பைச்சொன்னியென்னத்துகளுந்
த, புனிதமுனிவர்குழாங்கேட்பச் சூதன்மீட்டும் புகலுவான். ( )

பதினான்காவது காயத்திரிமகிமை யுரைத்த

சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் பதினான்குக்கு விருத்தம்.(எசக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
வேமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ந ி னை ந் தா வ து.
வேதகிரிமகிமையுரைத்த
ச ரு க் க ம்.

ஊமபிறெய்வ வதரிச்சிவபுரச்
செம்பகாயத் திரிசிலையுண்பையை
யுய்யகண்ணி தோதினமொப்பிலாத்
தும்பேதகிரிப்புழை சொல்லுவாம். (ச)

அதன்வரன்முடி கோக்கிச் சுடர்வீடுஞ்
சாதமோகச் சவுனகன் கேட்குமுன்
வேதவெற்பின் விழுமிய மென்மைசற்
செுதினும்விரித் தோதுதி யின்னெரு. (உ)

அந்தமோக விருடியர்க் கென்றருட்
குன்றன்ருணமைக் குருணாத் தீர்குளிர்
புற்றுசோலைச் சுருதிக்கெம்பதின்
வென்றவேற்றம் வினம்புதற்கொன்னுமோ. (ஈ)

அந்தனாந்தருணப் பானருட் குகன்முன்
பித்தித்தும்புத் தேழின்மாழுனி

சின்னையீக்களி கூரத்தெருட்டிய

சந்தவேத சயிலப்பெருமையை.

(௪)

மாற்றருந்திண் மதுகை யிடவரென்

ரூற்றன்மிக்க வவுணர்கள் பண்டையிற்

ரோற்றினுருல குஞ்சுரர் யாவருங்

கூற்றைவேருயி ரிற்சுலைந் தாரரோ.

(௫)

பொற்றருக்களைப் போய்ப்பறித்தும்பரை

வெற்றிகொண்டு விரிஞ்சன் மனோவதித்

குற்றடர்ந்தங் குடர்சது ராரணம்

பற்றிவெய்திற் பறித்தனரேகினார்.

(௬)

மருமலர்க்கண் வளர்பவன் மாரகர்

பொருமியேங்கப் பொருக்கெனக் கொண்டுபோய்க்

கருமனக்கொடுங் கண்டகர் கால்கினர்

பருமகோததிப் பாதலத் தெய்தினார்.

(௭)

அருமவேத மவுணர்கொண் டேகலு

மொருமைமைய ரொழுக்கமும் வேள்வியுந்

சருமமுந்தவ முந்தனுழ் வைதிக

கருமமுந்தனி போய்க்கடற் புக்கதே.

(௮)

அருகனேபர மாமென் றதைதருந்

திருகுநூல்பல தேர்ந்திடு சாக்கிபர்

கருகிருட்சமை யங்கதித் தேக்கனும்

பெருகியோங்கிப் பிறங்கிய தாரரோ.

(௯)

தண்ணந்தாமரை தங்கயன் பரற்கட
 னண்ணியெண்ணரு நாகணை மேற்றுயில்
 பண்ணவற்புகழ்த் தின்னபரிசெலா
 மண்ணாந்தவற் கோதிவழுத்தினான். (௧௦)

வருநிறத்து மதுகை யிடவரைப்
 பொருதுவென்று புகழ்மிகு வேதம்யாந்
 தருதுகின்வயி னஞ்சலை தண்ணாரூப்
 பெரிதொழுக்குமெம் முந்திபிறந்துளோய். (௧௧)

எனவுரைத்தெழுந் தெய்தினன் கற்பக
 வனம்வழுத்து வதரி வனத்தினைக்
 கனிவினாங்க ணிலந்தையின் கண்வளர்
 புனிதினாத்திருப் புகை திருத்தினான். (௧௨)

நச்சராவணி நம்பனருளினான்
 மச்சமாடி மகோததி யிற்புகுந்
 தச்செருக்கரை யாவிபுண் டந்தணர்க்
 கிச்சைநான் மறைபைக் கவர்ந்தெய்தினான். (௧௩)

கோத்தநான்மல ரண்ணல் பொருட்டற
 முகித்தநான்மறையோர்பொருட் திம்புகழ்
 கொத்ததெய்வச் சுருதியைத் தாயர்பாற்
 கொத்தநான்மலர்க் கொம்புறை மாப்பினான். (௧௪)

கலிதெரித்தறங் காப்பவர் வேதங்க
 டலிதெரித்து டெக்குந் தருதியா

வேதநிரிமகிமை யுரைத்த சருக்கம். ககாசு

னிலைதெரிந்திலர் நீளிற வண்ணனைத்
தொலைவிலன்பிற் றுதித்தலுந் தோன்றினான். (கடு)

விரைவினங்கண் வியாசன்படிவமா
யுருட்டைந்தவி ரொண்குட ராழியோன்
மருவலார்த வதரிவனத்தடைந்
தரிவைபாகத் தமலனைப்பூசித்தான். (கக)

நாண்டிமூல விலிங்கச்சயம்புவை
யாண்டுநூறன வுஞ்சிறந் தன்புளம்
பூண்டுபூசனை செய்யப் புரார்தகன்
நாண்டருஞ்குட ராயெதிர் தோன்றினான். (கக)

பாசமற்ற வியாசனைப் பார்த்துநீன்
பூசனைக் குவர்தே மிப்புரிதனக்
கேசிலுத்தர பாகத்திருந்திந்
தேசினிற்றிகழ் சாய்கைச் சிலம்பரோ. (கஅ)

அப்பொருப்படைந் தாரண நான்கையுஞ்
செப்பமாகத் தெருட்டி யுயர்ந்துளோ
ரெப்பயன்களு மெய்த வளித்தியென்
றெப்பிலாணருட் போத முதலினான். (கக)

அருளடைந்து வியாச னுள்ளன்பினுற்
தெருளினுத்தர திங்கன் மறைக்கிலம்
பிருளறத்து விளங்கல்கண் மண்டினான்
மருளுளத்தர் மயக்க மகற்றவே. (20)

வெறு.

வென்றைம்புலனை வேறுத்த வியாசன் றரக்கர சனத்திருந்து
 பெயர்ந்து சடைமோன்கழுவன்னிப்போதமிக்கமுனிவரொடு
 மோன்றுப்த தலைகால் தெரியாது திரிந்துவிரிந்தவொருபெரிய
 குன்றாகர மாய்க்கிடந்தகோதின்மறையைத்தனிமோக்கி. (௨௧)
 மன்னுமீத மறையையனுவரக்க்கரண்டம் பிரச்சினமென்
 னின்றவூன்று வகைபாக்கி யவற்றைகாற்பங் குளுற்றியதே
 தென்னினிருக்கோடெகர்சாமயிம்பற்கரிதாமதர்வணமென்
 றன்னரன்பரந் பகுத்ததனை யந்தனாளர்க் களித்திட்டான். (1)
 சத்தமுனிவன் றரக்கொண்ட தூயமறையோர் தொல்குருதி
 உத்தியான பரராஜித் தருமமனுவர் தவிராமற்
 சேதநிலகூடர் தாந்நிமகஞ் செய்தபுலியிற் சிறப்புற்றார்
 முத்தமோக முனிவரெலரத் தத்தலியம முயன்றிருந்தார். (2)
 மாதோர்பாசன் றிருவருளால் வியாசன்வந்து மறைமான்னைப்
 பேதாபேதத் தெரிதந்நூர் பேணப்பிரித் தக்கொடுத்ததனால்
 பேதாசலமென் றனையதிருவெழ்புக்குயர்பேர்வந்ததென [மை.
 யோதாமுனிவர் மீட்டுமதேந் துரைப்பானந்தப்பொருப்புண்
 செங்கண்மாய நவதாரஞ் செய்துநொறு மிச்செழுமறையின்
 பெருமையொன்று பூசித்துப்போவாம்புத்தேன் பெருமான்முன்
 வெங்கணநிலகூடர் விருத்தியனை வென்றவெய்ய பிரமகத்த
 யவகணடைந்து பூசித்து நீங்கிச்சுயற்க மளித்தனனால். (௨௫)
 சந்தைநம்ப வாய்முறையாலனைநதமென்னைவருள் செய்வான்
 முன்னமுறையே சந்தானவருள் பூசித் தடந்தேரன்பிருத்தியனை

ன், ஹன்னற்கரிய கொடியதிறலொருவனளவில் தவமாற்றிப்() பொன்னிற்பொலிந்த நகர்முதலாம்புரங்கன்யாவுட்பீடித்தான்.

கண்ணாபிரத்தோன் முதலாய் கடவுளோர்பாற் கடலிண்டித் தண்ணூர் தழுவங் கழுகிருத்தோட் டாமோதரன்பாள் முறையிட்டார், மண்ணோடி யாலளந்ததிருமார்பன்மகிழ் துவரமருளி விண்ணோர்பெருமான் தனக்களவில்வீரங் கொடுத்துவிடை கொடுத்தான். (௨௭)

மருந்துறுகரும்புலவர்பிரான்வரம்பெற்றெழுந்தவிருத்திரன் போ, யிருந்துதவஞ்செய்யிடநாடியின்படித்தடக்கைகவிடைச்சுடர்போல், விசிந்தவயிரப் படையாற்கண்விழியாதிருந்த விருத்திரனைக், கரந்துகொம்பா ரிடைவீழக் கடிந்தான்குருதி கடலேற. ()

ஆயகாலெப்பிரமகத்தி யாகண்டலனைச் சுற்றிடலும் பேயினுழன்று தான்புரக்கும் பெருநாடிமுந்து பீசியனா பேயுமுறக்கமாகார மின்றியுலகத் தெண்ணிலாத் தூயதலங்க டொறுஞ்சென்று சுற்றித்திரிந்துத் தீர்விலதாம்.())

பொருப்பையிறகு தடித்தவனோர் வருடம்புவைவலஞ்செய்து மருப்பமினுநீங்காமையினுடைந்தான்முன்செய்யருத்தவத்தாற், நிருப்பவாநீகடலெனுந் திருமாககர்வாய்ச் சக்கமமா மருப் பொன்னதயிற் குடைந்திலந்தை மருந்தைப்பிண்ணுவழி பட்டான். (௩௦)

வேதகிரிமைத்திசுந்தினைம்போய்வலஞ்செய்திலந்தைவிமலன்றன், பாதம்பரசினுறுமகம் வியாழப்புத்தேன் பணித்தருளா

லோகம்வண்ண மாங்கெற்றப் பிரமகத்தியொழிந்தியான்
 போதந்ெடம்பாதெனக்கேட்பப்புகல்வான்புலவரநுங்குரவன்
 பூயற்கணாய்மின்னுர்பாத் பூப்பாம்ப்புனலுட் பேனமாய்
 மாவந்தருக்கானிடம்பிடுனாய்வகென்றகற்றிப்பின்னருந்தன்
 னுவீர்பகர்வான் கருப்பமுறு நக்கைமார்கள் மதிபத்தி
 னுலம்புதல்வந்பெறுமளவு மனோந்தாடவரை மருவிடுக. (௩௨)
 தொடர்ந்ததக் குழிதூர்ந்தமேவத்தொடர்ந்துகுடாரத்தால்
 வெட்டுத்தருமத்தனமுத்தோங்கிமென்மேல்வளர்கவெனவெவ
 ர்க்கு,மிட்டமுறவிட்வாறுபணித்திமையோர்தலைவனொடுஞ்செ
 ள்று.சிட்டர்பரவும்வேதகிரி பணிந்துதெய்வப்புரஞ்சேர்த்தான்
 ஆகலாவிடவதரிவளத் தமலன்றனக்குத் தரதிக்கின்
 வேதவோங்கந் திருமகிமை யிட்வாறென்று விரைகமழுந்
 தாதார்தொடையித் திரத்தயம்மன் தனக்குமிகாராதமுனிவ
 றெந்நொன்றுமந்தோர்க்குச்சுதமுனியிந் குணர்த்தினான்.

பதினோத்தாவது வேதகிரிமகிமைச் சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கடுக்கு விருத்தம்.(௪௪௩.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ன ரு வ னு

பிரமாவுக் குபதேசித்த

சருக்கம்.

மாதவவேத வியாசன் வழத்தும்
வேதகிரித்திரு மேன்மை யெடுத்தின்
டோதினமோதிம வூர்தி தளக்குச்
சோதிமெய் யுண்மை தொகுத்த துரைப்பாம். (௧)

உத்தமருக் குயர் குதனுரைப்பான்
பத்திமையிற்பயில் பான்மையர்கட்கு
முத்தியளித்த பவாரியின் முன்னாள்
மெய்த்திருவேதன் விழுப்பொருள் பெற்றான். (௨)

விரித்ததை யோதுகி வேதியவென்னு
வுரைத்திடுவான்முன் னுயர்ந்தவி தாதாத்
திருத்திகழ்கின்ற திலோத்தமை பென்னு
மருத்திகண்மின்னை வருந்தி யுமைத்தான். (௩)

காலியினம்பிஹ கர்முக மொண்கண்
வாடிததற்புரு வம்பகர் னபம்பொன்
தேயியமன்ன இருப்பொலி வான்மேல்
மாபியஞ்சுமுகன் மையலடைந்தான்.

(சு)

தன்றனிலானவன் மிததய வில்
ஞென்றியபேசக முருற்ற தினைஞ்ஞ
மன்றல்செம் போதன் மயங்கினனென்றால்
வென்றதை யாவர்விலக்கிடவல்லார்.

(சு)

பங்கமில்லேன்மை பரும்புகழ் மேன்மை
வங்கனமான முதற்பலயாடித்
தங்கியவெத்தகை மைத்தவர் கட்டு
மங்கையாணையின் மாங்குறு மன்றே.

(சு)

மட்டவிற்பங்கயமன்னன் மின்னைத்
தொட்டதெழுநாள் தொன்னிலைபாறக்
கிட்டனமைத்த சிஞுட்டிகள் வேறு
மட்டதன்மை யுணர்ந்து பயந்தான்.

(எ)

இத்தொகுற்ற மிழைத்தது வேறே
செத்தனமார்த்திய மிற்றில் விசன்
பக்தியினிக்குதல் பன்மெனையோன்
பக்தியன் பானி புத்ததை யடைந்தான்.

(அ)

சுவனமாதிரி புண்ணிய கவப்பிற்
சுவனமாவென மரப்பொருளான

பூவனமாவென வீழ்ந்து புசுழ்ச்சம்
பூவனமாதன பூம்புனலாடி.

(௧)

அஞ்சனவண்ண மிடற்றனைநூலா
தஞ்சனவண்ண மருச்சனை செய்தா
னஞ்சனவண்ணகை மாரலராலே
யஞ்சனவண்ண நிவேதனமாற்றி.

(௧௦)

பலங்கொண் மனோவதி நன்னகரமேலாம்
பலங்களு மிட்டொளிர் பன்மணியேறுங்
கலங்கண் மிலைந்து கரங்கள் குவித்து
வலங்கொ டிடைறஞ்சி மகிழ்ந்துதுதிப்பான்.

(௧௧)

வேறு.

மூப்புரமொருங்குசெந்தீ மூட்டிய நகையாய்போற்றித்
துப்புறஞ்சடையாய்பாற்றிச் சுடர்விடுஞ் சூலபோற்றித்
கப்பிணர்வதரிமூலக் கறைவிடற் தமலபோற்றித்
தற்பரபரமானந்தச் சங்கமேச் சுரனேபோற்றி.

(௧௨)

அரியநான்மறையுமோரா தங்கமுமுணர்ந்த சைவப்
பெரியவரிதையக்கஞ்சப் பீடிகையினிது வைதும்
பரிபுரப்பாதபோற்றிப் பராபரப்பெருளே போற்றித்
தரியலுப்புரமூச்சுறட்ட சங்கமேச்சுரனே போற்றி.

(௧௩)

ஆதியேபோற்றிமுக்க ஞானவடிவ மின்னாள்
பாதியேபோற்றித்தெய்வப் பவரிநாயகனே போற்றிச்
சோதியேபோற்றிவெற்றிச் சுடர்மழுப் படையாய்போற்றித்
தாதிவர்கொன்றைவேணிச் சங்கராபோற்றி யென்னு. (௧௪)

மறைகனாலனத்தொளி வழுத்தலும் வதரி மூலக்
கறைமீடற்றமலங்கோடி கதிரென வுதித்துமுன்னு
னெந்தெவ்வண்டசெய்வா யிருடியை யினியமுத்தி
யுதிதொரதனைரோக்கி யருள்செய்வானுலகமுய்ய. (௧௫)

பரிதெனவிளங்குபஞ்சாக் கரத்தினை யலரிண்வைகும்
விரிமறைக்கெழுவன்பாக்கு மேன்மையா லுபதேசத்தைப்
புரிதிரென் றருளியெம்மான் பேரதனைப் பார்த்து ிப்போய்த்
தெரிதவந்தப்பாவண்மை தெளிதியென் றருளிச்செய்தான். ( )

மடலவித்தடிப்பூஞ்சேக்கை வானவன் றனக்கிவ் வண்ணங்
கடல்விடமயிள்ளோன்கூறி மறைதலுங் கலைமின்கோமான்
விடையமற் றிருந்தோர்பாங்கர் விழுமியவெழுத்தஞ்சண்மை
புதிதுடையுள்ளமொன்றி யுணர்ந்தன னெழுந்துசென்றான். ( )

முன்னிலைமின்றானித்த முளரியான் முளரிபாபன்
நன்னிடைவத்துசெம்பொற் கலசாரளத்தி னுன்போ
யுன்னொழுகையைத்தேற லகவுடைத் தெழுந்துதோன்றிப்
பொன்னைலப் பொருட்டின்வைகிப் புவனங்கள் படைத்தான்
முன்போல். (௧௬)

விரிந்தமுக்குணத்தரின்ற முதற்குணவியற்கைத்தாபிப்
பரித்தருளினதத்தவேச பாரகன் பலவேருகி
யிருத்தே றொட்டிமாறு திடற்றலுங்குலவாட்பப்
தேரிடதல பதனாற்சிந்தை தேரிலானெண்ணமிக்கான். (௧௭)

எல்லையில் சிருட்டியாதி பேணையகருமம் யாவு
எல்லவாய்ப்பல்கவேத ஈராகிபாகம் வைகு

தொல்லரும் பவாநிகூடற் சோதிதன் கடைக்கனோக்க
மல்லது வேறின்மெய்னு வாணவ கீங்கியுன்னு. (20)

புண்ணியப் பொலிவாய்கின்ற தெக்கண வளகைப்பூயி
நண்ணியங்கரிது கோற்று நாயகனருள்பெற் நிந்த
வெண்ணருஞ் சிருட்டியாதி யியற்றுது மென்றுமீட்டிந்
தென்றையவன்பவாநித் திருநகர் வந்துசேர்ந்தான். (21)

மன்றலஞ் சருதிவெற்பின் வைகொன் பின்னரந்தக்
குன்றிதுக் கிரண்டதாய குகோசத்திற் றென்பால்வைகுந்
தென்றல்குழ வதரிக்காணிற் சிவபரஞ்சுடர்க்குத் தென்மீழ்ச்
சென்றான் பிரமன்கராயத் திரிசிலைத் தானந்தேடி. (22)

வேறு.

சரசுநிகராயத் திரிநீருமலமாய்த் தழைத்தசாவித்திரியென்றும்
விரைசெறிதெய்வத் தீர்த்தமோர் மூன்றின் விதியுழியாடிவெ
ண்ணிது, விரைசெறி வெண்ணூன் மாப்பினுநான்கு கீமல
வாண் முகத்தினும்விளங்கப், பரசுநிகரனைக் காலமோர்மூன்
றும் சூசித்தான் பழுத்தமெய்யன்பால். (23)

பன்னருங்காலம் வதரிகாவனத்திற் பசுரருத்தவஞ்செய்தான்பி
ய்னு, மன்னமென்னடைபாள் பங்கனைவுருச்சி கத்திருத்திக
ளிலவிருந், தன்னிகரில்லாப் பூரணத்தினத்துச் சகத்திரந்தாம
சைமலரா,வன்னருஞ்சுருதி மந்திரநாவா வுச்சரித்தருச்சுநெபுரி
ந்தான். (24)

மறைகளாற்றித்தா னுட்டமோரெட்டும் வழிப்பொழுதா
ந்தக்கண்ணிர்ந்த, துறைகளானைந்தான்சோதியேசருதித் தோ,

கைமோர் பாகம்வீற்றிருக்கு, மிறைவனையடியே னிணைத்தி
டுத்தற்ற மனைத்தையும் பொறுத்தியென்றுரைத்துத், தறிபடும
ரம்போல் பித்தலுந்தயவாற் றரித்திலன் சங்கமமூர்த்தி. (௨௫)

இரங்கியம்மூலச் சயம்பினின்றெழுந்தா னிரவியோர் கோடி
போலெதிரே, காங்குவீத்திரந்த கமலனைத்திருக்கைக் கமலவா
ன்மலரின லனைத்து, வரங்கொருஞ்சிவபஞ் சாக்கரமூலமந்தி
ரந்தனையுபதேசித், தரங்கினர்குலப் படையினுனருள்செய் தமல்
மாவிலிக்கத்துட்புகுத்தான். (௨௬)

கஞ்செழுத்தன்மை யமலனுங்குணர்த்தப் பெற்றவனமலமா
ய்வினங்கு, கொஞ்சினனாகி மனோவதியடைந்து தன்றொழினியம
த்தினின்றான், பஞ்சபாதங்க னெண்ணுமிந்தனத்தைப் படுத்து
தான் பொடிசெயுமந்த, வெஞ்சலிலோரைந்தெழுத்தினதுண்
லமர்க்கையுரைத்திடவேண்டும். (௨௭)

புத்தாதனம்புண் டசக்கியோரார்ப்ப் பொருவருமோரிடத்தி
ருத்தல், காதாவொடுமைந்தெழுத்தினையறிந்துக் கரித்தருந்திரு
புத்தெற்ற, வேதருநூற்றெற் டயிரம்பதினா யிரமுறையில
படுமோர்கோடி, போதமேற்பெருக்கார்ப் பலந்தருமித்தப்
புத்தலியத்தலத்தமேன்மையினால். (௨௮)

ஞானத்தணித்த சண்டினையுண்டு நலங்கொள்வதெழுத்தை
யுத்தொதி, மானதமுதக யாற்றியுமந்த மகாபலமுத்தினையக்
கொடுத்த, மானதலித்த மானதமுதக யாற்றினோருமுனி
வரார்த்த, தான்கித்தித்தி நித்தமாய்ச்சேய் முத்தராய்த் தலை
மைபெற்றருட்பார். (௨௯)

இன்னறிரிந்த மானதபூசை யியற்றினோராய்திய பலம்யாம்
பன்னுதுங்கேணி மன்னவவென்று பகருவான் கலிங்கதேசத்
தின், முன்னொருநாளி லிலிங்கியென்போனு முதுவீருடாகிய
வனும், பொன்னவீர்கண்டி பூதிமேலாவல் பூண்டினோர்
புனைந்தணிந்திருப்பார். (௩௦)

செத்தினும்கா துஞ்செழுந்திருக்கனத் துந் திசுத்தருவானினுண்ட
கரத்தினுங்கண்டி வேண்டுகெறிய பரியனகனிவொடும் வளை
ந்து, விளைச்செழும்பூதி தரித்தவராகி வியப்பொடு முறைகு
வா ரொருநாண், மருச்செறிந்தாவனத்திடையடைந்துவருவி
னையாட்டயர்காலே. (௩௧)

புறவொடுபுறவு போகமுற்றிங்காற் பொம்மெனத்தோனித்த
சொற்கேளா, விறல்கெழுமிலிங்கி யாசியனுகிமென்னக கோ
ட்டலுந் தன்னை, யறிவறவிகழ்த்தா னென்றடற்காத்தா லவ
ண்விருடாகயி யடிப்ப, வுறுசெவிலிங்கி யுடனடித்தொருவர்க்
கொருவர்கொன் றிறத்தனஞழால். (௩௨)

இறந்தவர்கண்டி யணிந்துநீட்ட வியல்பினுந் கலிங்கதேசா
ன்மகன்பாற், பிறத்தனஞ்ஞருவ னறிவொடும்பாரா வுடைய
னப்பெயரொடு மயைச்ச, னுறந்திருமகனுந் வலிமுக்கொள
ப்பே ரொடுமினிதொருவன்வந் துதித்தான், புறச்சொழுக்க
ண்டி பூதியின்சார்வாற் புகுநவுணர்வினரானுந். (௩௩)

தெக்கணவளாக மகிமைமுருவத்திற் தெப்பொடுக்கெட்டபா
தனாத், பொக்கமிலன்பா விருவரும்பவகி புரத்தினைய
கூடத்து பொன்னில்கை, முத்தமுடகளை நெடுந்தெய்குந்து

முப்பொழுதினும் தொழு தினைஞ்சிச், செக்கர்வான்சடையா
 எருவினும்செய் முத்தராய்ச் வெபதஞ்சேர்ந்தார். (௩௪)

என்டினைகைய பூருவஞ்செய் கைவசஞ் செய்ததுமுத்தி
 கொண்டொர் மதிஞ்ஞப் பலாபிமாதலந்தார் கொடுத்தது கே
 ட்டுடலினை, முண்டொருகைகேண் மன்னவவென்ன வுரை
 செய்தா எவத்திசேத்தி, லண்டொனாப்புலையர் குலத்தினிலு
 தித்தோ எவல்பெயர் கொடியசங்கோசன். (௩௫)

திடவெங்கொவருர் மரபினிலுத்தோ என்னினும் திருவ
 எப்பவாசி, லாமகன்மகிமை யாவர்கணவிறற் புணர்ந்தனனோ
 லாசி மத்தியோஞ், சேயலர்வதரி வனத்திடைவாழுஞ் சிவபரஞ்
 சடையாம் வேதத், தாயையும்பவாரச் சங்கமக்கரையுந் தீன
 மருமுண்ணினும் திருப்பாம். (௩௬)

பொருத்தமின்னேவே யாங்கவன் தனக்கு மானதபூசையா
 த்தினமு, மிருத்ததாலொருவா ளிரவிடைவேந்த னெழின்ம
 னபுருத்துவெங் களவான், டருத்தனமுதலாம் பொருள்கவர்
 தலையா எங்குனதுதர்கண்டவன, வருத்துறப்பிணித்திங்
 வந்தினையரசன் மருங்குபோய் வணங்கினருரைத்தார். (௩)

கடுத்தனருரைத்தல் கேட்டவம்வேந்த எகங்கொதித் திரவி
 னுதலாயின், டெடுத்தவையினத்துங் கலந்தமற்றவனை யிந்
 னாசெயிப்புறம் கொடுபோய்ப், பறித்தொன்றுரைப்பக் கொ
 ண்டுபோய்வானாற் பதைத்திடவிசுவாமிருகை, வெடுத்திருகண்
 னிற் கொடுத்திடப்பவாசி ப்சனேகாத்தியென் றிசைத்தான்.

பிரமாவுக்கு உபதேசித்த சருக்கம்.

சஅக

ஓல்மிட்டவனங் குரைத்தசொற்குழவி யொருங்கிட விரங்குத
ல்கேட்ட, பாலுள்தாயார்பதறிவந்தென்ஊப் பவாபிநாயகனு
ணர்ந்தெய்திச், சாலவங்கவன்முன் னஞ்சலென்றிடவுந் தடிச்சி
டவோச்சிய வடிவாண், மாலைபாடவன்றன் கழுத்திடைவீழ
வானவர்மலர்மழைபொழிந்தார். (௩௯)

எனக்கினிதாய வடிபனாமிவனென் றிசைத்துவேதாம்பிசைபா
கந், தனக்குவந்தருளுஞ் சங்கமவிலிங்கச் சயம்புரையகன்மணி
விமான, மனக்கனிவமரர் கொடுவரப்பணித்தம் மதங்களை மா
சொளித்தேற்றிச், சினக்கரியுரித்தோன் றிருவருள்புரியக் கொ
ண்டுபோய்ச் சிவபுரஞ்சேர்த்தார். (௪௦)

ஆகலாற்சிவனையருச்சனையன்பினுற்றுதலெவற்றினும்பெர்தா
மேதமின்றியற்று மானதபூசை யெவற்றினும் விழுமியசென்
ன, வேதமேயெடுத்து விளம்பிடுமதனால் விபூதிபஞ் சாக்கர
மென்னு, மூதரும்பொருளே பிறவியைமுறுக்கு மல்லதவே
றிலை மொழியின். (௪௧)

இனையதொன்மகிமைத் தலமதாதவினா லெண்கணன் இருட்டி
யீடேறப், புனையிழைபாகற் போற்றினோற்றருளாற் புன்தப
ஞ்சாக்கரவுண்மை, யினினுணர்ந்தனனென் றிந்திரத்தயம் விதி
ம்பெறாராதனிசைத்த, னனிதகுசாதை யினுவெணச்சுதன் சவு
னகன்மகிழ்ந்திட நவின்ருன். (௪௨)

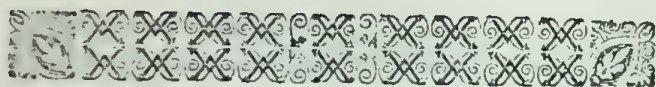
பதினாறுவது பிரமாவுக்கு உபதேசித்த

சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் - பதினாறுக்கு விருத்தம்.

(௮௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி னே ழா வ து

பிங்கலஸு மோட்சச் சருக்கம்.

சேட்டிசாத்திங்கட் குழவீவீற்றிருக்குந் திருமுகச்சிவபராஞ்சு
டர்பாற், பாட்டனிமுரலும் பங்கயப்பத்தேன் பரப்பொருளு
ணர்ந்தவாறித்தேம், பேட்டனமருளு மென்னடைத்துவர்வா
ப்ப பிசுநததததததமலர்க்கூந்தல், வாட்டடங்கருங்கட் பிங்க
லெழுத்தி மன்னியமுதததததமையப் பகர்வாம். (க)

விவத்தினிதாற்றந் தவத்தினோர்கேட்ப மீளவுஞ்சுதமாமுனிவ
னவத்தினிசகத்தும் வதரியம்பவாசி கசுரினைநாகர்கோணகரு
ஞ்சபத்தினையனிக்குஞ்சபுணர்தடந்தோட் சதமகனகருமால்பி
தமச், வடத்தருமகரும் வழுத்திமென்றான்மற்றினியுரைக்குமா
நெவனே. (உ)

பாட்டியமுத நதிநிபதாசை பன்மணிநொளித்திடும் பொன்னி
யாட்டியமுதின மாநதிபவாசி வனநதிமூன்றுமென் மதலைத்
தாசனியுதற்குத் தென்றிரிவேணி சங்கமயாகியதகவாற்
பொன்னியையோர் முனிவர்களையாரும் தென்பிரையாகையென்
நாசப்பார். (ங)

திரிவிதவேணி சங்கமநதிவாட்த் தெளிவுடையாவரேயெனினு
மொருபெருந்தானஞ் செய்திடினமுன்னையூழ்வினைகழன் றிடமீ
ட்டும், புரிதருதான மதிற்சிவஞானம் பொருத்திடு மற்றமோர்
தானம், விரிதருமுணர்வாற் புரிந்திடினழியா வீட்டினிலிருத்
திடுமென்றே. (ச)

அருந்தத்தோய்த்து வடிட்டனையடைந்தா ளணியயிராணிவந்
தாடிப், பெருந்திருவும்பர் பிரான்றனையடைந்தாள் பெறலருஞ்
சையைதன்குமாரி, முருந்தெயிறுலோபா முத்திரைமூழ்கி முழங்
குதண் கடலெலாங்குடித்து, வரந்தருதெய்வப் பொகியம்வீற்
றிருந்த மாதவன்பத்தினியானாள். (ரு)

இத்திருநதிவந் தீண்டிநாடோறு மிருந்தினிதாடி நீராடிப்
புத்தமுதொழுது மழலையஞ்செவ்வாய்ப் புண்ணியமறைக்கொ
டிபங்கா, ரத்தனைமூன்று போதும்வந்திறைஞ்சி லடைந்திடும்
புண்ணியப்பலனைச், சித்திரகுத்தரென்பவர்செங்கை தினஞ்ச
லித்தெழுதவுமாட்டார். (சு)

முன்னைநாள்வருந்தி முயல்தவப்பயத்தான் முந்நதிசூழ்மதிட்
பவாநிப், பொன்னகர்மரணங் கிடைத்திடமன்றிப் பூருவபு
ண்ணியமில்லோர்க், கந்நகர்மரணங் கிட்டொணாதன்றி யவ
மிருத்தாயினுமந்த, நன்னகரிடத்துக் கிடைக்கினுமுத்தி நனுகி
டுமெனமறைநவிறும். (எ)

பெருகொளிபரப்பும் பன்மணிவரன்றிப் பிறங்கலைகறங்கிடும்
பொன்னி, முருகலர்பவாநி சூழ்தரப்பொலிந்த முத்திகூர்தெ
க்கண வளகைப், புரிகயிலரய மல்லதுவேறு புகல்வதென் புனி

தமாவத்தி, ரொருககையின்னு முரைக்குதுங்கேண்மி நென்
நெறித்துவப்பொடும்பகர்வான். (அ)

சங்கலையெறித்து தோணியைத்தகர்க்குந் தமரவரருதியெனானீல
ப், பைங்கலையுறித்த பார்மகண்முகமாம் பவாநியம் புதியிடை
யுறித்த, வங்கலையிரம்பும் வெண்ணிலாமதிய மனையசம்பூரண
வதனப், பங்கலையென்னு மொருமகள்கணிகைப் பேசையர்
குலத்தினி வுறித்தாள். (ஆ)

பங்கயத்தவ்சி னிருந்தநான்முகத்தோன் பார்தபேரழகெலாம்
வாசிச, செங்கையாற்றிரட்டி மாக்களையெயக்கத் திருத்தியபடி
வமோவன்றி, பைங்கலையெய்க்கிழவன் சரங்களாற்றுகைபட்டா
டவரால்கோர்த்துருகத், தங்கியகோல மோகனிகொல்லோ
வெனப்பொலிகெனத்தரப்படிவான். (க)

மானினைமருட்டி வனத்திடையோட்டி வானினையுறையிடை
கிடத்திப், பாசலம்போதை நெய்தனாண்மலரைப் பயத்தி
டையிருத்தியம் புயத்தைத், தானனிமுனிந்து குழைகண்மே
ற்றுவிச் சஞ்சரிக்களைத் தழைந்த, கானிடைத்தூரத்திக் கடு
வழுநிருத்த கடலெனப்பொலிதடங்கண்ணாள். (கக)

வேறு.

பிரிதிரையுசந்திரி வேணிசங்கம
புரிதனில்வதனியம் புனிதமீழ்வாழ்
சுருதிநாயகியிட சோதிபாதத்தைக்
சுருதிநாயகமெனக் கறுத்தவந்தவாள். (கஉ)

ஈட்டமுங் காழுக ரோணையுக்கமுங்
காட்டிய வேவலைக் கடக்கிலாமையுந்
தீட்டிய சாதனச் செம்பொன்னோலையைப்
பூட்டிய குழைச்செவி பொலிந்தகோலத்தாள். (க௯)

முகமுழுமதியென வயிர்த்து முத்தமாய்த்
தகவொடுவீமானமே சார்ந்து கோணத்தி
னிகலறுவிருந்தோக் கிடுதலாமெனப்
பகர்தருநாசிகா பரணப்பான்மையாள். (க௯)

கண்ணலை முனிந்துமுன் கண்டப்படாரின்ற
தின்னமுதெனவிகழ்ந் தெள்ளிந்திசைக்
இன்னரவீணையைக் கெருவபங்கஞ்செய்
ஆன்னமுழிலத்தே னொழுஞ்சொல்லினாள். (க௯)

இனக்கதிர் மணியிழை யிலங்குமார்பெனுங்
கனக்கடுங் கூடத்திற் கனிந்தறஞ்செய்யா
மனக்கொடும் புல்லியோர் வருந்தியீட்டிய
தனக்கவளங்கொளுந் தனக்களிற்றினாள். (க௯)

இழுக்கிய கலவையு மினியசார்தமு
மெழுக்கிய குங்கும மிலைந்தபூண்முலை
முழுக்கிய மதசல முரிந்து தானாயா
யொழுக்கிய தாமெனு முரோமபந்தியாள். (க௯)

கதிமறுமைக்குமீம் மைக்குங் காப்பற
மதுவலாற் சதிரிலை யாதலாலதை

மதியினி லயர்த்துள மாக்கடம்பெருந்
திதிமெனத் தேய்ந்திடுஞ் சிறுமருங்குலாள். (கஅ)

காந்தளஞ் செங்கையாள் கதலிக் கந்தெனப்
பூந்துகில்குழ்தரும் பொற்குறங்கினு
ளேந்தினங் கொங்கையா ளீனியகாமநூ
லரய்ந்தவை வரம்புகண் டறிந்தபண்பினுள். (கக)

மாசறப்பரதநூ லனைத்துமாண்புற
வாசையிற் கற்றுநுண் ணறிவின்பேம்படும்
பாசினழ மடங்கொடி பவாநிகூடலெம்
மீசனைமுப்பொழு தினுயிவறஞ்சுவாள். (கஉ)

காலையிற் காவிரி தேய்ந்து கண்டிசை
கோலவெண் ணிறணிந் திறைவன்கோயிலைச்
சாலவன்கினில்வலஞ் சார்ந்துசன்னிதிப்
பாவினின் தருடம் பயின்றுபோற்றுவாள். (கச)

இன்புற வீரெறி யொழுகியெம்பிரா
னன்பருக் கறனெறி யாற்றினீட்டிய
பொன்பொரு ளியாதெனும் போற்றியீந்திடு
மன்புளவகத்தினு ளழகின் மிக்குளாள். (கௌ)

சின்னையின் புறத்தினந் தினமுநூறுபொன்
றந்தவர் தமக்கருந் தனங்கொடுத்துமேற்
செய்துவரிதழுதல் தேறாட்டிவேட
கந்தமெல்லிரதிபோற் கலவியாற்றுவாள். (கங)

மன்னவராயினும் வழங்குநூறதாம்
பொன்னிலோர் பொன்னறிற் பொருந்துகிற்றிலாள்
பின்னவரேனுமப் பெற்றியீந்திடி
னன்னவளரம்பையி னனைந்துகூடுவாள். (உச)

மாலையுங் காலையும் வதரிநாயக
னாலையம் புகும்பொழு தலங்கம்மன்றலுஞ்
சேலையின் வாடையுந் தேசங்கண்டுபூ
மேலுறும் வண்டென விடர்கள் சுற்றுவார். (உரு)

முன்புள தணந்தின முறையிற்கொண்டுபோ
யன்புட னளித்தளித் தற்றகாலையிற்
பின்பவட் கீந்திடப் பிததமின்மையா
லென்புரி வேமென வேங்குவார்சிலர். (உ௬)

பைந்தொடிக் களித்திடப் பண்டமின்றிய
மைந்தரெவ் வனமும்வெவ் வறுமையுந்தெற
விற்தெனும் பிங்கலை யென்னுங்காமரு
சுந்தரி யுருவுனிச் சோர்கின்றார்சிலர். (உ௭)

சுத்திராற் றிசைதொறுஞ் சுழன்றுநொந்தன
பித்தமாங் கவட்கருள் பித்துளோர்சிலர்
சித்தலு நூறுபொன் னவட்குநேர்ந்திடப்
பத்தியாற் றெய்வதம் பரவுவார்சிலர். (உ௮)

அதிகமுவ் குறைதலு மடைந்தனோர்தரு
நிதியமுவ் கைக்கொள நீனைலோனவண்

மதிதனிற் குறித்ததே வாங்கியாங்கவற்
பதியென முயங்கிய கற்பின்பான்மையாள்.

(௨௯)

• வேற.

திண்ணர்மையி னொழுகிய விவங்கினியன்
டன்னெழிர்குண முதலியவனைத்தையுந் தான்கண்
டந்தகந்தனோர் வணிகர்தங் காரினையங்கவுன்பேர்
துண்ணருத்தல் விரகினுன் சுணந்தனனென்பான்.

(௩௦)

கைத்தூம்பெரி திலங்கில கைப்பொருள் கொண்டாங்
கோத்ததன்குல வரணிபமுஞ் சூறவோ னொருநாண்
முத்தவணகைப் பிங்கிலமாலேவாய் முக்க
கைத்தர்கேயிலுக் கிரதிபோ லடைந்திடக் கண்டான்.

(௩௧)

முன்னையழிவினைத் தொடர்புற மூரீவிற்காமன்
கொன்னெடுக்கினை துறத்தலும் பெருமயல்கூர்ந்து
தன்னிடத்தின தணிப்பொருள் தன்னிலிணாந்து
பொன்னிலாகையா லுள்ளனகொண்டியின் போனான்.

(௩௨)

அடுத்தனன் வடக்காண்டலு நின்றவாயினழகைக்
கொடுத்தனன்குறை நீரப்பிதங் கோலமெல்லமழி
விடாதுவாவென விடம்பினனேகின ளிரவி
மதிததென்கொஞ் சஞக்கமேற்றிசைக்கடன் மறைந்தான்.

(௩௩)

வகுத்தமுற்றி மனத்தினுன் மனையிடைப் போகா
னகுத்தமின்றிய குறையுமே லனக்கவேள்பகழி

துறத்துசோபமு மாகியசுனந்தன னென்போன்
கருத்துவாடியங் கிருந்தபோற் கூம்பினகமலம்.

(188)

பூவைமார்தமிற் கற்பிலார் புருடனாக்காணிற்
காவியங்கனூன் மருட்டிவான் முறுவல்காட்டுதல்போ
லாவியன்னதன் பதியின்றிமாலேகண் டன்பாய்
வாவிவாய்நகை புரிந்தன கயிரவ மலர்கள்.

(189)

கன்னலஞ்சிலை குழைத்துவெங் கடிமலர்க்கணைக
டுன்னிவேள்விடச் சோர்வுறஞ் சனந்தனன் தனக்குப்
பின்னல்வார்சடைப் பிங்கலை கொடுத்திடும் வீரக
வன்னிபூபமாய்க் குணகடலுதித்தது மதியம்.

(190)

இத்துவாணிலா வெறுசுடர் தெறுவதையன்றி
மந்தமாருத மலர்ச்சரந் துனாத்திடும் புறைய்க்
குத்தமாங்கெனக் குறுகலுங் குலைந்திவெல்லா
மத்தண்வார் குழ லணங்கினை நினைந்துநடைத்தனனால்.

(191)

உறங்கிடாதிர வுதத்தினைக் கடப்பதெவ்வாறென்
றறங்கொடேகித அழுங்கல்கண் டகற்றுவானுன்னி
நிறங்கொள்கிழத்திசை நெடுந்திரை முழங்கியநிலக்
கறங்குதண்கடன் முகட்டினி லுதித்தனன்கதிரோன்.

(192)

படங்கொள்பையரா வல்குலான் பாங்குறக்குறப்பொன்
கடன்கள்கேட்பன விடனெலாங் கேட்டலுங்கடல்வாய்
விடங்கொள்கண்டன தருட்டிருச் சோதனைவிலக்கான்
முடங்கியெங்கனூங் கிட்டிலவிதிவளி முயக்கால்.

(193)

தூமவார்குழற் றேகைமேற் சுரந்திடுமோகக்
காமநோய்தலைக் கேறலுங் கடக்கலனாகி
வாமமேகலை மறைக்கொடி பங்கில்வீற்றிருந்த
சேரமசேகரன் சன்னிதிவாய்தலிற் றொக்கான். (ச0)

காரிலங்கிய கண்டனைப் பணிந்திரு கண்கள்
தாஹகாஸ் திடச் சாற்றுவான் றமியனேனிற்ந்தாற்
பேரமேல்வரும் பிறப்பினுக்காயினு மவளென்
பாரிபாய்வரப் பரிந்தருள் வரமெனப்பணிந்தான். (சக)

அங்கனாயகற் பணிந்துபோ யவிர்திரிவேணி
சங்கமந்தனை யம்முறைவேண்டினன் றுழந்து
செங்கைகூப்பிரின் றன்னவட் சேருமாதரவால்
வெங்கனான் விரைந் திறங்கினன் வீழ்ந்துயிர்விடுத்தான். (சஉ)

இன்னவாகியங் கவன்செய்த நீர்மையை யெழின்மீன்
னன்னநேரிடை யணங்களுள் கேட்டறிந் தந்தோ
வென்னிமித்தமா யெற்புணர்காதலா லெறிநீர்ப்
பொன்னியிற்புகுந் திறந்ததென் பொருட்டினுலன்றோ. (சங)

எடுத்தயாக்கையைத் தன்னோடுமியைவதற் கெண்ணி
விடுத்ததர்மையான் றுணியை யு மன்பையும் வியந்து
மடுத்தொஞ்சினான் மறைக்கொடி பாகம்வீற்றிருந்த
கடுத்ததும்பிய கண்டனைநனைத்தகங் கணிந்தான். (சச)

கெத்தினுக்குமெய் உந்தணந்தமக்குமெய் யன்பாற்
நிறந்திசீட்டிய தனமெலாஞ் சிறப்புறநல்கி

மறைக்கொடிக்கொரு பாகனைவலஞ்செய்து மூன்று
துறைத்திருக்கரை யெய்தினுள் துகளறுமனத்தாள். (௪௫)

மறக்கொணாதவென் மயலினுல்வணிகர்தம் பெருமா
னிறக்குநீர்மைய னாதலாலினிவரு பிறப்பிற்
றரைக்கணங்கவன் றங்கையாய்வந்தொரு தமிழேன்
பிறக்கவேண்டுமென் றிறங்கினள் பங்கலையென்பாள். (௪௬)

வாக்குமெய்யுள் மொருப்படி வளமையோராவி
நீக்கவாங்கவர் டிலையினை மலர்மகனெடுத்துத்
துக்கியப்பெருந் தூநதிமகிமையும் பிறப்பை
மாய்ச்சுமல்கார் மகிமையும் பார்த்தனன் மதித்தான். (௪௭)

மனத்தினுங்கவ ரொண்ணியவண்ணமே மலரோன்
புனத்துவாழ்தரும் புறவுருப்பொலிந்திட வாக்கிக்
கணத்தசேவலும் பெடையுமாய்க் கதிதருமில்கதை
வனத்தில்வந்தினி துதித்தனர் முன்னையவரத்தால். (௪௮)

பொய்கைவாயினும் பூம்பொழிந்மருங்கினும் பொய்துற
செய்கொளுங்கதிர் மேடைகண்மீதினுஞ் சென்று
வைகெமென்றா ளெழுப்பியுண்மையலொடு மருவி
மெய்கலந்தொட்டா யிருந்தனநெடுந்தினம்விருப்பால். (௪௯)

இன்னவாறவன் பிரிவுறுக்கபோத மோசிராண்டு
மக்கர்க்கணு ளாணித்துற வாராயிர்விடுத்தப்
பொண்ணிலங்கொவிரி விமாசுத்தித்புருத்தபோக்கலை
மன்னிராயகன் கணவகனின் வைபவவச்சே. (௫௦)

மிடைந்தகாதலான் வன்மையினுவியை வீடுத்தோ
 டடைந்தபேறியை யாதாலால்நதி உலுந்
 தடந்தழீஇமதிற் றலத்திருடகிளையுந் தகவாற்
 படர்ந்த வார்ச்சுடப் பகவணைபகர்ந்திடப் படுமால். (௫௧)

சுழிகழ்ந்திடு தெக்கணவளையையே கடல்குழ்
 படியினிற்சிவ புரமலால்வேறி'லப் டகரின்
 மடிமைகூர்பிர மகத்திகோ வதமுதற் பொல்லாக்
 கொடியபாவமு மந்நகர் குமைத்திடுமன்றே. (௫௨)

ஆயதன்மைசால் மகிமையிற்பொலிந்தவந் நகர்வாய்க்
 காயும்வென்றிவேற் கலிங்கதேசாதிப னொருவன்
 றூயனும்பெயர் சுதாமனென் றுள்ளவன் சுதனா
 மேயதிண்டிறல் விசுவதாமன்புகழ் மிக்கோன். (௫௩)

ஆங்கலன்றனி நகரிடையரசுசெய் நாளிற்
 றிங்கில்வேட்டகஞ் செடகுவான் நென்றிசைநோக்கித்
 தேங்குநரண்மலர்த் புறவமுத்தினைகெழு மருவி
 தூங்கு குன்றமுந் தினந்தொறுந் ஓருவிவாதனனால். (௫௪)

கனத்ததானோடான் கவனவாம்பரிமிசைக்கடுவி
 யினத்தனோரொடுஞ் செவினஞ்சாங்கணி த்திண்டிச்
 சிவத்தையென்றுனோர் சேர்தருதெக்கண வதரி
 வனத்தையுத்தன னுங்கடர் குழலிள்வருவான். (௫௫)

புத்தவங்கொரு கோலினைமறைபென ினைந்து
 துத்தபெஞ்சில குழைத்தொரு கடுகினைமுறித்து

கொன்றனன்விரைந் தேகினன்பார்த்தனன் கொதித்தா
னன்றுசெய்தன னென்றுளமடுங்கினன். சேரார்தான். (௫௭)

வெந்துயர்க்கடல் விழுந்தனன் கண்கணீர்விடுத்து
நொந்துலப்பிலா நோயுளந்தென்செய்கே னென்னச்
சுந்தைநைந்துளோன் றன்னெ திரக்கண்ணுவன்சிவன்போல்
வந்துதோன்றினன் காண்டலுமலரடி வீழ்ந்தான். (௫௮)

சிட்டனுக்கவ ணிகழ்ந்ததைச் செப்பினனடியேன்
கெட்டொழிந்திடா துய்நெறினிர்த்துதி யென்ன
மட்டலார்த்ததார் மன்னவனிரங்கலு மறையோ
னுட்டபாவொடுமூய்யுமாறொருமொழி பகர்வான். (௫௯)

வேறு.

மாயப்பிறவிக் கொருமருந்தாம் வதரிவனத்துச் சிவவடிவரன்
காயத்திரிமா நதிமூழ்கிக் கருதுங்காயத் திரிசிலைக்க
ணையத்தொடுமாங் கிருந்தைந்து மிலவெழுதநாபாயிரப்பத்
தாயதாகவுருவேற்றி லடுகோவத்தி யறுமென்றான். (௬௦)

அவ்வாறுணர்த்து மருந்தவனை வணங்கியரச னருணெறியாஞ்
செவ்வாறதனைக் கடைப்பிடித்துத் திறம்பாதாற்றித்தீதகற்றி
வெவ்வாயுலையி றுருகியசெம் பொன்போல்விளங்கி மெய்யன்
பான், மைவார்கண்டன் சிவகரத்தின் மல்கும்பணிகள் பல
செய்தான். (௬௦)

சிவனுளங்குவதிந்துசிவ விலிங்கப்பதிட்டை செய்துமறை
மின்னுயகற்குத்திருவிழா வியப்பாநடத்தி விடைகொண்டு

தன்னுடடைந்துமேலாய தருமயியற்றித் தகைசான்ற [னே
பொன்னாயகன்போற் றரியசிவ புரத்தை யடைந்தான்புரவல
ஆதலாலிப்பவாநிபுரி யருமையெம்ம னோர்களுடிக்
தோதற்கெளிதன் றுயர்தவத்தி னுண்மையடைந்தீரினையகதை
திதிலாதநாரதனிந் திரத்துய்மனுக்குத் தெருட்டினதென்
றேதமகன்றோர் களிசிறப்பச் சூதமுனிவனிபசத்திட்டான். ( )

பதினேழாவது பிங்கல மோட்சச்

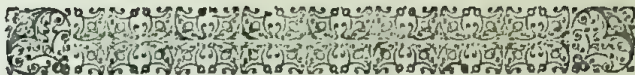
சருக்கமுற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் பதினேழுக்கு விருத்தம்.

(அளக)

திருச்சிற்றட்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

சிவார்ச்சவாச்சருக்கம்.

பிங்கலை கதிபுகும் பெற்றியீதினி
மங்கல முனிவர்கள் வதரிகாவனத்
தெங்க ணாயகன்றனை யெய்திரான்மறை
யங்கவ ரருச்சனை யாற்றல்சாற்றுவாம். (க)

மேதகு தவத்துனோர் வியப்பக்குதனா
மாதவன் வதரிகா வனத்துமேன்மையை
யோதலுங் கேட்டுன முருகிக்கைமலர்
மூதருந் தவர்கடை முடியிற்கூப்பினார். (உ)

ஐயவெம் பொருட்டிவ ணருளினீண்டியா
முய்யுமா னுணர்த்தினை யொப்பிலாயெனத்
தெய்வமா முனிக்கருஞ் சிறப்பளித்தபின்
மெய்யர்தென் னளகையை மேவற்கெண்ணினார். (ஈ)

மருத்துனு டைமிசா ரணியவைப்பினின்
தருத்திசால் சவுணக ராதியந்தனார்

கருத்துவந் தெழுந்துதென் றிசையிற்கண்ணுறு

திருத்தகு தலம்பல தெரிசித்தெய்தினர்.

(ச)

மயில்பயி னறுமலர் வனமும்வான்றெடு

புயல்படி சயிலமும் புனிதத்தீர்த்தமு

மியல்புடன் கடந்துநீத் தெய்தித்தெக்கண

கயிலையாம் வதரியங் கானநண்ணினார்.

(ரு)

நாடினார் சங்கம நதியைநண்ணியங்

காடினார் நீறணிந் தங்கையுச்சியிற்

குடினார் சாமந் சுருதியன்பினர்

பாடினார் கோபுரம் பணிந்துபுக்கினார்.

(சு)

வேதனாயடியொரு பாகமேவிய

வாதியை வதரிவா யனாதியாயுறுஞ்

சோதியையாகமச் சுருதிநூன்முறை

திதரப்பூசனை திருத்தினாரோ.

(எ)

பண்கொளுஞ் சுருதியாற் பரவியானந்தக்

கண்கணி ருகுத்தனர் கருணையங்கய

லொண்களுள் பாகனை யுலகனந்துளோ

னெண்களுன் காண்பரு மிறையைவாழ்த்தினார்.

(அ)

பிங்கலன்பூசனை பெரிதுவந்தினி

தங்கவன் பேர்புனை யமலபோற்றிமெய்

தங்கியபராசரன் றவமுவந்தருள்

சங்கமகேத்திரத் தலைவபோற்றியே.

(ஆ)

மற்கைவாளவுணரை மடிக்கவீரிரு
துற்கையர்தமைத்தருஞ் சோகிபோற்றியவ்
வக்கிரற்கடிந்தவன் வரங்கள்வேட்டதை
நற்கருணையினருள் நம்பபோற்றியே. (௧௦)

பண்ணவ னன்பினுற் பதிட்டைசெய்கிடுந்
தண்ணமுதருஞ்சிவ சயம்பிற்றோன்றியங்
கெண்ணரும் வரந்தரு மீசபோற்றிமுக்
கண்ணநின் திருவடிக் கமலம்போற்றியே. (௧௧)

மாலுதா னற்குநன் மகிமைதந்தருள்
வாலவாண் மதிச்சடை வள்ளல்போற்றிமுன்
சாலவெஞ் சாபத்தைத் தருமசன்மனஞ்
சீலனுக் ககற்றிய தேவபோற்றியே. (௧௨)

தந்துவர்த்தனனெனுந் தலைவனன்பினுல்
வந்தருச்சனை செய மகிழ்ந்துமாண்புறு
மைந்தனைத்தந்தருள் வழங்குநான்மறைச்
சுந்தரிபங்குறை சோகிபோற்றியே. (௧௩)

மருத்தனைமுனிந்தவன் வலியபேரினைத்
தரித்தருங் கதிதருந் தலைவபோற்றிமுன்
கருத்துவந் தாழியோன் கண்டதீர்த்தங்கட்
கருத்தியின் வரந்தரு மமலபோற்றியே. (௧௪)

பண்டிகாயத்திரிப் படிவமாயுருக்
கொண்டுவந் தடைந்துளோர் குறையென்கீயோங்

கண்டருந் தொழவுறை யமலபோற்றிமென்
றண்டளிர் வதரிவாழ் தலைவபோற்றியே. (௧௫)

மாதவத்தொருப்படு வியாசன்வந்தருட்
போதநான்மறைகளை வகுத்துப்பூவிடைச்
சாதகர்க்களித்திடத் தயங்கிவைகிய
வேதவெற்புறைதரு விமலபோற்றியே. (௧௬)

பாட்டளி துதைத்திசை பாடுஞ்செவ்விதட்
டோட்டல ரம்புயத் தோன்றற் சூய்நெறி
காட்டியவஞ்செழுத் துண்மைகாகிடை
நாட்டியதிருவரு ணம்பபோற்றியே. (௧௭)

கொங்கலர் கருங்குழற் குழுதச்செய்வவாய்த்
திங்கள்வெண்பிறைதுதற் சிறியநுண்ணிடைப்
பிங்கலைக் கருள்புரி பெருமபோற்றிசீர்
தங்கிய மறைக்கொடி தலைவபோற்றியே. (௧௮)

ஈசரின் நிருவடி போற்றியெம்மனோர்
பூசைகொண்டருளிய புனிதபோற்றிமுன்
மாசகல் சூதனின் மகிமைநங்களுக்
கேசறச் சொலத்தரு மிறைவபோற்றியே. (௧௯)

இம்முறை பிறைவனை யிரங்குமன்பினால்
மும்மலங் ஈழுவிய முனிவர் போற்றலு
மைம்மலர்க் கந்தர வதரிநாயகன்
மம்மத்தீர் பேரருள் வழங்கினாரோ, (௨௦)

இறையருள் பெற்றன ரின்பமுற்றனர்
மறையுமை கோன்விடை வழங்கவுண்மைநூ
லறைதரு சவுனகராதி மாதவர்
நறுமலர் நெமிசாரணிய நண்ணினார்.

(௨௧)

வேறு.

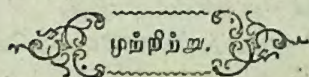
வாழியந்தணர் வானவரானினா
வாழிவையக மாதவரன்பர்கள்
வாழிதென்னள கேசன் மலர்க்கழல்
வாழியாரண வல்லிபொற் றுள்களே.

(௨௨)

பதினெட்டாவது சிவார்ச்சனைச்
சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் ௧௮-க்கு விருத்தம் (௬௦௧)

பவாநிகூடற்புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்.